

საბჭოთა სელოვნება

ISSN 0132-1307

საბჭოთა
სელოვნება

1979 8

ჯონ პრისტლი

პირველი მოქმედება

მისტერ კეტლისა და მისის მუნის სკანდალური სიყვარულის აპეპი

ინგლისურიდან თარგმნა ვახტანგ ბალიძემ.

მოქმედი პირნი

(სცენაზე გამოჩენის თანამიმდევრობით)

- ჯორჯ კეტლი
- მისის ტევიგი, დიასახლისი
- მონიკა ტევიგი (მისი ქალშვილი)
- პარდეიკი — საქალაქო სამმართველოს წევრი
- სტიტი — პოლიციის უფროსი ინსპექტორი
- დელია მუნი
- მენრი მუნი (მისი ქმარი)
- კლინტონი
- ექიმი გარნიოკი

მოქმედება — ნოემბრის წვიმიან დღეს, მისტერ ჯორჯ კეტლის სასტუმრო ოთახში, ბრიკმელში. მოქმედებას დრო — ჩვენი დღეები.

- I მოქმედება — დილა
- II მოქმედება — შუადღე
- III მოქმედება — საღამო ხანი

ბრიკმელი, პატარა ქალაქი მიდლენდში. ჯორჯ კეტლის ბინა, სასტუმრო ოთახი. ნოემბრის წვიმიანი დღეა. ორშაბათი. ბინა ვიქტორიანული ეპოქის ერთი დიდი სახლის დაბნეული საბოლოო მდებარეობის. ერთი კარი პოლში გადის, მეორე — საშუალოეულში. მარცხნივ, ღრმად შექრილი ნიში ფანჯარაა დატანებული, რომელიც ქუჩას გადასურებს. ბუხარი, ეტეობა, ამეოხებ კედელში? უნდა იყოს ამოყვანილი. ოთახს მოწყობილობაზე ეტეობა, მარტობელა კაცისაა. ძველი, მაგრამ კომფორტაბელური ავეჯი, შუაში დიდი დეკანო დგას, იქვე — პატარა მაგიდა და სავარძელი, ნიშა, ფანჯარასთან — სასაღილო მაგიდა და ორი სკამი. მარცხენა კართან — პატარა განჯინა, რომელშიაც სასმელები აწყვია, მარჯვენა კართან — დიდი რადიოლა. სცენის სიღრმეში დიდი საწერი მაგიდა მოჩანს, ზედ ტელეფონი დგას. საწერ მაგიდასთან ტრანსპირა, დაშლილი ოთახის ეს ტრანსპირა და კედლებზე მიმაგრებული რამდენიმე შანდილი ანათებს.

ფარდის ადისას ჯორჯ კეტლი დივანზე ზის და საუბრეს ამთავრებს. ორმოცი წლის კაცია, სასიამოვნო გარეგნობისა. შავი, საშუალო კოსტიუმი აცვია. ფანჯრიდან წვიმის ხმა შემოდის. ოთახში ელექტრონი ათია. კეტლს სახეზე თავისი ჩვეული გამომეტყველება აქვს — ნაღვლიანი და დაბნეული. ჩაის ფინჯინიდან ბოლო ყუღვს მოსვას, ხელსახოცი ტუნებს მოიწმენდს, მერე დაეცეკვს ამ ხელსახოცს, წამოდება, პოლში გადის, ცილინდრს, პალტოს, ქოლგასა და კაშნეს გამოიტანს. ქოლგას სასაღილო მაგიდაზე დადებს, ცილინდრს — პატარა მაგიდაზე, დივანის მარცხნივ. პალტოს კი დივანის ზურგზე მიადებს. მერე კაშნეს გაიკეთებს, პალტოს ჩაიცვამს, სარკესთან მივა და ცილინდრს დიხურავს, პალტოს ბეჭევებს მოაშორებს, ხელში გაუფთებს დაიქერს, სინათლეს ჩააქრებს და გადის. ისმის ქუჩიდან შემოსასვლელი კარის მიჭახუნების ხმა.

შემოდის მისის ტევიგი. უბრალო დედაცაცია, ორმოცდაათამდე წლისა. დაღვრემილი და უსიცივებლო. რადიოლას ჩართავს. ფისგარმონის გამკარუბელი ხმა გაისმო. მისის ტევიგი ასაქვს მაგიდასა და სინს გაიტანს, რაზედაც საუბრის ნარჩენები ადგია, და ისევ მალე შემობრუნდება ჩერით ხელში. გაზეპირებული დაუდევარი მოძრაობით წმენდს მეტერს. ტელეფონის ზარი. მისის ტევიგი ცდილობს რაღაც უპასუხოს, მაგრამ რადიოლას ღრიალი უშლის ხელს. უფრმოდს მაგიდაზე დადებს და რადიოლას გამორთავს. მერე უფრმოდს მიუბრუნდება და ხმაშაღლა ჩაისახებს: „ალოო! ალოო!... მაგრამ იქითა მხარეს უკვე დაუციდიათ მილი. ისევ ჩართავს რადიოლას, მაგრამ მობრუნებასაც ვეღარ ასწრებს, რომ კვლავ რეკავს ტელეფონი. ამჯერად მისის ტევიგი ჯერ რადიოლას გამორთავს და მერე აიღებს უფრმოდს.

მისის ტევიგი. (უფრმოდს). დახე, მაგრამ შინ არ გახალხო... რა მოგახსენებ... ვინა?.. მარდიერი?.. კეთილი, მისტერ მარდიერი, (მიღს დასკიდებს და სახლის დაღვებას განაგრძობს. ცოტა ხანში ისევ რეკავს ტელეფონი. მიღს აიღებს). დახე... მისტერ კეტლის ბინა. არა, შინ არ გახალხო. ბანკში წავიდა, ჩვეულებრივ... (გაყვირებული) ბანკთან რეკავთ? მაშინ, არ ვიცო, ვედარაფერს გეტყვით... ისაუბმა და წავიდა, როგორც ყოველთვის... მეტი მე არაფერი ვიცი... არა, არაფერი შემინიშნავს. არა, მალე წვალი, ორშაბათობით სადილს არ უფუჭადებ — სარეცხი მაქვს ხოლმე ჩემს სახლში... კი, ბატონო, დავუწერ და დავუტოვებ (მიღს დადებს და დაღვებას განაგრძობს, ფანჯარასთან მივა და მოხურავს, მერე კედლის სრას აანთებს. ისევ ტელეფონის ზარი. მიღს აიღებს). დახე... მაგრამ შინ არ გახალხო... რა მოგახსენებ. ეს წუთია ბანკთან დარეკეს, სად იქნებოდა, და იმითაც ვსუნახებ, არ ვიცი-მეთქი... ვინა?.. მარდიერი?.. კეთილი, მისტერ მარდიერი. (მიღს დადებს, სავარძელთან მივა, მეტერს გადაწმენდს, წინა კარი გაიჭახუნებს — ისმის ლითონის თევზების ხმა). შერმოდის ჯორჯ კეტლი. ხელში ყოლოფით ბაჭუშის სათამაშო — სასრლო მოწყობილობა — და დილის ჯიხი

უპირაეს. საკარბელთან მივა, კოლოფს და ცილინდრს დააწყო, ცილინდრზე დოლის გონს დადებს და მერე პალტოს გაიხიბს.

მისი ტვიგი (გაკვირებით). მისტერ კეტლე? რა მოგივიდათ? ცუდად ვაძლი?

კეტლე. პირქით, კარვად ვაგზებ. (დოლის გონს აიღებს და ცილინდრს დაქრავს). მისი ტვიგი. (დაბნეული). ვერ გავიცი, რა მითაა-ანთ.

კეტლე. ეს არაფერი, მისი ტვიგი. (პალტო ვაჟა და პალტოს დაიკრებს).

მისი ტვიგი. ბანიდან გიკითხვს... მისტერ პარდიერიმაც ღრეკა; გონა „პარდიერიის სავაჭრო სახლიდან“.

კეტლე. (პალტოდან). პო, ის იქნებოდა. მისი ტვიგი. ბანში არ წახსულბარ?

კეტლე. (პალტოდან). არა. მისი ტვიგი. აქი ჩვეულებრივად ვაგზებდა შინადა?!

(კეტლე პალტოდან შემოიღის. ხელში ორი ლითონის თევზი უჭირავს).

კეტლე. (მისი ტვიგთან მივა). მორჩა — რაც ჩვეულებრივ სტრუქცია, ღრეკა გავიყრებოდა. (ხელ სტრუქციან მოუტანს მისი ტვიგს თევზებს და ერთმანეთს შემოკრავს, მერე თევზებს მაგიდაზე დააწყოებს და თათლიან მივა). აქა ტანსუკლასაც ვაგზებ.

მისი ტვიგი. (დაბნეული). რატომ, მისტერ კეტლე?

კეტლე. (შეღვებდა და თავს ოღინდ მოაბრუნებს). იმიტომ, რომ აღარ მომწონს, მისი ტვიგი.

(კეტლე საწოლ ოთახში გადის. მისი ტვიგი დაბნეული გაკუ-რბებს).

მისი ტვიგი. (ჩამახტებს). უქვიფოლ თუ იყავით, ბარე პირდაპირ ვეუქვით, მისტერ კეტლე.

კეტლე. (კულისებიდან) მშენიერადა ვარ-მეთქი!

მისი ტვიგი. რაღა მშენიერადა ხართ... ასე უცებ მობრუნდით...

კეტლე. (კულისებიდან). ჩემს დღეში ასე კარვად არა ვუფი-ღვარ.

მისი ტვიგი (მცირე პაუზის შემდეგ. შეშფოთებით). მე-რე ბანეი?

კეტლე. (კულისებიდან). ბანეს რა უქირს?!

მისი ტვიგი. (თაღისკენ წავა). ბანიდან გიკითხეს! (კეტლე არაფერს უპასუხებს. პაუზა).

არ იციან, სადა ხართ. შეტყობინეთ მაინც. არ დაურევთ?

კეტლე. (კულისებიდან). არა. (ტელეფონის ზარი. მისი ტვიგი ტელეფონისკენ გაემართე-ბა).

კეტლე. (გამოსახტებს). არ გასეთ ხმა, მისი ტვიგი. აიღეთ მილი და მაგიდაზე დადეთ.

(გაოგნებული მისი ტვიგი მიღს აიღებს და მაგიდაზე დადებს).

მისი ტვიგი. (მცირე პაუზის შემდეგ). თქვენი საქმე აღ-ბათ თქვენ უფო იყით, მისტერ კეტლე.

კეტლე. (კულისებიდან). დაბ. ვიცი, რასაც ვაყვებო. თქვენ რაღას აყვებთ მანე?

მისი ტვიგი. სახლს ვალაგებ. ორშაბათობით, ცდილობო, ადრე დავბრუნდებ შინ.

კეტლე. (კულისებიდან). წადით, მეტრ.

მისი ტვიგი. საუზმე არ მომიზარებია თქვენთვის, მის-ტერ კეტლე. ორშაბათობით ხომ კლუბში საუზმობო!

(მაგიდადან მისტერს გააქრავს) თუ გენებთ, ხელად მოგი-წავლავთ რაშეს.

(საწოლი ოთახიდან გამოიღის კეტლე. ახლა უკვე ხალვაადა და შილივად აყვია — ხავერდის შრავალი, სვიტერი. ან, რასაც მასხი-ობი არჩევს. წინდების ამრავა. სულაც აღარა ჰგავს იმ ჩვეულებრივ კაცს, რომელიც რამდენიმე წუთის წინ შევიდა საწოლ ოთახში— დაშფიფებული, უზრუნველი და მოსვენებული).

კეტლე. არა, მისი ტვიგი. ვაგზებლობო. (მიღს აიღებს მაგი-დიდან, ჩამახტებს) შედილობით ბრძანდებლობო.

(ისევ მაგიდაზე დადებს მიღს. მისი ტვიგი) ახლა წადით შინ.

(მომხდენონ დიალოგის დროს კეტლე დიავან ჩამოქრება, ფე-

წივებს ჩაიკვამს, რომლებიც იქვე აწვივა, სავარძლის წინ, კბილზე ჩიბებს და თოფუნს ამოიღებს და გაწაფოს).

(მისი ტვიგი გაკვირებული შეკურებს, აშკარად იტყვია — დაბნეული).

მისი ტვიგი. ტელეფონი ასე იყოს? კეტლე. ძალიან კარვად არის.

მისი ტვიგი. ვეღარავინ დაიკრავათ. დაკავებულის სი-განებს მივსებ.

კეტლე. (წამოადგება და კარბათთან მივა). აღბო ტელეფონ-საც ასე ურჩენია.

(ცისკის ბოლოს და სოდას გამოიღებს).

(მისი ტვიგი გამტრებული შეკურებს კეტლს, მერე შენობა-სა-სი კოლოფს შეიწინავს).

მისი ტვიგი. (მთუხალვადება). ეს რა არის, სერ?

კეტლე. სათამაშო ტირი.

მისი ტვიგი. სათამაშო ტირი?

კეტლე. ვიტრინაში მოვარი თვლი და ვიყად. ჭუნვლებში ხართ და მხეცებს ხოცავთ. ერთხელ მქონდა ასეთი ტირი... ამ ოც-დაათხუთმეტი წლის წინათ... და ახლა რომ შევხედე, ისევ მომი-და...

(ცისკის მოსვას).

მისი ტვიგი. (უქამოულოდ შეხვდას ჭიქას). მისტერ კეტლე, რა ჩემი საქმე, მაგარი მინც უნდა სეოთხათ — არ მომ-წონს, დილდებოდ რომ სვამო ვიცი.

კეტლე. ოთვენ ვაგვიმარცხ.

(ჭიქას გამოიღოს, მაგიდაზე დადებს და მერე საკარბელთან მი-ვა).

მისი ტვიგი. როგორ შეიძლება?! რას იტყვიან?! თქვენს-თანა საბატო და დარბაზიელა კაცი თიებზე ჩამოსათვლილა ბრკილში...

კეტლე. (სავარძლიდან ცილინდრსა და დოლის გონს აიღებს და მისი ტვიგს ვაგუნის). თქვენ ეგ ნუ შეგაწუხებთ, მისი ტვიგი, მანას სტრია, ეს მოხარბო: მოგწონს ბრკილიზო? (კოლოფს კანვებს შემოაბრებს).

მისი ტვიგი. მუდო სიცოცხლე აქ გამოატრება, და...

კეტლე. (შეაქრებუნებს). არა, პირდაპირ მიახსუეთ — მო-ვიწონო?

მისი ტვიგი. არა. არც ისე... მაგარი უნდა შეგვიყო!

კეტლე. ვითომ?

მისი ტვიგი. (გაკვირებული). აბა, როგორ—არ უნდა შეგვივიო?

კეტლე. არა (თავი რომ აარიდოს ამ თემაზე საუბრის ვაგრე-ლებას, მისი ტვიგს მიმართავს — რბლად, მაგარი მტრულად) ახ-ლა კი შინ წადით, მისი ტვიგი.

მისი ტვიგი. (დოლის გონს დადებს და თავის ყოველ-ღორ შეითხვას ვაიშობებს). ზვალ აღბათ ჩვეულებრივ დროს უნდა მოვიდე, მისტერ კეტლე.

კეტლე. (დაფიქრდება). არ ვიცი.

მისი ტვიგი. (გაკვირებული) არ იცით?

კეტლე. არა. ზვალ აღბათ არც ვიქნებო აქ.

მისი ტვიგი. როგორ? ხათ მიეწინავებო?

კეტლე. (შევიდა). არ ვიცი. ჭარ არ მივიქნათ. არც მინდა წი-ნასწარა დავაწერე გეგმად. მომხარბოდა ეს წინასწარი გეგმები.

მისი ტვიგი. დღეს რაღაც უნდაურად იქცევიო, მისტერ კეტლე. თქვენ ასე არ გვიჩენებთ?

კეტლე. (ჩაფიქრდება). არა, არ მეჩენებთ, მისი ტვიგი.

მისი ტვიგი. დღემთა მანას, ზვალ უფო დაშხედო, ყოველ შემთხვევაში, მე ჩვეულებრივ დროს მოვალ. (ვაუბედავად იქნებ ერ-თი ჭიქა ჩაი დაგვლიდა და ცოტა ხნით წამოწოლილიყავით).

კეტლე. არა, არ მინდა. თქვენ კი, მგონი, არ გაწყენდ-ბო (თითქმის აღვირბებს). პა, რა იქნება, ერთი ჭიქა ჩაი დალიოთ და ცო-ტა ხნით წამოწვიო?

მისი ტვიგი. (ნაღვლიანად). ნეტა კი შემეწონს.

კეტლე. რა გვიოთ?

მისი ტვიგი. (მცარიე კოლოფი). ჭეუენის საქმე მაქვს... დღეს ხომ ორშაბათია... თქვენ მე ვაგვირავებო, მისტერ კეტლე. (კეტლე თავის ცილინდრს ვაგაობთქვენს მისი ტვიგს) ყველა რომ ის აკეთოს, რაც მოგაგუნებთ, სად წვალიო, მისტერ კეტლე?

ქეტლი შავისი რა მოვასხნით. მაგრამ ახლა სადა ვართ? ნა-
ხვამდის, მისის ტივი.

მონიკა ტვიცია. (უკმაყოფილოდ). ნახვამდის, მისტერ ქეტლ.
(მისი ტვიცი საშურელოში გადის. ქეტლი ცილინდის ფეხზე
ამორყავს და საწილ თიხაში შეადგებს, მერე კოლგის გახსნის
და საოპაშოში სარკმელზე გაშლის. ეს არის შეუასისვან გამოტვირ-
ილი ლობობი, ვუფხვებო და სხვა მსებები, რომელიც რუხინის ბუ-
ნიკიანი ისრებით გადენილ დამაინადნ ესტრან. ქეტლი დაბნუნებს
და საჭურე ესტრის, სულ სხვადასხვა მხრიდან. შემოდის მონიკა ტვი-
ცია. თვრამდენ წლის გავიდა. ავტო მშაბალი გემოვნებით — რაღაც
უფროსი სარევი იაფი ჰქონის და სილტვიანი. საწვინადი ავტო, თავ-
ზე შარფი აქვს მოხვეული).

მონიკა (დღეს ეძახის). იფიქრე ქეტლს შენიშნავს!
ო... მისტერ ქეტლ!

ქეტლი. დიახ. მისის ტვიცის ქალიშვილი ხარ?

მონიკა. დიახ. მონიკა ვარ. დღეს უკვე წავიდა?

ქეტლი. ეს არის წავიდა.

მონიკა. შენ ასე ფორმობდი. მაგრამ არც თქვენ შეგინებო
შინ. აჰი მიზელი დღე ბანკში ხარ!

ქეტლი. მო... მაგრამ ამ დღესაც მხეცებზე უნდა ვინადრო
(საოპაშოზე უჩვენებს).

მონიკა (გავიყრებით). ეს ხომ სახავაშო სათამაშოა!
ქეტლი. მო, მაგრამ ისევე წამოიპირა თამაშის ვინაა.

მონიკა (მხიარულად). ბანკში წახლავს რაღაცადა?

ქეტლი. მო, ასე ვაგვიჩინებ. თქვენ რაღა მოგივლიდა?

მონიკა (მარცხნივ მიიწევს. ვუღაბლავს). ისე გამომა-
ნდარდა... კერის დასწავლინებ. მაინცდამაინც გამგეს შევეფი-
ფი. აღერდები იყო — ანუ ვინ არ არის აღერდები ორშაბათობა,
და ისიც ამისთანა წვამაში — მოქრა თუ არა თვადი, ხელდა პი-
რსო შევა: „მე მგონი უკვე ვაგვარობილედ წარსულ პარსკვებს. მე-
ტად აღარ გვირდებიო“. რა უნდა მეთქვას: ვერ მივხვდი, სერიოზულ-
დად თუ მიხიარული-მეთქი. მაშ, ახლა მიხვდიო — მიბრახდი და
ახლავე დაასწავლიო... (უცებ გახუტდება და გაუთვლიად შეხე-
დავს ქეტლს). მაინც თუ ვრჩები აქა, ბარეკ ვაგიხვდი საწვიმარს,
გავიშობო... მაგრამ თქვენ თუ არ გუნებათ, რა თქმა უნდა, წვაალ-
ასე გალმუშენო რატომ უნდა ვიძღებ!

ქეტლი. ვაიხვდი, ვარჩებ.

მონიკა. (საშურელოს კარისაკენ გაემართება) ოკეი. საშ-
ურელოში უფრო ჩქარა ვასრება.

(მონიკა საშურელოში გადის. ქეტლი თავის ქიქას აიღებს და
წრუპავს. მონიკა საშურელოდან შემობრუნდება. საწვიმარი გაუბ-
ღია, შარფი მოუხსნია, კაბა მჭიდრად აქვს შემოსაღებელი ქო-
რფა, მაგრამ უკვე ჩამოყალიბებულ სხეულზე, რითაც მას აშუა-
რად ეტეობა, თავი მოაქვს. სულ ცოტა ხანს იყო საშურელოში,
მაგრამ ჩანს, ძალიან ცილად ვაგობრუნებულიყო და მომზობლივი გა-
მხდარყო. ქეტლს ხელში ქიქას დაუნიშნავს და მიმართავს).

სანაძლოს ჩამოვად, ვისკი იქნება.

ქეტლი. ვისკი.

მონიკა. (ღიანის ზურგზე ჩამოსკვდება). მე მგონი, სურვი-
ლი გექნება, გამომხსინდელი!

ქეტლი. არა. არც მიფიქრია.

მონიკა. ვისკი დამიღვია... რამდენჯერმე... ბიჭებთან ერთ-
და... თუმცა, მე თუ შეიძლება, ვერაფერი შევლია (ფეხს ასწევს
და დივანის ზურგზე დადებს). კოტბილი მირჩევნია. მაინც რატომ
არ გინდა, დამაღვინებო? ასეთი კრთივები ხარ?

ქეტლი. (დაფიქრდება). რა მოვასხნით. თუ თვითონ არ ვიცო, რა
ვარ, ჭერ კიდევ ვერ ვაგრძელებარ ამაში. მაგრამ ვისკის მა-
ინც არასდროს არ დავაღვინებარ, რამდენი წლია ხარ?

(ღიჯ, ფეხზე მოკიდებს ხელს და დივანთან ჩამოაღებინებს).

მონიკა. თვრამდენი.

ქეტლი. ჭრე ძალიან ახალგაზრდა ყოფილხარო. (დამბანახა
და ისარს აიღებს). ვისკი არ თქვენი საქმეა, მე თუ შეიძლება ოცდა-
და წლამდე აღმავანი ვისკის გემოს ვერ ვაგებ. მაგრამ ერთი თუ
მთხარა — როგორც დგანიობ, ძალიან სწორ-სწორად არ იცვლით
საშურელოში!

მონიკა. მართალია. სანაძლოს ჩამოვად, რომ დღეგრძელო გე-
ტულებო. ვიხიარო ხომ? ასე იცის. ნეტა ვარ ვაგამყვია. „ჩა მო-
ხდა-მეთქი, ვუბნები, სულ ერთი არ არის, საცა ვიფიქრებ, ბრეკ-

მიღმი ყველა საშურელო ერთნაირია-მეთქი!“ (საოპაშოზე უჩვენებს)
როგორ უნდა თამაშო?

ქეტლი. ახლავე ვაჩვენებო (ისვრის). აბა, თქვენც ცსცად
(მონიკას გადასცემს დამბანახა და ისარს). ახლა რას აპირებო, მონი-
კა?

(მომდევნო მონოლოგის დროს მონიკა ორჯერ ისვრის ისარს).

მონიკა (ცინიფუნდულიად). ნაწენება მინდა... ან ტელე-
ვიზიზმ ვაგმოდ... ან კინო-ვარსკვლავი ვაგზებო... თუ არცერთი
არ ვაგმოდ, მაშინ სხვა რამეს ვაპირებ, ასეთივე გინებან, არ და-
ვკვებ რაც იქნება. სულდროსა (ოცნებას მივყავ). მინდა ღამის
ნოტი ვაგმოდ... ზურგამოპრილი საღმურეო კაბა მეცმე-
ბა... ხელში — შამპანურის ქიქა... კვებ წარსულს: „მისის მონიკა
ტვიცი... კადა და პირსო“. იფიქრე აქეთ-იქით... სხეუბით... —
რომი, ნიუ-იორკი, პოლენდია.

ქეტლი. აქეთ-იქით ფრენა მოკუნებო.

მონიკა. თუ მომწყურდება, თავს დავანებებ. „მონიკა ტვიცი
სოფლის მუდარეობაში“ ასეთი წარწერა ენება ახალ ფოტოს. ან
არა და, საფურაო კოსტიუმში ვაგამიღებენ, პლავუზო... იქა, არ
ქვიკა... ყველა რომ წყნება ხოლმეს. იმავნე ნაქლები ტანი მაქვს
თუ არა ბერესა ვგზობთა კიდევ. ამ ტინსაგან მჭირს, რაცა მჭირს.
ზედ ნაწენდება... ორჯერ უკვე მონიკას მისს ვაგმოდ. ვერჯერო
ბიით ეს სიციფი მიყო...
(დამბანახა ისვრის).

ქეტლი. ვაგზობება ან გინდებო?

მონიკა. (დამბანახა მაგიდაზე დადებს, ისვრებს მოკრეს, მხე-
ციებს დალაგებს). აქ არა, ბრეკილიზი — არასდროს! სიციფლია
აქ ვაგზობება. თქვენა. მისტერ ქეტლ!

ქეტლი. მე რა?

მონიკა. (შუაში გამოვა). დედაჩემისაგან ვიცო, ქალები არ
დაუღობენ. თქვენ ხომ უცლო ხარო. არ გიტაცებო ქალები!
ქეტლი. უკვე რამდენი ხანია აღარ მიტაცებს, მონიკა. მუადე
ცოლი, მაგრამ არავინა ბერი არ დაუფრა. დიდი ხნის ამბავია,
მანამ ბრეკილიზი ჩამოვიღებო.
(დამბანახა ისვრის).

მონიკა. ეტყობა, ბანკი ვაგვანებო ხოლმე აქეთ-იქით.

ქეტლი. მო, ასეთი ხეტიალი მოწყვს.

მონიკა. მერე ეს რა ბინდური ქალაქი შეგხვედრიათ! დაბრ-
უნებო თუ არ ჩემი მშა ტელე ჭარად, მონიკა, მივინება აქედან...

ქეტლი. მაშინ ახალი წარწერა განდებთა ფოტოზე — „მისის
მონიკა ტვიცი ავტობუსით ბარმინგემში მიმგზავრება“.

მონიკა. (მადლის შემოუღვინს, იცინის). ცოტა უფრო ცოცხა-
ლი კაცი ყოფილხარო, მისტერ ქეტლ, ვიდრე თვინად მეგონა...
(ქეტლი დივანზე გაწევა და მხეციებს უჩვენებს).
გარეგნობით არა ვიგზობ, ეს ტანსაცმელი გიხვებათ.
(ზარის ხმა).

ვილდ მოვიდა.

ქეტლი. რას იზა...
მონიკა. კარის ვაღებებს არ აპირებო?

ქეტლი. არა. თუ მართლად უნდა ვინმეს ჩემი ნახვა, თვითონ
წვე მოვივდეს.

(ქრებ მაგრად აბრახუნებენ. შემოვარდნა ოლდერმინი — ანუ
საკაქალო საბჭოს წევრი — პარდიერი, პარქეო, ხანში შესული
კაცია, ძველიმოდური შვიც საშურელო კოსტიუმში ავტოა. ძალიან გაბ-
რახუბულია. მისი შემოსვლისას ქეტლი სათამაშო დამბანახა გაიც-
რას).

პარდიერი. (ქეტლსკენ ვაგმობრება) ქეტლ, ერთი აქეთ მო-
იხებეთ... რა ამბავია? ბანკში მიიხვრია, ავად უნდა იყოსო.

ქეტლი. (რბობდა). არც მიფიქრია!

პარდიერი. მო, არ გეტყობათ, რას აკეთებთ, ნეტა გამა-
გებინა!

ქეტლი. (თავახანიადა). „ქუნდლებში ნადირობას“ ვთამაშობო
მე და მისს მონიკა ტვიცი. მისს მონიკა ტვიცი — საქაქალო საბ-
ჭოს წევრი პარდიერი — თამაში „ქუნდლებში ნადირობა“.

მონიკა. (თვალს დააკვეცს). „პარდიერის სავაგრო სახ-
სი“!

პარდიერი. დიახ, ახალგაზრდა ქალბატონო. თანაც ძალიან
საქმიანი კაცი. არ ვიცო, აქ რას აკეთებთ, მაგრამ დიდად დამა-
ვა-

ღუბო თუ წახვლით და მარტო დაგვტოვებთ... რაღა თქმა უნდა, აქ თუ ეს ცხოვრობთ.

(დუქვენი შიამურდობა მონიკას).
მონიკა. აქ ცხოვრობო? აქა? აქ, არა. მე დედაჩემთან მოვედი — მისტერ კიტლთან მუშაობს დედაჩემი — უნდა მეთქვა, სასახლიდან ისევ დამითხოვენ-მეთქი.

მარდიკარი. ეს სულაჲ არ მიყვარს.
მონიკა. თქვენი მალაზიიდანაც დამითხოვენ ამას წინათ. ჩემი დარდიც ეგ იქნის კი სალხანა ხალხი გვაყო, მართალი თუ გინდა...

მარდიკარი. (გაბრაზდება). სალხანა, ნეტა რას ამბობი! მონიკა. სხვაც ბევრი რამ შემეძლო მეთქვა. კიტლი. მართლაც ბევრი რასაც თქმა შეუძლია.

მარდიკარი. (ქუღს მონიკას). ამისთანა გოგოს სწორედ რომ არ მოხვდები. თქვენც არ მოხვდები, კიტლე. ქუთო თუ შეგარჩაო. ამა, რას იტყვიან, აქ რომ გნახონ, ან გოგოსთან სულღეროთ თანაშობი გაჩოუბო... თვენი მდგომარეობის კაცო...

მონიკა. ეს, წყაღე, ბიჭური შეგარჩო... ვნახო, რა ღებდა (სამზარეულოსკენ გაემართება). ნახავდის, მისტერ კიტლე.

კიტლე. ნახავდის, მონიკა.

მარდიკარი. მოხიბვე, კიტლე...
მონიკა. (პარდიერს, მკაცრად). იმ თქვენს სალხანა ნოქრებს გადაციტო, ხელები დაიმოხონ. რაზემერბა კი გამიგონა... მაგრამ ასეთი...

მარდიკარი. (გაცოდება). რას მადე-მოედებთ! რას მელა-პარაკებთ!..

მონიკა. (შეაწვევტინებს, ყვიროს). თქვენ ვინ რა უნდა ვიზიარა? თავად უფალს ვიარაგდ იცით. მეც რა ძალა მქონდა, რატომ უნდა ვიზიარო, რას გეძებია ზურგსქუან. ყოველ შვიზი-ვეყვი, მარდიერს კაციშვილი არ გწოდებდნენ.

(გამარცხებულ ადამიანს ნაბიჯით გადის სამზარეულოში).

მარდიკარი. (მკაცრად შეუტყუბს კიტლს). მე თუ მკითხავთ, უფრო მეტად ვიზიარებ ბრაღა ეს უტყდერო, კიტლე! ავ გოგოს რას ვერჩი! მავას რა მოეხოხებება თქვენი ბრაღა. თქვენ თვითონ...

(საწერ მაგიდასთან მივა და ქუღს დადებს)
თქვენ თვითონ აქებუბდით!

კიტლი. (ბოლბლ). „ჩვეულებები ნადირბობით?“ ვერჯივითარ კავსირს ვერა ვხედავ ამ თამაშს და თქვენი ნოქრების საქციელს შორის. თუმცა მაინცდამაინც ნოქრებსაც ვერ დავტარახებ. ძალიან მასდღერებელი გოგოა ეს მონიკა... თან, არც მადედამარცე გულუაზრო და უსარება... იმასაც თუ ვაგვივალისწინებთ, რა ვაძაღ-ლებული ცხოვრება აქვთ იმ თქვენს არც თუ ძალიან ბებერ ნოქრებს...

მარდიკარი. (შეაწვევტინებს). რას სისულღერს ლაპარაკობი! რამდენი ხანია, იგენი ჩემთან მუშაობენ — ყოველად წესიერი და სასტიკი ხალხია...

კიტლი. (შეაწვევტინებს). მცე ეგ არა ვთქვი — უნადრუო ცხოვრება...

მარდიკარი. (გაბრაზებით). კარგი, გეყოფათი ისედაც მთელი დღია დამარცხებული საქმეზე ვილაპარაკო (სიმკაცრე უფრო იტყობა, ვიდრე გაბრაზება). ნება მიბოძეთ, შეგახსენით, რომ მე ლონდონისა და ნორთმდლენდის ვეჯალზე მხვალ კრდელტორია ერთიერთი წარმომადგენელი ვარ ამ მხარეს. რაღა არც თქმა უნდა, შენმელო პირდაპირ ბაზის მმართველობისთვის მიმეძარბა, მაგრამ მაინც აქებენა — ავტოლობრები განყოფილებიან — დაწყება ვარჩიო... თქვენევე პატივისცემით, რა თქმა უნდა. აქამდე მადლობლად იყავით თქვენ ამისათვის, მისტერ კიტლე. დღეს კი შედგარი ბაზენი და რას ვხედავ — მისტერ კიტლი აღარსაღა ჩანს. არც ის იყიან. ავად გახვით თუ ლონდონში გამგზავნებო... ან რა მოგივიდაო. მოვდივარ ავერ და რას ვხედავ, რას აკეთებთ!

კიტლი. (ღმიილით). რაღაც სულღერო სათამაშოთი ვიქცევა თვს.

მარდიკარი. იმ ცინელან გოგოსთან... არც ავად ხარო და...

კიტლი. მე ხომ არ მიოქვამს, ავად ვარ-მეთქი.

მარდიკარი. (გაოგნებული და გაბრაზებული). მაინც რას ფიქრობთ, ნეტა ვიცოდეთ! რა თავის ადგენა! ჩანარად გამოწყო-

ბილხას ამ ორშაბათი დილას. როგორ ფიქრობთ, რას გეტყვან მთავარ მმართველობაში, რომ ავადე და შევატობინო... მარტივად და უნდა შევატობინო... ნამდვილად!

კიტლი. (თანაზრნობით). რაკი ასე გადაგაწვევტითაო, უნდა შეატობინოთ კიდევ, მე ასე ვფიქრობო.

მარდიკარი. (გეუტყუბებით). თქვენა ფიქრობთ ასე? რა მოგივლით, კიტლე? დავლით თუ რა ამბავია?

კიტლი. არა, სწორედ აქლა ვხედავ, რა დაეწვევტით?

მარდიკარი. (გაბრაზებით). არა, ნუ შეუტუხდებით. ასე გარჩევალად არა ვხედავ ხოლმე... იმაც ორშაბათი დილას, როცა ეწელადა საქმეში რა ჩაუღლით. თქვენც ასე უნდა იყოთ, კიტლე... რაც გავიყანით, ძლივს აუღლიდით ხოლმე საქმეს.

კიტლი. ვეუბნებ, აჯახსით.

მარდიკარი. რაღა თქმა უნდა!

კიტლი. (შეუბნადე და რბილად). ამ დღითი ჩვეულებრივად გამეღვინა. ვინაჲვე. ვაგვიარჩე, სამუშაო კოსტუმბი ჩავიცვა — ხანკის ფორმა; მერე ვიპაზუზე. „ტაიპია“ და „ბიზნისზე სიტაცა“ გადავთალეარე და ჩვეულებრივ დროს ვაწოვედი, სასახლურ-მა წავიდა. წვიდა. ბაქიკილბერი ჩვეულებრივ წვიმიანი ორშაბათი იყო. ჯრეტრობით არაჩვეულებრივ არაფერი მომხდარიყო. მამხვინა, რამ ბანქში უნდა მოსულავყოთ, თქვენს და კიდევ რამდენიმე კლიენტა. ჩემთვის ვფიქრობდი — ნეტა ვისთან ერთად მომიწევს დღეს შეშობის საუზმე-მეთქი. და... უცებ... ხმა მომხმა... მოხარა...

მარდიკარი. (ქუღს). ვახვებო, ხმა გამოვლანარაკეთი...

კიტლი. ალბათ მკითხავთ, ვინ ხმა იყო...

მარდიკარი. არ, არა გვიხიხიან. თქვენევე თავს ელანარაკებობოდით.

კიტლი. პო, თითქმის... ოღონდ ვაყლებით უფრო რთულად იყო ყველაფერა...

მარდიკარი. (სულაც არა... თქვენ თქვენევე თავს უთხარით, რომ ბანქში არ წაუღლიათ, საქმეების ქვედა არ დაგწყოთ, შინ მოხარუნებულავყოთ, ვისკი დაგვალდა და სათამაშო ლომებზე წაღვირობთ შეგეცეთათ თვია.

კიტლი. (ბოლბლ შესტყუბება). მე მეგონა, გინდოდათ, რომ ამხენხა...

მარდიკარი. (ხიზლით). დახ... ქვეანურს რომ ამბობდით რამეს, მაგრამ რაღაღა ქვეანური არაფერი გავს სამსელო, მაშინ ისევე ვიციებო.

(ეგრეთ უტარდებდაც არ ვეცინის პარდიერს, ისევე სათამაშო მხეცელა უმონებუ და აქციებს).

(გაცოდება). იქნება ვანებთ თვია მუკ სისულღერს და ერთი წუთით მე მოზამინოთი თქვენევეც იქნება კარგი.

კიტლი. (წაბოდება). თქვენ საღან იცით, რა იქნება ჩემთვის კარგი? ეგ მე თვითონ არ ვიცი ხეირიანად. მართალი თუ გინდათ, სწორედ ახლა ვფიქრობ ამაზე.

მარდიკარი. თქვენზე უფროსა ვარ...

კიტლი. მე ხომ დაძალბოვით ერთა საათის წინ დავიბადე.

მარდიკარი. (დღურბოდება). აღარ გაჩოუბდით?

კიტლი. ოღონდ ბანქში პარდიერა, ავრს ხანა წილღერათ, ძლივს ვიკებო თვს, რამე არ გომხობით ახლავე თუ არ აიფირობთ აქედან, იცოდეთ მართლაც ჩავატავათ. (აქეთ-იქით იუტრება, შესავლერ ნივთს იტყბს, პარდიერია ფიცხაბუტებით იტყბს საწერი მაგიდასკენ, ქუღს საბუტებო ხელს).

მუდამ მზად უნდა გქონდეს რამე თვში ჩასავტრებელი, ასეთი შემთხვევებისთვის. თუნდაც კრეზიანი ტორტი, ძველ კინოკომედიებში რომ იცოდენ ხოლმე.

მარდიკარი. (კარსკენ გაემართება, მერე შემობრუნდება). მე, დავარა, მაგარაც იცოდეთ, რომ დღეს საბანქო საქმეზე ვიკებო მხოლად. და ამა, ასე შეშხვებით ძლიან კარგი. ახლავე წავად და ბანქს საოქო მმართველობას დავტრეცე (გაღიღ).

(ეგრეთ სულაც არ შეშხვობებულა, წაბოდება, ღიღინით მიუხელოდება რადიოლას და ფრფლას დადებს — ეს არის საცეკვაო მითევი ბორლიდინის „თავად იგარბინო“. რამდენჯემდე ვადავადილებს ნებსს, ცილოლს საცეკვაოს მისამდე უფას მიავებს და დღღუბს მალვარ გუგუნს რომ მიხადება, ხმას აუწევს, მთელი სიმღერით დაავტევენებს. დოლოს ჯახს აიღებს და ბედნიერი ღმილით საცეკვაო მუსიკის ტაქტს აყო-

ლებს — ხან უკავილის ქონიებს შემოიპყრეს, ხან რას და ხან რას. ბოლოს დღევანდ ჩამოვდება, დოლის მაგივრად ნახშირის ფედორის უტყავინებს. მოლო არსებობს მოსკოვი ან საქმეს და დიდ კმაყოფილებასაც განიცდის. შემოდის პოლიციის უფროსი ინსპექტორი სტრიტი, ჩასწვლილ კაცი, ორმოცდაათამდე წლისა. გაკვირებულია უკვლავით, რასაც ხედავს და ისმებს).

სტრიტი (დალორღლებს). მისტერ კეტლ! მისტერ კეტლ! (უცლი დანახვას სტრიტს, წამოვდება, რადიოლისთან მივა და გამოიხატავს სტრიტი მას მიუხალოდება).

კეტლი. გამარჯობა, ინსპექტორ!

სტრიტი (სავაჭრო). რამდენ ვრცე, ვარბახუნე, მაგრამ ვერ გაგაგონეთ, მისტერ კეტლ. ვერაფრით ვერ მიგვხვდი, რა უნდა იყოს-შეიქი. მაგ ვედროსა რა მოუვალა.

კეტლი. ეს ჩემი დიდი დოლაა.

სტრიტი. დიდი დოლა?

კეტლი. არ, დიდი დოლა. რამდენი ხანია ვცნებობ ეს საყუარა დაუფრა „თავადი იგორიანა“, მაგრამ აქაუდ ვერა და ვერ მომიხერხდა. იქნებ თქვენ შეარსულეთ დოლის პარტი, შე ი თუფრებს დაუფრა?

სტრიტი (მეკრად). მე უფრო დიდი საქმეები მაქვს, მისტერ კეტლ. თქვენ კი ეტყობა, არა გაქვს საქმე.

კეტლი (სავაჭროსი ზის მარცხნივ). მართლაც არა მაქვს საქმე, ამაჟამად არაფერი საქმე არ მაქვს.

სტრიტი (დაგვიხეობს შეათვლიერებს). ბანკში შევიარე და, შინ აჩიხი, მოხრებს. უქვიფოდ ხართ?

კეტლი (ღიმილით). რა ბრძანება!

სტრიტი. რა?

კეტლი. კარგად ვარ-შეიქი.

სტრიტი (დაგვიხეობს). კარგად ხართ?

კეტლი. მშვენივრად, ინსპექტორო. თქვენ? თქვენ როგორღა ხართ?

სტრიტი (დიდად არ ეკმშენია ეს შეიქიხვა). უელაღდ საქმეებში ვარ ჩაღვლილი და აზიროვებ სიპრატის საქმეზე გადავიფიქრებ. ვახსოვთ ალბათ; საჩივარი რომ შემოიტანეთ პოლიციამ — ჩვენი გაფრთხილებების გუჯუქების მოითხოვდით. ბანკის კუთვნილება მანქანებს რომ აუტყარაძელე დოლა... კლდეტების ინტერესებს გაუწიეთ ანგარაში, გავიხვიდით; განსაკუთრებით პარსკეობით და მათობით, დღის სათებში... არ გაგონდებოთ?

კეტლი. თქვენთან რა მაქვს დასამალი, ინსპექტორო. სულა არ შენაღვლება ვაგ საქმე.

სტრიტი (გაეკუბულო). არ შენაღვლებოთ?

კეტლი. ოღონდად არა; სადაც უნდა, იქ დააყენო კლიენტება თავითონ მანქანები, ან სადაც თქვენ ვინდა.

სტრიტი (ნაწყენია). ჩემი სურვილი რა მოსახანია, მისტერ კეტლ. მაგას წურს იფიქრებთ, მე მხოლოდ ბრძანების შემსრულებელი ვარ.

კეტლი. არა. დიდი ბედნიერებას არა გრძნობთ ამით?

სტრიტი. ბედნიერებას? ნე რაკამ უნდა ვიგრძნო ამით ბედნიერება?

კეტლი. მარ, ვინ უნდა იგრძნოს?

სტრიტი (გაბრაზებით). ვერ გაავად, რას მელაპარაკებით, ჩიით უნდა ვიყო ბედნიერი?

კეტლი. ჩიით და... მანქანების საღვთო, ოღონდმან მარღვიარის გრძელვადიანი სესხით, იმითა, რომ მათი საღვანან ნიჭრების გოგონებს ზურულად ექვიან, შონია გვიგრამო წარმართა ითხოვენ ხოლმე სანახარადან, მათს ტვიგს რომ ორშაბათობით ადრე დაღვიანვე შინსკენ უქარავს თვალთ...

სტრიტი (გაბრაზებით). რას ნიშნავს ეს?

კეტლი (მგზნებარედ). თითქმის უკვლავიც, რაც ჩვენს ირგვლივ ხდება, არა, განა? და გეთხოვებით, ვინა გრძნობს ამით თავს ბედნიერად? ვის სააშოვნებს ეს?

სტრიტი (სავაჭროსი უნიდან შემოვლელს და ზურგს გადმოაყენებს). აჰა ახლად მიგვხვდით! უნდა გამოიტყუდეთ, მეც ბევრი მიფიქრია ამაზე — გაიწვლება ხოლმე დედა, გაიწვლება... ფეთვანებებით დარბის ხალხი აქეთ-იქით, ვის რა აწუხებდა, ვის რა ადევლებდა, ვის რა გასჭირვებდა... მეც მიფიქრია ამაზე, ცოლსაც ვიკითხავ ხოლმე, როცა უნდა მივაუწყვე. მაგრამ ქალე-

ბის ამაზე ხომ იცით, ქალურად უფრებენ უკვლავიც, უკვლავი კი მიხვდება, რას ვუბნებ.

კეტლი. მთლად ასე არა, ინსპექტორო. დღეს ვცადე მარღვიარისთვის შეგნა, როგორ ჩამხსნა ხმა, როცა ბანკში მივდიოდი ან დღის. ახლა გვხვები, რომ ეს ჩემივე ხმა იყო, ჩემი დღევანდელი მე? ჩემივე წინადადება „მუს“ გარხმისა, მადადარ ასე მოითარა იმ ხმამ: „რად გინდა ეს, კორჯ, მარ? უხუტად ასე: „რად გინდა ეს, კორჯ? რაზე შეიქიხება-შეიქი, მე გავაქსებდები ან წვიანან ბრავილორ ორშაბათს ბანკში რომ მივდივარ-შეიქი? მოო, მოხარა იმ ხმამ, რად გინდაო, ან რამდენ ხანს უნდა გაგძლავდეს ასე?“

სტრიტი. გასკვება (სავაჭროსი მოშორდება). დიდი ხანია, რაც ამისთანა ხმები გესმის, მასტერ კეტლ?

კეტლი. არა, არა, ეს არ გამოვითვა — ერთი ხმა. და ისიც მხოლოდ ამ დღითი. თანაც — ამას უნდა ჩემივე, ინსპექტორო? თავს ძალა დააბანეთ და მიხვდით, — ეს ჩემივე ხმა იყო. მე თითონ, დედაც არ ცკება, შენს წინ რომ დგას ახლა, ჩემივე თავს დაუფსვი ასეთი შეიქიხვა.

სტრიტი (დაცინით). ის მეორე კაცი საღვან, თქვენ რომ გამოგვასახებთ?

კეტლი. არა, არა, ის წავიდა.

სტრიტი (მეკრად დაცინით). მიღე უფრო გარკვევითა ვთქვათ. მამ, ლონდონისა და ნორთ-ჰოლდენის ბანკის ბრავილორის ფონლების მშარათელი კორჯ კეტლი წავიდა — ერთხანად აირთქლდა, არა?

კეტლი. დიას, და ძალიან ადვილადაც, ძალდაუტანებლად. იმიტომ რომ აქამდეღ უნდა იყო, მიჩვენება.

სტრიტი. ეს არ ვიცოდა, ან სამი წლის განმავლობაში, რაც მას ვიცოდა, მუდამ დაზნახილეთ კაცი იყო, სანდო და უზრალყო.

კეტლი. ვთქობ?

სტრიტი. მთლიან ქალაქი პატვისა სცენდა, სულაც არ მგავდა მოჩვენებას.

კეტლი. თვითონ ეს ქალაქი რომ მოჩვენება იყოს კორფორინაში მკვდარ ველზე გაშენებული მოჩვენება-ქალაქის ამაზე არ წავიკობოთ? რთინიგის სადღურები შემორჩინდო იმ ქალაქში, ქუჩებში, სახლებში, მაღაზიებში, ბანკებში, საცხოვრებელი სახლებში. მაგრამ კაცის ქაბანებს ვერ ნახავ, ჩამკვდარია უკვლავიც, იქნებ ბრავილორ ისეთივე ქალაქ-მონკენება იყოს, დარბისილც შეიძლება იყოს, სანდოც, მაგრამ, აგერ, მიღობარ შთავარ ქუჩაზე და ერთხანად გამოფხზრდებით, მიხვდებით, რომ რასაც ირგვლივ ხედავთ, უკვლავიც არარტელურია.

სტრიტი. თქვენ გამოფხზრდით, არა?

კეტლი. დიას... ოღონდ კარგად ვერ აგისხენით. გამოფხზრდით და ერთხანად მიხვდით... მივიხედა-მოვიხედე და ეს თქვენი დარბისილად და სანდო კაცი აირთქლდა.

სტრიტი. ახლად მიხვდი. ამის იმედ უნდა ექიონით, რომ თქვენც ისეთივე კეთილი იქნებით, როგორც ის კორჯ კეტლი.

კეტლი. უფრო კეთილი, თუ დამიჭრებთ.

სტრიტი. მარ, ერთ პატარა სათხოვარზე ურას ან მტეცვით!

კეტლი. ვიძღვრებ, რომ არა, ინსპექტორო. მიწისა სათხოვარია?

სტრიტი (მგზნებარედ). სიტუვა მოვიტო, რომ სანამ არ მოგბრუნდებით, შინდინ არ გამოვალ. ანა რას დავარკავთ. გართ რა დავარკავთ ან სასაგელ ამინდელ აქ სითხობა, მუდღერდება. უფრო სასაშოვნოც კია ახლა შინ ქლმია! რას იტყვით არ გავიტყუთ ხართ?

კეტლი (წამოვდება). მართალი გითხრათ, ამ დღითი არც ვაიბრებდი გართ ვადგას, მაგრამ რაკ ასე დავინებთ მოხოვთ, სააშოვნოც არ გავალ. ოღონდ იქნებ მაღაზიებში შევლა დამპირებდი, სანამ დავაბრუნდები.

სტრიტი. არ, რა თქმა უნდა, მანამდე მეც მოგბრუნდები (ყარის-კენ გავამოუბა). იცით, რა... (უცლი ერთ-ერთ დამბანას აიღებს და სავაჭროსი მოშორდება).

კეტლი (დამბანას სტრიტს უჩიხუნება, დაუდევრად). ოღონდ, სანამ წავიხვიდეთ, ინსპექტორო, მინდა ერთი რამ გავარკვეო. ამით უხვდებო საზრუნავისაგან გავართმევდით.

სტრიტი (ნელი, ფრთხილი ნაბიჯით გავმართება კეტლისაკენ).

მობრძანეთ, გისმენთ.

კეტლი (ლიბინო). გიჟ არ გავიწყობ!

ბრატო (მომეგობრებით გულწრფელობით). ღვთის წყალობა ნუ მომჯდარს, მისტერ კეტლ, მაგისთანა რაზე ვერის წუთოვც გულში არ გამოვლავ. თქვენც ჩემსთვის საღი ვინება გაქვთ.

კეტლი. არა, თქვენზე უფრო საღი ვინება მაქვს. ამეადა.

ბრატო (გელახდა). არც მიკარს. (უცებ ხელში ეყვამ კეტლს და დაბნაჩს გამოვლავს. მიხვდება, სათამაშო დაბნაჩს, სათამაშოც შენიშნავს და, დაბნეულა, ცდილობს თუმა შეეცვალოს), ეს არ არის?

კეტლი. სათამაშოა — „ჭუნგლებში ნადირბა“. არ გინდათ ვითამაშო? (ეთი დაბნაჩს სტრიკოტისი გატყვის, მიტყის, — თაყისივია). (სტრიტო საკარგულად დაფხვბა, მარჯვენა მხარეს, კეტლი — მარცხენა, მომდევნო დილაღის დრის, გატყვის თუ არა კეტლი დაბნაჩს, სტრიტო ხელაფე გამოართმევს).

ბრატო. ოდესღაც კარგი მსროლოლი ვიყავი, მაგრამ ეს წლები წინათ. არა მგონია, ახლაც მოვახერხო. თუმცა ვნახით. ეგერ, იმ დღითი დავიწყეთ. ჩემს დღეში ვერ წარმოიდგენია, ოდესღებ ბრძემლში თუ მომიწევდა ღომებზე ნადირბა, წვიშიან ორნახათ დღეა.

კეტლი (სერიოზულად). ჩემი მადლობელი უნდა იყოთ.

ბრატო. ვარ კეტლ (როცა ისევია, მავუტელო უნდა მიხვდეს, რომ იგი ბრუნვივალ მსროლოლია. ამის მომღვე აფვილია: თვითონვე დაბნაჩს ცქყოფილია თავისა). ეს ხომ გავხვდი ახლა შემდეგი? (თან ხოცავს და თან ამბობს, სა მხეტი მოკლს), დღი მოცვალებუდა ამ დღისა ჭუნგლებში, არა, მისტერ კეტლ?

კეტლი. თანაც, ისე რომ არც სისხლი იღვრება, არც კუნთა ისინი, არც სასიკვდილად იწმინება ვინმე და არც არავინ ეცვება. (შემოსაყვლულმა რეკავს).

ბრატო. თქვენთან არ არიან? (წამოღებდა) ფიქრი ნუ გაქვთ, მისტერ, კეტლ, სანაწილეს ჩამოვალ, ჩემთან იქნებია... თქვენთანაც რომ იყვნენ, იმათაც მოუვლეთ. (კარსიკენ გაემართება). თქვენ ხომ არ გინდათ დღეს შეგარბინო? (გაღის).

(კეტლი წამოღებდა და სათამაშოს კოლოფში ჩაალაგებს. სტრიტო შემობრუნდება და საკაბჭელთან მავა).

თქვენთან ყოფიან, ჩემთან — არა. მისის ჰენრი მუნი გახლავთ. ბავშვი მოსულა... და იქ ურჩივს თურმე, შინ მივათხოვო, რაღაც დავერთოქმედო ფონდის თავმჯდომარე ყოფილა — ავადმულთა ახლა საწოლებს რადიოფიკაციის ფონდით, თუ რაღაც ამგვარი. თქვენ ყოფილხართ მავაიო ხაზინადარი. დღეს აგვარების გუნებაზე არ არის-მეთქი, ვუთხარი, და იმ წუთში გაბრუნდა. თავისი წითელი სპორტული მანქანით იყო. ასე რომ, წასვლა არ გაუძეოდებოდა. ხომ კარგად მოვიქციე? მართლდენ ხომ არა ხართ დღეს ანგარიშის გუნებაზე?

კეტლი (დავიწყებულა). ერთი ეს მოიხარით, ვინ მისცა მისის მუნს წითელი სპორტული მანქანა?

ბრატო. კითხვით რატომ არ უნდა ჰქონდეს? მენჩია მუნს ორნი მანქანის შეძენაც არ გაუჭირდება. ისეთი კობცა და კომწია მანქანა — სწორედ ქალისთვის არის: მალსიზების ჩამოიგონის, ხელად მოითავებს საქმეებს.

კეტლი (ისევ რაღაცაზე ფიქრობს). პო, მაგრამ რაღა წითელი სპორტული მანქანა შეარჩია მისის მუნსთან ცოცხა და პირქუშმა ქალმა? აქ სხვა რაღაც იმალება.

ბრატო. ქალებს რას გავუბნე, ყველას თავისი სატარა ხუშტური აქვს. ახლა კი უნდა წავიდო. თქვენ დარჩით, აქ შეიქცით თავი — იცხვებო, დღლი დაუტარო... ამისობაში მეს მოგბრუნდები, ოღონდ არ დაგაიწყებდეთ, სიტუცა რომ მომეცით (გაღის).

(სათამაშოს უყვთ კეტლი სასაღლი მავიდაზე დღებს, მერე საწერ მაგიდასთან მიდის და ტელეფონის წიგნში ნომერს ეძებს, თან ფრთხილტის მიტყის ღლინებებს, ყურმილს იღებს და ნომერს კრეფს).

კეტლი (ტელეფონში). ფირმა? „მუნი და ფრენსისი“... მისტერ ჰენრი მუნი მანდ არის?... ქორე კეტლი... დანბ, ძალიან საჭირო საქმეზე. ცელადება) მისტერ მუნი ხართ?... ქორე კეტლი გელა-სარაკებით... არა, ერთი წუთი არც დამჭირდება... წითელი სპორტული მანქანის გამო დაგირაკეთო, თქვენი მუელუდ რომ ატარებ... არა, არავფერი არ მოსულა, რამდენადაც ვიცი... არა,

ამისთვის არ დამირაკეთა, მე ის მანერტერებს გავივო, თქვენ უკუდით თუ თვითონ აირჩია? არა, სპირბოთა არც შევხაროვარ... ამის გავება მიხლდა მხოლოდ... თვითონ იყიდა?... მარ. არა, ბანკთან ამას არავითარი კავშირი არა აქვს... ვერ არავფერი მოიხზება... წარჩობადველი თავხედობაა? კითხვით რატომ, მისტერ მუნს. ისე, არა მწვენიერი ვარ გაქვთო!... * ალბათ სწორედ მაგის გონად გამოვყავთ ცოლად. (ერობამად შეწყვეტს ღა-ზარავს, დამ ტელეფონზე დაღებს, მერე მაგიდაზე გადადებს. იმ კაცის გამომეტყველება აქვს, რომელმაც კეთილ სასქებ გააკეთა და ახლა ცქყოფილია. რადიოფონსთან იყო. ჩართვის თუფხვება და ღოლის ჯობს აოღებს, დღვანებ ჩამოვდება, ცილი-ცილი ერთაღოლოდა თუფხვბით აფლავინის და ნანშირის ვედ-რისაც ბრუნებს ჯობს, არ გამოდის და იმდებელი ხდება თუფ-მეტი ფეხებზე წამოიყვას).

(შემოდის დელია მუნს, ღამაში, მაგრამ ცივი შესახებადობის შუახნის ქალია, ჰერ ორმოცისა არ იქნება; ვარცა; ვარცა; მაგრამ მავარი გვეფხვებთ ავცია. რქის ჩართვისა სთავლუ კვლევ უფრო ცელს და ზვიდას აჩენს. ეტუბათ სასაიშინოდ გააკარ-ვეს ყველფერმა იმან, რაც ოთახში შემოსვლისა დაინახა. კეტლი ვერა და ვერ მიყავა მუსიკის ტაქტს, თუფხვბი მოიძრო, წამოღ-ვდა, რადიოფონსთან მივიდა და გამართო. როცა მიზრუნდა, მანქანა შენიშნა დელია).

კეტლი (მოუხვლევება). გამარჯობათ, მისის მუნს. დელია (ისიც კეტლისკენ მიიწევს). დღლა მწვიდობისა, მისტერ კეტლ, რამდენი ვერცე, ვაკაურე...

კეტლი. დანა, აქ უროსწამებელი ხზაური იყო.

დელია. აქ კოსიკობისა სულ გამოვლავით. რას წვალდობით?

კეტლი. მიხლდა ორცხენისათვის აქაუროლებინა ტაქტი... ეტ-ვებს ვერავლ... * თავადი იგარბინა: ძალიან ძნელი გამოდგა ერთადღებდა დიდ დღებზე — აგერ ამ ვედრებზე — და თუფ-მებზე დაკვრა, ეტუბოს, ორა კაცი სჭირდება. შევცდილია ახ-ლავე ცქყოფით.

დელია (არც თუ უხასილოდ, მაგრამ ვერადედავად). ო... მოვახერ-ხებთ, კითხვით?

კეტლი (სერიოზულად). ახლა მე იმ მისის მუნს მივმართავ, რო-მელმაც წითელი სპორტული მანქანა აირჩია.

დელია. მუნსის. მაგრამ ჯერ თქვენს საქმეზე ვილაპარაკო. შეიძ-ლებია ამ დღითი მე სამი სულ სხვადასხვაგვარი, ერთნახები-სავან სასებეთი განსხვავებული, იფორმაცია მოვიმინე თქვენ-და. ბავშვი მოხერხა, ალბათ ავად არის; მერე ოდნებინა მარდელიკი შემოვიდა — სულ ცოცხებს ჰყრიდა — და იმან ეტუბა, ეს დღებია სულ დღიწობი იღრბობა; არ რომ მოველი, ინს-პექტორსა სტრტობა უყავნე გაბრუნება მიჩრია, თავისი ქუცაზე არ არისო. მეც ისე მოვახერხე თავი, თოქოქს მართლად ვავბრ-ენდი. მაგრამ წავიდა თუ არა ინსპექტორი, ხელად შემოვარდლი-სული მუელუდა, სანამ სინამდვილად ვავიგებდი. ვიყურებთ აგერ და არც ავადმურობისა გეტუბობთ რამე, არც სინამდ-ვილისა და არც სიგურისა.

კეტლი, რა ბრძანება, მავათ ვა ეცხობი. ბევრს კი ვინჩინე ამ სტრტობა, მაგრამ მანც ვერაფერი შევასმინე. პო, ეს წუთია მისტერ მუნს ველაპარაკე, თქვენი წითელი სპორტული მანქანის თაობაზე.

დელია (ესმოიგუნება). ჰენრის ელაპარაკეთ? რატომ?

კეტლი. მიხლდა გამოვცო, მან გაჩოქო ეს მანქანა თუ თქვენ თვითონ აირჩიეთ.

დელია. სანამდღოს ჩამოვალ, გაცოფდებობა.

კეტლი. მართლად გაცოფდა, როცა გაიგო, რომ ამის ბანკის საქ-მეებთან არაფერი კავშირი ჰქონდა.

დელია. მანც რამ დაგანტერებსათა ასე, მისტერ კეტლ?

კეტლი. ინსპექტორმა რომ უყავნე გავაბრუნეთ და მერე მანქანა, წითელი სპორტული მანქანით იყოო, მანწინე გამოვლავა თავში — ახეთი მანქანა საიდან გაუჩნდა-მეთქი, მე სულ სხვა წარმოდგენა მოქონდა თქვენზე. ალბათ ვცდებობი (აოღებს ღოლის კიბოს).

დელია. მამ, ესეც იმტომ გამოხედა — ნანშირის ვედროზე დაუტარო?

* მუნი (moon) ინგლისურად მთვარეს ნიშნავს.

ქ ტ ლ ი. დიან, მაგრამ თევზები თუ გირჩევნათ, თევზები აიღეთ. დღელია (დღლის ქონს აიღებს). არა, ვედროზე ცვლი. ოღონდ ცოტა ხნით, კარგა?

ქ ტ ლ ი. თუ გნებავთ, სულაც ნუ დაუკრავთ. თუკი არ გსიამოვნებთ.

დ ლ ი ა. არა, დავუკრათ. სულერთია თქვენ მაინც ვერ მოისვენებთ, სწამ არ გაიკონებთ, როგორ ვამბობს, ხომ ასე?

ქ ტ ლ ი. ნაშვალად და პირველად თქვენგან გავიკრე ამ დღლას ასეთი უკვირეზი ლაპარაკი. კიდევ კარგა, მაგინტრისდ თქვენი წილთა მინჭნით. (ღღაინათ მივა და თუშვინა ბუღებს), აბა... დასაწეისი ხომ გახსოვთ, „ბუღ-და-და ბუღ-და-და ბუღ-და-და“.

დ ლ ი ა. როგორ არა... მაგრამ პირველ „ბუღს“ მაინც გამოტოვებ, ვერ გაგივებ, როდის დაიწყებენ. გამიგეთ? (საყარბელში დაწდება, მაჩვენებს).

ქ ტ ლ ი. (რადიოლასთან მივა და ჩართავს). დიან, ახლა უნდა, (დაიწყებენ). დღლია ვედროზე უკრავს, კეტლი თქვენს ავღარუნებს. ისეთი ხმებითა, რომ დღლის სიტყვები არ იმისა.

დ ლ ი ა. (რამდენიმე ტაქტის შემდეგ ყვირობს დაიწყებენ). ერთი წუთითი გაჩერდით. ჩას იტყვიან, არ აჩვენებს, პირდაპირ თუშვინს დავცხოვრობ, აა ამ ადგალა — „დილდ-დილდ-დილდ-დილდ“?... თქვენ რომ აწვიეთ, მე დაიკრავ....

ქ ტ ლ ი. კარგი რამე მოიფიქრეთ, ახა ცვალით! (მცაყოფლები და ბედნიერება არიან, დღლია მუხუთ ტაქტზე დაიკრავს თუშვინს).

დ ლ ი ა. (ცვირის). კმარა. შეტი აღარ შემობლია.

ქ ტ ლ ი. (თუშვინს საყარბელზე დაიწყებს, რადიოლასთან მივა და გამოტყავს), მაღლობელი ვარ, მისი მუნ. ასე მგონია, მთელი საცუენე ამხე ვიციენდ-ბოძეთი. არ დალიეთ?

დ ლ ი ა. (საღლითი სიმკაცრით). დაჩვეული არა ვარ დილით ხმას, მისტერ კეტლ. (დღლის ჩხირს საყარბელზე დასდებს).

ქ ტ ლ ი. (თავის ქუჩას აიღებს). ნახშირის ვედროზეც ხომ არახოწვდის დაუკრავთ, მისი მუნ?! (გაჩინისთან მივა). ძველი ჩვეულებები დავიწყეთ. არ დალიეთ? მე პირდად დავლევ.

დ ლ ი ა. კარგი, დამისხით.

ქ ტ ლ ი. მე ვიკისი ვაღვთ. თქვენთვის ლიქიორიც მაქვს თუ გირჩევნათ.

დ ლ ი ა. კარგი, დამისხით.

(კეტლი გაჩინისთან ლიქიორის სურას გამოიღებს. დღლისა ლიქიორის დაესმას, თავისთვის კი — სოლიან ვისეს). ბანკში მოვედი ავადმყოფთა საწოლებს რადიოფიკაციის ფონდის საქმეზე. არ გაინტერესებთ ეს საკითხი?

ქ ტ ლ ი. (აღწერს). სულაც არა!

დ ლ ი ა. ბანკის მმართველი ამბობს ამას, მისტერ კეტლ... რა ხაზიწილდება!

ქ ტ ლ ი. შეუძლებელია, ბანკის მმართველსაგან ამისი თქმა, მისის ბუნ. (დღლისთან მივა, ქუჩას გაუწევის, თავის ქუჩასაც ითმებს) ბუღ-და-და! (დადარბავს).

დ ლ ი ა. დილდ-დილდ-დილდ! (წრუკავს).

ქ ტ ლ ი. მაგრამ მე უკვე აღარა ვარ ბანკის მმართველი. დღეს დილით დავუკრე სტრტილი, დაახლოებით ათას ოცდახუთზე.

დ ლ ი ა. ხაზი იწილად?

ქ ტ ლ ი. ასე რომაა? არ დასპირებები. ბანკში მივდილი... ის კი არადა, თითქმის მისული ვიყავი, რომ უცებ ხმა მესმის: „რატომ, ჩოჩო? რადე გვირდება ეს? რამდენ ხანს უნდა გაგრძელდეს ასე?“ ასახეი ელარ მოვახერხე. გადაწყვეტე თავი მიშვინებომა. ამიგომაც მავთო ზოგს ავად ვგონივარ, ზოგს — მთვრალე, ზოგს — ქუყაზე გააღმადილი მაგრამ არა, თავი მთვრალე და წამოვედი. ეს არის და ეს.

დ ლ ი ა. ახლა რას აბიბობთ?

ქ ტ ლ ი. ეს რა შეთხივია! სულაც არ ევადრება ადამიანს, რომელიც ორი წუთის წინ ნახშირის ვედროსა და თუშვინზე უკრავდით ჩემთან ერთად.

დ ლ ი ა. თითქმის მართალი ხართ, მაგრამ ქალების ამბავი ხომ მოეხსენებთ, მისტერ კეტლ, გეგმების დაწერება გვიყვარს. როგორც ვატყობ, ჯერ თვითონვე არ იციან, რას გააკეთებთ მომავალში.

ქ ტ ლ ი. როგორ არ ვიცი! ბანკის მმართველი აღარ ვიცივინი, ინსპექტორის სტრტილი რომ დაიბანებოდა და სანდო ვაკც ძეგბის, სწორედ იმის საწინააღმდეგო უნდა ვახვდ. ასე რომ, თქვენი

ფონდის საქმეები ქონს ახალგაზრდა მორგანს ჩააბარეთ, სანდო ახალ მმართველს დანიშნავთ. ძალიან კი ვწუხვარ, ინსპექტორის მუნა, მაგრამ არა ვქნა, ასე მოხდა, ეს იყო თქვენთან შეხვედრის ერთადერთი შესაძლებლობა, თქვენთან შეხვედრები კი გარკვეული თვალსაზრისით დღე სიამოვნებას მგერს.

დ ლ ი ა. მაინც რა თვალსაზრისით, მისტერ კეტლ?

ქ ტ ლ ი. (მტკიცად). არა, მავს ნუ მკითხავთ, მისის მუნ.

დ ლ ი ა. რატომ?

ქ ტ ლ ი. დღეს დილით, გამოცხრული თუ არა მინისკენ, უკვე ვიცილი, რომ აღარასოდეს ვითვალისწინებდი. იმდენი მთივალე ამჟებია ჩემს ცხოვრებაში, რომ მიშვინდა, და ახლა, ჩემს პირად განძობილი თუ შემიტოვებთ, იძულებული ვიქნები გულახდელი ვიყო. ხოლო ჩემი გულახდელი სასუბი იქნებ არ მიკვიროთ. სულაც არ ვერიდები, ვაწინეინო ხალხს, რომელთა პატივის არა ვცემ, მავალიად მარდელიან, მაგრამ თქვენი წუნენება არახდლებით არ მინდა.

დ ლ ი ა. მეტყველდეთ არ მწენოის თქვენი სასუბი. ის კი არადა, ახლა არ მუხუთხილით კვიანი ქალა ხარო, შემაქეთ — „თავად იგირის“ საცუაყო მელოდია გცოლინაო.

ქ ტ ლ ი. მართალია რომ დიღებელი იყავით, მისის მუნ.

დ ლ ი ა. თანაც, ისე გამიხიბველი ცნობისმოყვარეობა, რომ მგონი სიტყვებ ამიწია.

ქ ტ ლ ი. არა, როგორც ყოველთვის, ახლაც ასეთი ხართ.

დ ლ ი ა. როგორ?

ქ ტ ლ ი. ნორმალურად დღევანდელი თუ არა თავსაყუბლი.

დ ლ ი ა. (ქუჩას მაკვალავს). თუ იმას გულისხმობთ, რომ ცოვი და, ცოტა არ იყოს, ქუში ვარ, მაშინ პირდაპირ გეტყვით: განგებ ვაყოფე ამას, ცვილობდა ასეთი მოკრძალები და ენერგიის დასაბავი შპირდება, რომ ხალხს ასე მოვაჩვენო თავი.

ქ ტ ლ ი. მაშ კარგი. პირდაპირ გიპასუხებთ თქვენს შეუთხივანე. უკლებლივ, რამდენჯერაც კი შეხვედრავართ ერთმანეთს რადიოფიკაციის ფონდის სხდომებზე, ზოგჯერ დადლობლობისგან თავალუბე კი მუხუთხილავ. მაგრამ სულ ეს ერთი ენი წამოხილავთ ხოლმე — მომეგლგას თქვენთვის ეს წუთელი სათვალე, თმა ამეწეწე, ეს ქუში კოსტელი განგადა, ჩამკნებინო და სულ-სულისა საქაულებით გაწუხილი კახა ჩამეცნია, და მოგხილავ-ვაწულებლი.

დ ლ ი ა. (წამოღდება. სუნთქვა ეკვირს). ო!

ქ ტ ლ ი. არა, რას გულისხმობდით, როცა გითხარით, თქვენთან შეხვედრა გარკვეული თვალსაზრისით სიამოვნებას მგერს-მოქი.

დ ლ ი ა. უკვლავ ქაღის დანახავა აწინარი ფიქრები მოგდით.

ქ ტ ლ ი. არა, უშთავრესად თქვენ რომ დავინახავთ, მაშინ.

დ ლ ი ა. (მტკიცად). ძალიან კარგი (კარსკენ გეგმარბება).

ქ ტ ლ ი. რას აბიბობთ? პოლიციის ინსპექტორს ვინდით გამოუძახობთ?

დ ლ ი ა. არა. (დღლია მარცხნივ გადის. კეტლი, ერთი პარობა თითქმის გადაწყვეტს დაეღწეოს, მაგრამ უშვლევ შეხვედრა, განცინისთან მივა, მხრებს აინჩავს, ფისის დასხმას, საცულავი სახე გუხდა. მოუხსენარად აწრიაკრება და მამივე მუხრებდება, დააუტრავებს. იმისს გართოა კარის გაღების ხმა. ისევ მაჩვენებენ და გასლებით დაეცავენ. გაკვირებული და გახარებული კეტლი მარცხნივ კარსკენ იყურება. შემოდის დღლია. ხელში სინთევისის კოთალი და მუყაოს კოლმე — ტანსაცმლის — უქურთის. კალსისა და კოლმეს საწერე მავალიად დააღვლებს, ლიქიორის ქუჩას აიღებს და სულ-სულისა, კეტლს შეკუჭურებს). დღლია, „პოლიციის ინსპექტორს ვინდით გამოუძახობთ?!“ რა სულთლიანი სიტყვებია, არა?!

ქ ტ ლ ი. მართალი ხართ. ამითანა სისულელე დღეს მართლაც არ წამოვიდნია.

დ ლ ი ა. ხომ არა გავიზიანე, რომ მთელს ამ პირთუხილავ ქალაქში ერთადერთი კაცი ხართ, რომელსაც თვალსაზრისით მომეხსენებია?

ქ ტ ლ ი. დღერთმა ქნას, ერთადერთი არ ვიყო.

დ ლ ი ა. იმის იმედი ნუ გქმნებათ, რომ ეს წუთელი სათვალე თქვენ მომავალით, თმა ამეწეწე, მკნებინო, მაკნებინო ვაწუხილი კახა ჩამეცნია... ამას მე თვითონ ვაჯობებ! (მუყაოს კოლმეს აიღებს). საწოლი ოთახი სად არის? აქა?

ქ ტ ლ ი. ჰო, სულ ხარო კარი შეადო.

დ ე ლ ი. ა. ძალიან მარტივ (მარცხენი ვაღის).

ქ ტ ლ ი (ტურმანის მიღის, ანთხუთ). ტულუფონის წიგნ ფურც-
ლავს, მიღს იღებს, ლიღინებს და თან ნიშნებს კრავებს. ტულუ-
ფონში მარდევრის სავაჭრო სახლია? ლინდონისა და ნორთ
მიდელდანს ბანკიდან გელაპარაკებთ, ოლდერმანი მარდევრი
დღედა. დახ, ვაღუდღებუი სავაჭრა... (ხმას იცვლის), ოლდერ-
მანი მარდევრი ხართ? დახ, ლინდონისა და ნორთ მიდელდ-
ანს ბანკად გელაპარაკებთ... არა, თქვენს თოფანზე არა,
გრადელვადან სესზე არ გელაპარაკებთ... ცხოვრებზე, სიარ-
თოდ... ცხოვრებზე მინდა ვესაუბროთ. ვეჭვობთ თქვენც
დავფთვებებით, რომ ცხოვრება დიდებული რამ არის, მშვი-
დობით ბრძანდობილი (ქვრ ტულუფონზე დაღებს მიღს, მერე
ქ მავლენ ვაღებებს, ედელფონს მივს და ბრას გამოთავს.
ოთახში სიმუდრეოვისა და სითბოს განწყობილების მომგვრე-
ლი სინთადა. საწოლი ოთახიდან გამოდის დელი. სულ შეეც-
ვლილა. რბილი ქსოვილის ხალაია აციკია, თმაც ისე გადაგულ-
სილი აღარა აქვს, სათვალე მოუხსნის და საორდელ მიმოიღვე-
ლი, ნაღველიად ქალური არსება გამოდარა. ეტლი გაკვირვე-
ბითა და აღფთოვანებით შეჰყურებს).

დ ე ლ ი (რბუთი გამოდის, იღიბება). ჰა, რას იტყვით? ჰვავს იმ
ქალს, თქვენ რომ გყავდათ წარმოადგენილი?

ქ ტ ლ ი (მგზნებარედ) რას ამბობთ — გაცლებით, გაცლებით
უცხოვია... ოღონდ ეს მიიზარბთ — ნამდვილი დელია რომე-
ლია, ესა თუ ის?

დ ე ლ ი. არ ვიცი. აღბათ ეცეც და ისიც.

ქ ტ ლ ი. ანდა სულ სხვა ვიწმე, ამათგან სახეებით განსხვავებული.

დ ე ლ ი. ეცეც უსახილგებულა.

ქ ტ ლ ი. ჩემი არ იყო: არც ქუმარტიად ბანკის მმართველი ვარ,
დარბაზელი და სანდო კაცია, და არც რაღაქალურად მიხი სა-
პირისპირო, ამათგან განსხვავებული ვარ.

დ ე ლ ი. შეიძლება პაპირისი მოწყვი?

ქ ტ ლ ი. მოწყვი. (სიგარეტების კოლოფს გაუწევის, რომელიც
მავლიან იღო) ოღონდ რადაც არ მოწყონს — სავარძელში
უნდა მოიბოჭრო და საპირისი აბოლოთ!

დ ე ლ ი (სიგარეტს აიღებს). რა ვასაკრია — ჩვენ ხომ მართლაც
უხერხულად ვვრძობთ თავს, ორავენი
(ეტელი ეცვლის მუთავლებს დელიას პაპირისს).
(სავარძელში ჩაქდება). ქვრ ვისაუბროთ. ოღონდ ერთი პარო-
ბით — მხოლოდ სიპართედ ვთქვათ.

ქ ტ ლ ი. ძალიან შეუცლები, ოღონდ ვახსოვდით, რომ ეს ჩემთვის
შეუფლო იქნება. თქვენც ხომ იცით, რომ მამაკაცები მუდამ
თავს ვრტუტებენ ხოლმე. ქალები აღბათ არა — ახლ მგონია.

დ ე ლ ი. რა ბრძანებაა ქალები სულ თავისმოტუტებაში არიან.
მამაკაცების საეთხიზა — მამა იქნება ის, სავარტელი, ქმარი
თუ შველი — პირწყინდად ყველა ქალი იტუტებს თავს... ჰო,
მათლად, რამდენადაც ვიცი, თქვენ უცოლოდ უნდა იყოთ..

ქ ტ ლ ი (სავარძლიდან წამოდგება). მუავდა ცოლი. ომის დროს
ვაგზორდით ერთმანეთს. მაშინ ქარში ვიყავი. აღმინსტრაციულ
წაწილში ვსახებობდი, დიდი ვგარბობ არ გამოიჩინეა. შეტის-
მეტად მოსაწყენი მოვეჩვენე. და მართლაც იყო, მართლაც
ზისაწყენი ვაგლიდი.

დ ე ლ ი. უფრო მგზნებარე კაცს გადაეყარა?

ქ ტ ლ ი. საბედია მანქანებით ვეჭობს მისი ქმარი ახლა, მანჩეს-
ტერში. მხათ-ვიკრას გოფლს თამაშობს. მაგრამ ეს ბევრს არა-
ფერს ნიშნავს, სულაც არ უშლის იმ კაცს ზელს „სიღამაზის
იღელი და ვნების განსაბიერება“ იყოს.

დ ე ლ ი. ა. ერთი რამ მინდა გითხობთ: სავარტელი თუ გავით?
ქ ტ ლ ი. არა.

დ ე ლ ი. მე კი მგონია, ყველა მამაკაცს გყავდათ, აქაც კი — ბრე-
ნილშიაც.

ქ ტ ლ ი. ზოგს ჰვავს, ზოგს — არა. მეც ბევრს ვფეჭობ ამან-
თვიდან მგონია, ხალხი სხვას არც არაფერს აცთობს-მეთქი —
სავარტელს დასდებ და სავარტელით ერთობა მერე დაეჭვები
— მიგებენ, რომ მთლად ასე არ იყო.

დ ე ლ ი (დარბეულებული). მეც თქვენსავით მომდის. ზოგჯერ
იფეჭობ — აა, ნამდვილად ვსარბობ, და ისეთი რამე მოხდება,
რომ მაშინვე დარწმუნდები, ის არ ყოფილა.

ქ ტ ლ ი. ასეა. მენრე მუნისა და თქვენა ურთიერთობა როგორიდაა?
დ ე ლ ი. ვერ გამოვდა იღბლიანი ჩვენი ქორწინება. უბედურება
ისაა, რომ ახლა უფე ადარც მომწონს.

ქ ტ ლ ი. ზირიანად არც ვიცნობ თქვენს ქმარს. მაგრამ მუდამ მენ-
ცუნება, ცოტათი უკლია-მეთქი (საფეფლს მოცინდლან მარ-
ვნი ვაღაღებას). როგორც უმრავლეს შემთხვევაში მოვარტე ავერტებ
უმრავლესობა. რაც რეკლამა აქვთ, თვითონაც ისეთივე უალები
არიან: „მუნაშენავი ძველმეორე მამული და ახლებურად კე-
თილმორტუბილი სახლი“... და ამისთანა რადაცეები.

დ ე ლ ი. მართლაც ასეთია მენრა. როცა ვნახობთ, მაშინაც კი
თვალთმაცობს — გულწრფელი არასოდეს არ არის.

ქ ტ ლ ი. ასე ცივი და უჯარება რომ ჩანხართ, მისთვის აკეთებთ
ამას თუ თქვენთვის?

დ ე ლ ი. ნაწილობრივ მისთვის, ნაწილობრივ ჩემთვის. მენრის
აზრთ, ასე უფრო გონივრდულია, უფრო დაზღვეული ხარ.
ბრეიქილი სხვას არც არაფერს იმსახურებს. სხვა ქალაქში ზედ-
მეტად არ შეწეფებუბი თავს, ხალხს ასე ვერწენო-მეთქი... ან
სხვა მამაკაცს რომ გადაეჭვროდი...

ქ ტ ლ ი. ეს საოცარი ხალხით დღეს იგიდით?

დ ე ლ ი. დახ. მორღობის მალაზიში მოვკარი თვალი და ვიციდ,
ზოგჯერ მინც ჩავიკავებ, როცა არაგინ მიუტურებს, ჩემს
ვაგახებრ.

ქ ტ ლ ი. ახლა კი მეც ვაგახებო.

დ ე ლ ი. ასეც უნდა იგონია. იმ პარქში კი საქმელია, საქმოდ გე-
რეული საქმელი. ვიყიდ იმიტომ, რომ გარტე წვიმს, ახლა
ნოემბერია ბრეიქელში და მე ოცდათექვსმეტი წლისა ვარ,
სავარტელი არა მყავს... ახლაც ვისაუზობო (სიგარეტს ჩააქ-
რობს).

ქ ტ ლ ი. ქვრ არ გვინდა, მე მგონია... რას იტყვა? თანაც, ახლა
ნოემბერია როდია, არცა წვიმს, არც ბრეიქილი ვართ, ოცდა-
თექვსმეტი წელი ნამდვილად მშვენიერი ასაკია და თქვენც საყ-
ვარელი ვეყოლი ახა, ერთი წამოდექათი, მისის მუნ.

დ ე ლ ი. სიპარტებით, თუკი ასე გირჩენიათ, მისტერ კიტლ
(წამოდგებით, ერთმანეთის პირისპირ დგანან).

ქ ტ ლ ი (ძალიან წყნარად). რამაშ ხართ ამქვეყნად სიცოცხლე
ღირსო, კაცმა უნდა თქვას, როცა თქვენ შეგებდავს, როცა იგი
ბოლოს და ბოლოს გაზედავს და მამაკაცად შეიცნობს თავს. ეს
ერთა თო ერთი წელაწინადა ვიკვირებ და თქვენე სურვილი მან-
ვადლებს, აღბათ ვვრძობდი, რა რომ ეს დროც დადებულა, თუკი
მე თვითონ არ დავტრთობილი და არ ვავეციკელი. ახლა კი,
რაც თქვენა გხვრთ, მეც ის მწაღიან, და ის არ მინდა, რაც
თქვენ არა გხვრთ.

დ ე ლ ი (ნელი სიცილით). რა კარგი ხართ, მაგრამ შეცდობა მო-
ვდი. (ნელ-ნელა უახლოვდება). მეთი გაბედულება გვარბობთ!

ქ ტ ლ ი. არ თქვა უნდა.

(ეტლი ხელებს მოხვევს. ნებაიანად კონცინან ერთმანეთს, მაგრამ
დიდი ხნით არა, თვალბში შეჰყურებენ ერთმანეთს და ამ
დროს ფარდაც შეშვება).

მონიკა (მგზნებარედ). რაც ვინდობთ, ის იფიქრეთ, მაგრამ ნამდვილი ჩამოვალ, რომ ეს ნამდვილად ასეთი თქვენს დასაქმებულს ჩამოვალ მოგილო, დღემდე ასე ფიქრობს, თითქმის ქალბები სულაც არ აინტერესებდნენ მისტერ კეტლს. მე მუშუბნობდა, შენ ხარ შეშლილი სიყვარულზე, თორემ რამდენი მაპააკი ვიცი, ამაზე სულაც არ ფიქრობსო. რა ბრძანება — სამხატვრო მუშაობას ვერ ვაძურებ, ხელად აქვდაღებია, გააკანს აღარ მაძლევენ. მაგათაჲსა მკაცრად უნდა განვირგობდეთ.

დელია. მეტრა, რომ ნამდვილად ასე იქნება (წამოღებება დღეათან შენა და ხალათს აიღებს). მაგრამ მისტერ კეტლა რად ასწენთ, არ მიზნობა, რომ...
მონიკა (შეაწყვეტინებს). ამ არა, ჩამოშორებება. ისე ეტრითა-ორტერ სხვაგვარად შემთავალერა.

(დღელს სასაღირო მაგიდასთან მიდის და ხალათს სკამის ზურგზე გადაკიდებს. მონიკა დღელს მისდევს). მაგრამ აქ დღელს, შეხედეთ თუ არა, მამნივე მიხვდები: ნისტერ კეტლს, ჩემი არ იყო, ეწოდებოდა მოტიჲდა ქველად... სულა აუფორიქდა... და მგონი სანდელად აპირებს აქ ქალქის დატოვებას. (უბიძოვს მართლოდ უნდა განვიყაროს ფეხთაჲსან ბრძკვილის მტვერი. თუ მართლა ასეა, უნდა სიამოვნებით გავუვებოდო. (მომხედონ დღეათან ღრის დღელს მაგიდაზე დარჩენილ თუფებზე ალაგებს, სინზე დაწყოებს და, ბოლოს, სკაპისლის მარჯვენა სახელურზე ჩამოკიდებს. მონიკა რამდენიმე ნახტვს გადადგამს და პატარა მაგიდასთან შედგება).

დელია. არა, მონიკა, არა მგონია, რომ...
მონიკა (შეაწყვეტინებს). მგზნებარედ. ავლებდი და პირდაპირ ვუტყუა — „მისტერ კეტლ, მეც თან წამოვიყვანო!“ თქვენ რა გგონია, თავადნვე ვაგაფრებოდ. მონიკა რამდენიმე იქნები ჩემი კარიერის კიბეზე მეთუი. მეც ისევე გამოვიყენებ, როგორც თქვენც გამოვიყენებ.

დელია. მთლად კარგად ვერა ვღერბ, პატროხანი შეთანხმება ვერ გამომდის.

მონიკა (დაღმს ამბობს). ბოლომდე პაკიოსანი ვიქნები მის მიმართ, თეთონ როგორც სურდეს, — თუნდა მოცდლობის ექნებ გასართობ ტიპთან ჩამთვალოს... მე ეი იმ დროს შემდგომი საფუხერის ტყანზე ვიქნები გართობი. რადგან ცივი მოზამბილა-მთა უფრო მიზნავს, ვიდრე მგზნებარე სიყვარული, გახვებება მთაზე სანდელად განიღება — ამის მონიკა ტვიტვა სიცილით ურამყო ხალხში გავრცელებული ხმა მისი ახალი რომანის შესახებ. ჩვენ მხოლოდ მეგობრები ვართ — განაცხადა მან“.

დელია. მირიგო მხებრელო ვინდა იქნება?
მონიკა (დაღმს ამბობს). ... — ეს კალიფორნიელი მიღებარა უფრო... ან აღმოსავლეთის რომელიმე პრინცი.
დელია. საწყალ მისტერ კეტლს ეი მიატოვებთ და აღარც მოუხვებდები!

მონიკა (როლში). რას იზამ, ასეთია ცხოვრება!
დელია (სწრაფად მოუჭრის). არა, მონიკა, ქალბების უმრავლესობა ასე არა ფიქრობს, უჭრელოს დარცხებს არ მიშვლებით!

მონიკა (გუგუნავს მოუხვებება). დღეათემი რეცხავს ხოლმე საღამოს. ასე ურჩენია. მაღლობს არ გვეტყობს ამისთვის. სიამოვნებით უფლის მისტერ კეტლს. მაგრამ, სახალლოს ჩამოვალ, მე უფრო კარგად ვცნობ მისტერ კეტლს, ვიდრე დღეათემი.

დელია. მეც ჩამოვალ სახალლოს, რომ თქვენც არ იცნობთ ჩემსავით მას, მონიკა, თქვენ ჯერ ძალიან ახალგაზრდა ხართ. თქვენს ახალგაზრდას რომ ვეყო, კარიერას ვერ გამოვრებოთ არ გამოვიყენებოდ. კარიერის მისაღწევად დღეი ჯაფა და გულმოდგინება სჭირბ. ვაცილებით უფრო ხალხიანია ცხოვრება, როცა უფელსაჲსან შემუშნეველი ხარ.

მონიკა. როლნივე აქ არა, ბრძკვილით არა თანაც მეტრა, რომ უფრო დიდი რაღაცისათვის ვარ მოწოდებული, მაგრამ რას-თვის, ეს ვერ გამიჩვევია. ანეი არასა გარკვევ, როცა საშუალოებს არ გაძლევენ, ბედი სცადო?! არა, მეუც ამ ბინმურ სორიში უფლება.

დელია. არავის მოსიხარბოთ თვალში, ვინმე სახიამოვნო ახალგაზრდა კაცს?

მონიკა. როგორ არა. ის ეი არა და, ორსა თუ სამს. მაგრამ უხე-ღურება ის არის, ეს სასიამოვნო ახალგაზრდაზე მე არ მომდის თვალში, მოსაწყენი ხალხია, ვინც მოსაწყენი არ არის, თვებ-

დელია (სასაღირო მაგიდასთან დგამს). ... გამარჯობათ.

მონიკა (მზიარედ). გამარჯობათ.

დელია. ენოს კარი დავტყობთ არ ყოფილა?

მონიკა. არა. დავტყობა უნდა ყოფილიყავო? (ასწებს არ მიიღებს.

მზიარედ. ვინაგანარბობს). არც ეი ვიცი. უნდა ვცოდნოდ?

დელია (მარცხენად მიუახლოვდება მონიკას). მე ისიც ეი არ ვიცი, თქვენ ვინა ხართ.

მონიკა. მონიკა ტვიცი. დღეათემი აქ მუშაობს...

დელია (შეაწყვეტინებს). ვიცი, ვიცი. მოხარა.

მონიკა. მისტერ კეტლა სადღაა?

დელია (ზელოთ საწოლ ოთახშიღე უჩენენებს). ძინავს.

დელია. ავად ხომ არ არის?

მონიკა (მომხედებით სერიოზულობით). რა ბრძანებაა! მე თუ მეთიხვებ, ასე განმარტული თავის დღეში არ ყოფილა.

მონიკა. მეც სწორედ ეს გავიფიქრე ამ დღით. დღეათემმა დაი-ონია ავად არიო. მე ეი ვუბნებ, ავად არ არის-მეთუი, აღ-მბათ მოხებრდა ყუფადფერი, ეკლში არყოფილა-მეთუი.

დელია. ვის არ მოხებრდება ბრკვილი, ამისთანა წვიმთან ორშა-ბათს.

მონიკა. რაღა ორშაბათი — მთელი კვირა ასეთი წვიმიანი არ არის აქ! წავალ, საწვიმარს გავეშობო საზარეულოში.

დელია. წადით. და ესეც თან გაყოლოთ, მონიკა.

(მაგიდადან უჭრეულს გააბანს). (მონიკა ვაღის, დღელსა ფინენებს აგროვებს. საზარეულოდან მონიკა შემობრუნდება. საწვიმარი გავხიდა, დღეათემ დღელსა ბოლთა შენიწნავს).

დელია (ხალათზე ამიშნებს). თქვენდა?

მონიკა. დაბ, ამ დღით ვიყოფ, ვავხალისდები-მეთუი.

მონიკა. მორღების მაღაზიაში დაეინახე ეს, შეიძლება ენაბო?

დელია. რა თქმა უნდა.

მონიკა (ხალათს მოიხომებს). ვასაყვეებელია. სულ ამისთანა რამების მინდა ჩავიყვა, აქედნე თუ გავაღწეო.

,მისი მონიკა ტვიცი თავის საყურარს სახელი ისვენებს“ — ასე-თა წარწერა განიღება ფოტოზე.

(ექსტრაშეი).

დელია (საყარძლის სახელურზე ჩამოყდება). ვატყობ, კარიერაზე ოცნებობთ!

მონიკა (ხალათიანად). აქედნე თუ გავაღწეო. (ხალათს ფრთხილად გადაკიდებს საყარძლის ზურგზე). ჯერ ისიც ეი ვერ გადამიწყვეტია, რა უფრო მიატყებს — მანეცნობა, კინოვარსკვლავობა თუ ტელევიზიაში გამოსვლა... მისტერ კეტლსაც აჩვენეთ ეს ხალათი?

დელია. ეი, იქნებ მოწონოს-მეთუი, ვიფიქრე... თუმცა საავად-მოყოფების რადიოფიციის საქმეზე შემოუჭარე. ჩემი ბაზი-ნადარია.

მონიკა (საიდუმლოდ). მე თუ მეთიხვებ, მისტერ კეტლს თქვენნი რადიოფიციის საქმე სულაც არ აინტერესებს.

დელია. მართლა?

მონიკა (საიდუმლოდ). რა თქმა უნდა. სიყვარულის მეტი ახლა არაფერი აინტერესებს.

დელია (ნახებრად სიცილით). მონიკა!

დია. ყველას ის მგონია, თითქოს ძალიან სექსუალური ვიყო... ამიტომაც ვერა ვერძობდა დღეობას ერთ სამსახურში... სულაც არ ვარ სექსუალური.

დელია. დაავადო, ყველაფერი შეიცვალა.

მონიკა (ღმუთუებით). იმდენ რამეს წერენ ქალთა ჟურნალებში, ლამის გამაფრთხილებს რას არ ჩნახავენ — როგორ უნდა გამოიხატოს კაცი და მერე როგორ შეინარჩუნოს. აქედან, მუდამ ხალხიანი და კობა ეჩვენებოდა... ვისთვის მერე, ვისთვის უნდა ვიყოთ ასე ხალხიანი და კობა?!

დელია (სიცილით). გეფანხმებო, მონიკა იმიტომაც არის, რომ რამდენი ხანია ხეღში არ ამბობა ეს უფრანდელი.

მონიკა (ღმუთუებით). რატომ იხინი არ უნდა ეცადოს, რომ ხალხისადაც და კობაც მოგაჩვენებინო თავი?! ნეტა, რას ვცდებულვით ასეთი თავგამოდების კილდოდ! მე შენ ვატყვი გარეთებში ბიჭვანდაც ჩვენს ფოტო-სურათებს, როგორც ვახდენდათ ღამის კლუბებში! თუ ძვირფას ავტომანქანებს და თითო-მეორეავეს გვიღვინავენ! ან დიდებულ ნიშნებს საუცხოველ სასტუმროებში?!

დელია. როგორ არა — პირი არ დავჯავაი ავკადებენ ოთხ ღამას ერთად, სამზარეულოს, ქუჩებთან სარკებს... დიფორმული ხელები, გაბრტყელებული ტარებები და ტელე-მონიკა — „გადაცემა დიანახოსებისათვის“. ცრობილი გაჩემდება, იმედის თვალთ შეხედება (დელიას). თქვენ ალბათ ჩემზე უკარგად იცნობთ მასტერ კატლს!

დელია (აღება და თეფშებით საესტ სინს აიღებს). დიას, რაღა თქმა უნდა.

მონიკა. როგორ გგონიათ — ბირმინგემში არ წამოიყვანს... არ მიმიბატებებს, ღვინოს არ დამაღვინებებს... ნამცვარს, უკანა და ლეიკარს არ მოატანებებს?...

დელია (მტკიცედ). არა, მონიკა. მისტერ კეტლი ისეთი კაცია... რესტორნებში ღამის თევზს არ უყვარს.

მონიკა (ხალცილით). მამ, მარტინთან რომ კომერსანტი ჩამოვიდა, ის იყოს.

დელია. იქ მტვირედი.

მონიკა. ღოღინ... იმისიკო კაცია?!

დელია. რესტორნებში ვაზმოვბამ და ღვინომ იცის მავრამ თქვენ რომ არ გინდათ, სწორად ისეთი კაცია. (კარზე გამწვანებები რაკევენ). აქ რაკევენ?

მონიკა. დიას.

დელია. ნახეთ, ვინ არის... თუ ღმერთი გწამთ, ღოღინ დე შე-მოუშვებთ, ხანამ არ გათავებ, ვინ არის. ცოტაზე უმადოდ კარს ნახეთ.

მონიკა (კარსიკენ გაუმართება). ოკეი, ფოქრა ნუ გეკვთ, მოსახალხურად მოგაჩვენებს თავს; თქვენ გგონია ვერ მოვახერხებ?

დელია. რატომაც ვერა! (მონიკა გადის. დელიას სამზარეულოში გააქვს სინით ჭურჭელი და ისე მალე შემობრუნდება. შემოდის მონიკა, ავზნებულა).

მონიკა (დელიას მიუახლოვდება). ვიღაც მისტერ მუნია... ცოლს იტებს — აქ უნდა იყოს. თქვენ ხომ არა ხართ... თქვენა ხართ? დელია. მე ვარ.

მონიკა (აღტკეობი). ო... დიდი ამბები დატარალდება რა ვუთხარა?

დელია. შემოვიტყვი. მე ახლაც ვაგოვალ. (მონიკა გადის. დელია საწოლ ოთახში იმხლება. შემოდის ჰენრი მუნი, უკან მონიკა მოსდევს. ოპოტიკადაამდე წლის ჩაყვნილი კაცია, ცოტა არ იყოს სულელური გამოხატულებები აქვს. ღია ფერის უხემი ქსოვილისაგან შეყვარალი კოსტუმი აცია — ინგლისელ მემამულეებს უყვართ ასეთი ტანსაცმელი. ვაგვირველები ათვალაიერებს ოთახს).

მონიკა. აქეთ მოზარდნდით.

მუნია. აქ რომ არავინა.

მონიკა (ხეღმდები თავგამოდებით ასრულებს მოსამსახურის როლს). ცოტა ხანს დამიცადეთო, მისის მუნეს ვთხოვთ, ამ წუთში გამოვალო.

მუნია (მონიკას მიამტკრდება). რა... დამიცადეთო?

მონიკა. მანამდე იქნებ დაბრძანდეთ, მისტერ მუნე. (სავაძიკლზე მიუთითებს).

მუნე (ჩივს გაკვირვებულა). ოპ, დიას... გამადლობო... (სავაძიკლზე ჩაქვდება, თან თვალს არ ამორებს მონიკას. ერთხანს მისიკისკენ მიამტკრდება მუნეს, მერე საპირტუბო ჩაქვდება, მარცხენად).

მუნე. ა. მთლად კარგი იმინდი ვერ არის, მისტერ მუნე. არა?

მუნე. (გაიოზიანებული). ეს რას ნაწინავ?

მონიკა. რაზე შეკვირვებით, მისტერ მუნე?

მუნე. რა და თქვენი საქციელი!

მონიკა (ქედმდობლად). თქვენ, ეტობა, მოსამსახურე გგონივართ, მისტერ მუნე!

მუნე. არა ხართ თუ?

მონიკა. (მეღმდობლად). მსულდ არა.

მუნე. აი!

მონიკა (ქედმდობლად). თუ მართლა ძალიან გაინტერესებთ, მისტერ მუნე, გეტყვით, არ დამიხლავთ — მე მსახიობი განხვავარ, ცნობილი კინო და ტელეფილმების, რამდენიმე დღის შემდეგ მოსამსახურის როლის შესრულებები დამწყება... ერთ-ერთ ტელეგადცემებში... მეორეხარისხოვანი როლი არ გგონივართ, ძალიან მინუნელოვანი როლი ვახვებო. რაღა რესტორნებს დავუცადო, მარცხ დავიწვებ-მეტი, ვიფიქრო, მისტერ მუნე.

მუნე. აქ, მართლაც? აქ რას აკეთებთ?

მონიკა. აქ გავდივარ რესტორნებს.

მუნე. რაღა მაინცდამაინც აქ?

მონიკა (ქედმდობლად). ამ, ახლლა მივხვებით, რა გაინტერესებთ, მისტერ მუნე. ბიკომლინი ნათესავეებს მოსამსახურებლად ჩამოვტყვი. მე თითონ, რაღა თქმა უნდა, ღონდონში ვცხოვრობ.

მუნე. დიდი ხანია, ღონდონში ცხოვრობთ?

მონიკა. ო... რამდენიმე წელსწინაა... რატომ შეიიხებთ?

მუნე (გამაზრებულის კოლით). იმიტომ, რომ სულ რაღაც ერთი თუ ორი თვის წინათ მარკეტ-ბარტის კაფეში თქვენ უკან მომართეთ.

მონიკა (წამოდგება, შეწყუბებულა). ოკეი... მერე რა?

მუნე (წამოდგება, სავაძიკლსკენ გაემართება, აღმუთუებით). ეს ტელევიზია და მსახიობობა რაღას მოგიტყვით?

მონიკა. მამ, თქვენა გაცურება შეუძლებელი ყოფილა!

მუნე (თავდაქვრებულა). რაღა თქმა უნდა!

მონიკა. სანაწლოს რომ ჩამოვიდე. (საწოლი ოთახიდან გამოდის დელია. სავსებით დამწვივებულა. ძველებურადვე სათვალ უყვითა).

მუნე (სულე არ ეტეობა გაკვირვება). დელია.

დელია (შევიდა). ქენრა.

მონიკა (მზიარულად). ყოველივე კარგს გისურვებთ, მისტერ და მისის მუნე. (სამზარეულოში გადის).

მუნე (აღმაზრებულა). რა არ მოჩანს ავ გოკო, გაცურება მომიანდლამა. ხელადაც გამოვიჭირე. საცოდავად დაიბნა. უტიფარი ქენრა!

დელია. მართლაც ანა.

მუნე. მთლად უტიფარი! მავრამ საეცოა — აქ რას აკეთებს?!

დელია. არა, ჰენრი, მავისი დედა მისტერ კეტლის მოსამსახურეა.

მუნე (ქედს და ქოლას სასადლო მავიდაც დადებს). მართლაც... მივხვდი, რომ აქ იუავი — შენი მანქანა დავინახე ქენრაში. ისე რას მივხვდებოდი.

დელია. რა თქმა უნდა, ჰენრა, ისე რას მივხვდებოდი.

მუნე. მამა, ისე თავშიც არ მომივიღოდა. მანქანა დავინახე ქენრაში.

დელია. მო, აქო თქვი. მავრამ აქეთ რა გინდოდა?

მუნე. რაღაც უნდა ვუთხარა კეტლს. შინ არის ხომ?

დელია. მო. საწოლ ოთახშია.

მუნე. ავად არის?

დელია. არა, სძინავს.

მუნე (აღმუთუებით). სძინავს? ეს უკვე მეტიმსებია.

დელია. ნახაუზმევეს ჩასთლობა. საუფლებლად დამაძატია.

მუნე. რატომ? რა მიზეზით?

დელია. მშივრები ვიყავით ორავენი.

მუნე. ბანკში მიიბრის შენც ამ დილით, კეტლს კითხულობდა; ალბათ რაილიფიკაციის საქმეზე, არა?

დელია. პირველად მო, ჰენრა...

მუნე. უპირველად რას ნიშნავს?

დღეოა. მაგის გამო მოვედი აქ. შენ?
მუნი. მე არა?

დღეოა. უნ რატომღა მოხვდა?

მუნი. ო... კეტლმა დამირეკა ამ დღით, მდივანი ქალისთვის უთქვა, საინფო საჭე მაქვსო. მერე რაღაცეები მოიხა წერზე. შენს მანქანაზე... სვეტად მომერვენა... უნდაგეტყვა ხომ არა... უფრო იყნაბა-მეთო, მერე კლბში რომ შევიარ სასუფოლო, უფნარი რაზები მოიბრს კეტლზე. ძალიან უფნარი ხმები გავრცელდებოდა. პარდებიკმა მოიხრა, ხელ გავლში დგაო. მეორის დღეებია, ქვეაზე შედარა. შენ როგორა გავინა?

დღეოა. მე თუ მოიხრა, ძალიან კარ ქვეაზეც არის და არც სიმ-თრალასა ეტეობა რაზე, ჰენრა?

მუნი. დარწმუნებული ხარ? მამ რატომ სინდავს?

დღეოა. იმიტომ, რომ ძილი მოუღდა, ჰენრა, აქი გითხარა!

მუნი. (აღშფოთებით). კეთილი და პატოსანი, მაგრამ ნასაუზმეც ვის არ მოუღდება ძილი? ყველა რომ დაიძინოს, სად წავა?

დღეოა. მამონ საღამოს აღარ მოვიღებთ ძილი.

მუნი. ეტურები — ყველა მამაკაცმა რომ ნასაუზმეც ძილი გააბას... მაგრამ შენ რა მოგივია, დღეოა?

დღეოა. მე რა უნდა მომიხდეს, ჰენრა?

მუნი. (აღშფოთებით). ეშაქმა დაღაბეროს... ესე იგი, რა მინდა ვთქვა... ამა რასა გავს: ქალს საუზმეზე ეძახტება, თითონ კი წამოწოლილა და სძინავს! ხანტერტერტოა შენ რაღა უნდა აქიო, ხანამ იმას სძინავს!

დღეოა. (აღვიწროვება). ჰურტული უნდა დაეჩტებო, ალბათ.

მუნი. რატომ, მერე? მოსამხატრემ რაღა აქიოს!

დღეოა. მოსამხატრეს თავისი საჭე აქვს ალბათი დღეს ხომ ორ-შაბათია, ჰენრა!

მუნი. (აღშფოთებით). საჭეც ეც არის, რომ ორშაბათია. მით უფრო უფნარი ჩანს ყველაღურა.

დღეოა. რატომ, ჰენრა?

მუნი. (გაბრაზებით) რატომ? რატომ? შენ თვითონ ვერ უნდა მიხვდე უკვე რომ იყოს, ან კვირა დღე, კიდევ შო. მაგრამ ამ ორშაბათ დღისა ორშაბათს!

დღეოა. (ცინებულა). ორშაბათმა რა დააშვა. კვირის პირველი დღეა, შთვარს დღეა...

მუნი. მერე რა მიხვდა?

დღეოა. შენ უფო არ უნდა იცოდე — შენ ხომ მუნნი ხარ!

მუნი. (აღშფოთებით). ეს ხელ სხვა საჭე... გამასენდა კეტლმა რომ დამირეკა ამ დღით და მიხვდა, მაგის საჭეზეც ხელაც არ დაურეკა, რაც ეკადრებოდა, ის მოვასწენე: „თავდაბლაა-შეიქი“, ვთხარო, და იცი რა მიასუსა? პირდაპირ განმიცხდა — „შენი მწვერივი გვარია, ალბათ მავ გვარით მოიხიბლა შენი ცოლი, რაცე მოგოთვდოა.“

დღეოა. (იღიმება). მართლა ასე გითხრა? რა დიდებულია!

მუნი. დიდებულია! ხანტერტერტოა, რა ნახე ამაში დიდებული. (ცქვი შეჭყურებს ცულს).

დღეოა. (იღიმება). რაღაც უნდა მოიხრა, ჰენრა. არა?

მუნი. არა... არავფერი.

დღეოა. (წამოღება და სავარძელთან მივ). კარგად ისაუზმე დაღე კლბში? (სათვალეს მოიძიროს და ჩანთაში შეინახავს).

მუნი. არა... ჩვეულებრივზე უარესად. გვიარა და ღორის ნაჭერი. მაგრამ ამას საჭეზეთან რა კვირის აქვს?

დღეოა. რა საჭეზე ლაპარაკობ? არ ვიცოდე, რაზე საჭე თუ გვერინდა.

მუნი. დიხა გვაქვს. ტელეფონით მირეკავს კაცი და რაღაც სისუფლის რთავს... ხომ შეიძლება ტელეფონისტმა ქალაც დაუფლოს უფრო. შენ კი, აგერი, დიდებულიაო, მეუბნები. მერე საუზმეზე ეძახტებოდა იგივე კაცი... თვითონ იძინებს ნასაუზმეც, შენ კი ზიხარ და დღეღდები, შენი მანქანა ამ დროს ქუჩაში დგას...

დღეოა. სახლში ხომ ვერ შემოვართვდი მანქანას?

მუნი. (გაბრაზებით). შენ თვითონვე კარგად იცი, რასაც ვკლბო სხობ.

დღეოა. არა, არ ვიცი. შენ კი იცი?

მუნი. (პათეტურად). დღეოა!

დღეოა. რა იყო, ჰენრა?

მუნი. ორა პირდაპირი შეკითხვა მინდა მოგცე და ასეთეად პირდაპირ და მართალ პასუხს მოგიოთვო.

დღეოა. მართლა მაგას მოიოთვო?

მუნი. მართლა თუ მოიოთვო? რაღა თქმა უნდა, მართლა მოგიოთვო. ვითომ რატომ არ უნდა მოგიოთვო?

დღეოა. (რბულად). იმიტომ, რომ ჩემს დღეში არ შემიზინდავს, სიმართლე გვარადობდეს, ჰენრა.

მუნი. (გაუღრმობა). ღმერთო ჩემო მე? მე არ მიყვარს სიმართლე? ნეტა რას ამბობს ამა, მოხრას ვინმე რაზე, თუ თვალთ არ გავუსწრობი სახსარტრში იყოთ. კლბშიც იყოთ. ზოგა იმას კი მეუბნება, სიმართლე შედებულა გვიყარს... „მეტს-მეტად გულახდილი და პირში მოქმედი ხარო“, ზოგჯერ მეტ-მეტად ხოლმე.

დღეოა. ვინ რა გეუბნება, აქ რა მოსახტანია, ჰენრა! ახლა სცადე გულახდილი იყო. ამა მოხარო ის შენი ორი პირდაპირი შეკითხვა. ამა, დაიწყო.

მუნი. (შამოხედვად). მამ, პირველი შეკითხვა: მინდა დღეოა, რა მოხინდა გეთამაშოვდი თუ არა?

დღეოა. შენ ისე მეთამაშოვდი, რომ შენთვისვე იყო ხელსაყრელი, ჩემთვის არა.

მუნი. ვერ გავიგე, რისი თქმა გუსრს... ეტეობ შენც გესმოდეს... მაგრამ ამას მოვეშვით ცოტა ხნით. მეორე კითხვა: გვიკლებით უფრო დიდ მნიშვნელობა აქვს ჩემთვის. მისასუბე: შენ თვითონ პატოსან თამაშს ეწევა, დღეოა?

დღეოა. შენ ალბათ ის გაინტერესებს: გლატობდი თუ არა მე!

მუნი. (საქოთის ასე პირდაპირა დასამბ ცოტათი დაბნა). სწრაფად მიხალს! რას ამბობს ეს სულაც არ მიფიქრია, გულშობაც არ გამოვლი, ვიცი, რაც განგურჩავს: გინდა, რაზე გულშობავდინერი. ჩასკლებდ მერე ხელს და ჩემს წინააღმდეგ მომართავა. აღარ მომასვენებ, ცოლსა მწამებოდა ან, პატოსანი მავ ნანეს კი წამოვებედი, ჩემო კარგო. მაგის იმერს უფ იქონიბი. ჩემი შეკითხვა საესებით გასაგები და უბრალოა — პატოსან თამაშს თუ ეწევი?

დღეოა. (მოშიზინებს კარგავს). ეს საღაური უბრალო და პირდაპირი შეკითხვაა? ეს ხომ უარსობაა. რა თამაშზე შეკითხვობ? ის თუ გაინტერესებს, საყვარელი მაყავს თუ არა, რატომ პირდაპირ არა მოგიოთვო!

მუნი. (ყვირს). არავითარი სურვილი არა მაქვს, სულელურ მდგომარეობაში აღმოჩნდე და თავი შენს დასაცინად გავიხადო! ვინცნობ შენს ძველ ოინებს, მაგრამ ამქვარა არავფერი გამოვიგია.

დღეოა. (ხმას აწეობს). მამ რაღას დალარავობ!

მუნი. (გაბრაზებით). რას ვლპარაკობ! თუნდაც შენი მანქანა — დაღე თუ არა აგერი სადარბაზო კართან, ყველას დასანახად, მღებო ორი თუ სამი საათო? როგორ შეიძლება კაცმა ვერ შეინერწოს, თუკი ქუჩაში გავიღოს. მოვუფიქრე თუ არა კლბშიც, ხელად მიხვდებ, რომ აქ იყავი. სხვებიც ხომ ასევე მიხვდებოდა. შეიქნება ერთი მოიქმამოთქმა — ალბათ დაიწვეს კიდევ. როგორა გავიბო, ის არ მჭარა? ამას ეძახთ პატოსან თამაშს იხივ ჩვენს ქალაქში.

დღეოა. ესე იგი, ვინც უკვე დაიწყო ლაუბობა ამაზე, ის უპატოსო ხომ თამაშს ეწევა?

მუნი. (ყვირს მოსყვება). რას ამბობს სულაც არ მიფიქრია. შენც ხომ იცი, ამას არ ვუღიხობხობო! შენვე მოგასვენებ, შენ თვითონ ეწევი უპატოსან თამაშს: ხალხს ჰორებს სახასს აძლევ, წრიალბე ამ სახლში, ხომ შეიძლება ვინმე დაგინახოს? რატომ მამონე არ გაბრუნდო? საუზმე მომიინდობა. აგერი ამ ვაებატონან, რომელიც ისე გვაბუბულად იქცევა, რომ ვინ იცის ქალაქში რას არ ლაპარაკობენ! ამიტომაც გუუბნებო — მე პატოსან თამაშს ეწევი, შენ კი არა. ამა, რისი თქმა მსურდა.

(საწოლი ოთახიდან გამოიღოს კეტლი. კარგად გამოუძინა. თმა აწეწული აქვს. მიხვტს აბოლბებს. შენი წამოღება).

კ ე ტ ლ ი. ა-ა, გამარჯობო, შენ.

1 ორიგინალში სიტყვის თამაში გამოიღოს. ჰენრის გვარი ისევე იწერება, როგორც „მთვარე“ (moon). ამასთან ორშაბათი (monday) — ინგლისურად შთვარის დღეს ნიშნავს. (შთარგმნელის შენივნა).

მუნი (ბრაზით). საღამო.

დელია (აღურბლით). კარგად გამოიძლიერა?

ქეტლი (გულმომბს). დაღებულად.

დელია (აღურბლით). ჩვენ ხომ არ გავაღვიძეთ?

მუნი (აღშოშოვებით). ეს კი უკვე შეტისმეტია. „კარგად თუ გა- მოიძინეთ?“, ჩვენ ხომ არ დავეძლიებთ? ვინა ბრძანდება, ბო- ლლოს და ბოლოს, სპარსეთის შიშა? ბანე! უნდა იქნეს ახლა და შეუბრძნებს. ნეტა ვის ანტრეტებს, კარგად გამოიძინა თუ არა? ერთ შეკითხვას მოგეცეთ და შიასუბო, ეტლ...

დელია (ეტლს). მენრა დღეს ყუვასა შეკითხვებს აძლეს?

მუნი (ეტლს). გაზაგებებით ერთი, რა განვარჩავს?

ქეტლი (ხანძარ მოქაჩავს ჩიხებს, ჯერ მუნი შეუბრძნებს, შემე- დღვლას, მერე ისევ მუნი და დანჯად დაიწყებს). ესეითა, ძვირ- ფასო მუნი...

მუნი (შეაყვებენებს; აღშოშოვებით). მე თქვენი „მუნა“ არავარ, არც თქვენი „ფიჭრფისი“, რა ფაშოლიარობაა...

ქეტლი. კი, ბრაზით, „მისტერ მუნა“ დავიძებნეთ, რაკი ასე გსურთ, მეც მისტერ მუნი მირჩენია. მამ ასე, მისტერ მუნი, ამეამად მე არავითარი განზრახვა არა მაქვს, როგორც თქვენ თითონვე ხედავთ. ვინცნებ, ჩიხებს ვამბობ, „სტაკაიასა“ შწმბ, საუთუბის თუთუნია. სულ ამ თუთუნს ვნატობობი.

დელია. ძალიან სურნელოვანია.

ქეტლი. ნამდვილად თქვენი მოგონი? უნა ვერადღობდი ამ თუთუნს. ჩანმრთელობისათვის ცუდააო, რა ფაშოლია.

მუნი. აღბათ, თქვენივე ჩანმრთელობისათვის.

ქეტლი. დიხა, და იმბორავად ვაღმეყვებ ახლა მოწვევა. ეს არის და ეს. სხვა არავითარი განზრახვა არა მაქვს, მისტერ მუნი. თქვენ ხომ არაფერს უბედავთ?

მუნი. დიხა, მერე ვიბრათ — წესიერი თამაშისავენ უნდა მოგჩოლოთ, როგორც მე საუთარ თავს მოეუწოდებს ხოლმე ურავდღვას.

ქეტლი (დანიტრეტებს). პო, უკვე მოვკარა უფრო... რა თამაშზე ლაპარაკობ? იცი, რა — დღეს დღით სწორედ მაგდის ხა- თამაშო ვიციღ — „ნადრობა ჭუნჯღმბო“...

მუნი (ცხვირით შეაყვებენებს). მე ადამიანს პატიოსნებაზე მოცახსენებ!

(დელია იცინის. მუნი მას უბღვრას).

დელია. მკაბივ, მენრა. მაგრამ იცი, რა სახელილო გამომეტყვე- ლება გქონდა!

მუნი (ღიმილით). როგორც კი მზად იქნება უფრადღებოთ მო- შიშინი, მე ჩემს სათქმელს გავაგრძელებ.

ქეტლი. თავი შეიკავეთ, დელოა.

დელია (მორჩილად). მკაბივ, გოჯრ.

მუნი (აღშოშოვებით). ეს კი მართლაც შეტისმეტია... ვიღაც უცხო კაცი, ჩემს თვალწინ ჩემს ცოლს შენიშვნას აძ- ლევს...

ქეტლი (შეაყვებენებს. სერიოზულად). მართლაც ბრძანებთ, მისტერ მუნი. მართლაც შეტისმეტია, მაგრამ თქვენ პატიოსნებაზე ბრძანებდით...

მუნი. რასაც საუთარ თავს ვიხსენებ, სხვებისაგანც იმას მოვიბო- ხოვ — პატიოსნებას! და არა ჩანდებოდა არაფერს უპატიოსნე- ბა, მიუხედავად იმისა, რომ ცოტუნებს ბევრი იყო.

დელია (ინტრეტით). მართლა, მენრა? ჩემთვის რომ არასოდეს გოქვამს?

მუნი. რატომ უნდა შეთქაპ იხე კი, იცოვხლდ, ბევრა შემოხვევა გქონდა, შეგიძლია დამჩერებ?

ქეტლი (გესლანად). ძალიან ბუნდოვანია ქაჩავებებით ლაპარაკობთ, მისტერ მუნი. იქნებ ფაქტებით გააპაროთ.

დელია. პო, უნდა ვიბრათ. მით უბეტეს, რომ ის პირველად შესის.

ქეტლი (დაყინებით). ნუ დავაგვიწყდავთ, რომ ფაქტები თუ არ იქნა, არ დაიჭრებთ.

დელია (აქებებს). მა, მენრა, თქვი, ბარემ. დავიხსახლებე, ვინ გავ- დღვებდა?

მუნი (ცოტანით). ვიტყვობ... მაგრამ რა ზრდილობა, რა წესია...

დელია. რა მოხდა მერე მე სწორედ ის მომწონს, უწესოდ რომ ლაპარაკობს კაცი.

ქეტლი (სავარბილოან მივა, დაქვება). დღეიდან მეც ყველაზე

უწესო კაცი ვიქნები მოთქმ ქალაქში. აბა, გისმენთ... მუნი. კი ბრაზით... თუ დავი მისს კარსინა... ჩვენს კანტორაში მუშაობს და სწორად შევულის ხოლმე...

დელია (ინტრეტით). ის ფაშვანა მწითორი ქალი?

მუნი (ღიმილით). მისს კარსინს შეუბრძნობს თმა და არაჩვე- ულბრძნავად დამბრძნებ ტანი აქვს. თანაც... როგორ ვიბრათ... დიდ ტრავლებს იტენს ჩემს შიშარო. უკვლად შემიხვეყვები, ჩემი კომპანიონი ჭეკ ფრენისი დამცინას კოდეც, სულ ეს აქვია პირაზე.

ქეტლი. ძალიან მკაცრი. ვეთანხმებით, რომ შიას კარსინი მარ- ტლაც არაჩვეულებულია.

მუნი. რამდენჯერ ერთად ვაგეშვარებულვარი სახსურის საქ- მზეუ და ღამე პრიცილს ვართ გავიციეთვია. რა მოხდა მერე?

დელია. პო, პო, რა მოხდა, მენრა?

ქეტლი (უჩვეულო გამოხსახვებით). არაფერი!

ქეტლი. არაფერი?

მუნი. არაფერი. მთელი დღის თაველებლევ მუშაობის შემდეგ რეხობრანში დამოკატუნებია სადილად, მერე ცოტადენი დღე- დი დავაგვივია, მაგრამ სწალოლოდ მეგობრები დავარბინე- ვართ, ცოთილი მეგობრები და სხვა არაფერი.

დელია. სანამდელი ჩამოვალ, რომ შიას კარსინს საფრად ექმ- ნებება ამისთანა ცოთილი მეგობრობა.

მუნი. ჩვენ ახლა შიას კარსინზე არ გვექონია ლაპარაკი, ხომ ასეა, ეტლ?

ქეტლი. მართლაც ბრძანდებით, მუნი. ნამდვილად არა. ჩვენ ახლა თქვენზე ვლაპარაკობდით, და არა შიას კარსინზე, იგი მასუო- ნებელი იყო მხოლოდ და თქვენ მაგრად დღუვდით.

მუნი. სწორია, ჩვენ ახლა იმაზე ვლაპარაკობდით, თუ რა გაუტე- ხავი ვიყავი მე.

ქეტლი. ბარაკალი კარგად ლაპარაკობთ!

მუნი. დელოა და მე იქნება რა ცოთილოვანი ისეთი ზედნიერები, როგორც ეს სასურველი იყო, თუმცა, მე თუ მკითხავთ, ცო- ლად არ ვიცოვხვარა. სანამ ეს პატიოსან თამაშს ეწეოდა, მეც პატიოსნად ვიქცეოდი.

ქეტლი. ის თუ არ გატყუდებოდა და ერთოული იქნებოდა, თქვენც ერთოული დარჩებოდით!

მუნი. რა თქა უნდა.

დელია (მოუბნებლად). დიხა ერთი რიეშვებოდა, მენრა, მაგ შესს გაუტეხავოდა და პირდაპირ შეტურედ, რას ღებრობ!

მუნი. საქმეც ეგ არის — მე რა უნდა ვიფიქრო?

ქეტლი. პო, რას ფიქრობთ, მისტერ მუნ?

მუნი (გაბრაზებით). მე რას ვფიქროვ, ეს კი არ არის შთავარი — სხვები რას ფიქრებენ! ეს არ უნდა დავიწყო! (სათხე დაბე- ლდება. წამოდგება) უნდა წავიდე. (ქოლვასა და ქულს აოლებს).

(ეტლი ადგება კართან მივა და მისტერ მუნს აუღვებს). ითხ საათზე ხალხს უნდა შევხვებ მტად მნიშვნელოვან საქმეზე. რი ღმონილოდ ლდენებ მარჩინებს ფარკისს ყუვდა სურთ. კარგი ქარსანაა. დიდი საქმე — თუ არ ჩაიშვდა. (მღღარით შეხუბრებულ ეტლსა და დელას). ასეა თუ ისე, თავს ნუ დავ- კარგავთ, თქვენ რას იტყვით? უყოველგვარი საქმე, ამისთანა საქ- მეს ცი, ლამაზადღე შეიძლება დამთავრდეს და უხასმადცქ ბოლოს და ბოლოს, სკანადლი არც ერთ ჩენთანაგან არ უნდა.

მუნი ასეა?

ქეტლი. მე მინდა. ზოგ რამეს თუ ვინატრებდი ახლა... ეს სკან- დალდუც არის.

მუნი (კარსინს ვამბრთება). ჩემს რჩევას თუ მიიღებთ, ეტლ... ფრთხილად იყავით... ძალიან, ძალიან ფრთხილად იყავით. ისე- დად შეტისმეტად შესტოკეთ. დელოა, შინ არ წამოხვალ?

დელია. არა. ჭერ არა, მენრა.

მუნი. კარგად უნდა აწონო-დასწონო საქმე ასე აჯობებს. აბა ვაგიქოცო (ვადის).

(დელია და ეტლი ერთმანეთს შეხუბრებენ).

დელია (ბრბლად). აბა, ხომ ნახე, რაც ყოფილა მენრა? ახლა მიმიხედ, რას ვცულობსზობდა?

ქეტლი (მკვიდროან მივა). ვხედავ. მაგის კანტორის ტელეფონის ნომერი მითხარა.

დელია. რვა-სამი-ხუთი-შივიდი. რად გინდა?

ქ ტ ლ ი (შელს აილეს). მისს კარსონთან მაქვს სასწრაფო საქმე (ნიუმბერს აერფს). დაჯავებელია. (სამწარფლოდან მონია გაიძლიოს).

დ ე ლ ი ა. აჰ, მონია... მე შეგინა წახვედი.

მ ი ნ ი ა. წყობა, თავსხვა, მეც ავდიქი და ქურქული დავრცხე. გონს მიქადარა ეთხრათ — სულღოვი მოვიქციე. არა განა? ახლა წავალ, ოღონდ ისე მოგზრუნდები. უნდა ვნახო, მერე რას იზათ. იქნებ ჩემი დამხარებელი დაქირავდა. პოი, როგორ მეწევის ხახე! (სამწარფლოში გადის).

ქ ტ ლ ი (ისე ტელფონთან დღას. გაყურებულ შექურდებს დე-ლოს). რას ნიშნავს ყველაფერი? ..

დ ე ლ ი ა (წაიბისებს). შენც ეძრა თვალა.

ქ ტ ლ ი (ნიუმბერს ქურქეს). რა სხვადასაა ჯერ ბავშვია.

დ ე ლ ი ა. უკვე მოწინააღმდეგე ქალა. მშენიარად იცის, რა სურს და რა სჭირდება.

ქ ტ ლ ი (ტელფონში). „შუნი და ფრენის კანტორაა?“. მისს კარსონსა სთხოვრ ტელფონთან... დაბა... დაბა... ძალიან საჩ-ქარს საქმე მაქვს...

(დელია სისაღლო მაგიდასთან მივა, ხელსახოტებს მოკრფეს, დალევებს და სწრაფი მაგიდის ურჯში ჩაალაგებს. ურჯში რე-კლავების დანახავს, ამოიღებს).

მისს კარსონი ხართ? თქვენი მეგობარა და კეთილის მსურველი ვილარაბედი. ყოველგვარი „შეგობარა“ გასწავტეთ მისტერ მუნთან. ქუეას კარგავს თქვენსე!.. დაბ. უნდა განახათ, თვა-ლით როგორ გაუბრწყინდეს, როცა თქვენი ძანის მოყვანი-ლობზეც დასაჯობს!.. ამოდებს თქვენც. ყოველდღე კარგს გიუბრებთ, მისს კარსონ. (ძალს დასდებს, მერე ისე აიღებს და მაგიდაზე დაკარგებს).

დ ე ლ ი ა (რეკლავებს უჩვენებს. სერიოზულ ტონით). ეს რად გინდა?

ქ ტ ლ ი (დაუღეურად). ბანკის მმართველებს დაჯივრავს. აი, ქურ-ღობა რომ ვაგზირად, მაშინ, ყოველდ უჯარგისია, თუქცა, მგო-ნი, არც მე ვიყა სროლა.

დ ე ლ ი ა. შე კი ვიცი. მაინტერესა მასწავლა...

ქ ტ ლ ი (შეაწყვეტინებს). აბა, აქ მომწოდებ, ჩემო ფსო. (წართ-მებს და მაგიდის ურჯში ჩაიდებს, დელიას საჯარქლოან მივი-ჩვენს). მოდი, ჩვენს საქმეზე ვილაპარაკო... ან თუნდაც შენ-რავნ...

დ ე ლ ი ა (საჯარქლოან ჩაქდება). სულაც არ მესალახება ბენარზეც დასაჯივრ. (ეცული სავარქოს მარქვას სახელურს ჩამოქდება). გაიჯე, რომ არაფერ რეალურზე დასაჯივრ არა მსურს.

ქ ტ ლ ი. ჯერ იმშუაც არა ვარ დარწმუნებული, შენ თუ ხარ მთლად რეალური. მაინც ასე გობს.

დ ე ლ ი ა. არ არის კარგი ასეთი ლაპარაკი, საყვარელო. მე ხომ საცხებიტი რეალურა ვარ.

ქ ტ ლ ი. რა თქმა უნდა. მაგრამ ოდენ ხანს ვართმედით ჩვენნივე თავს უფლებას — ქემარაბიე ბედნიერებს რწმენა გეკონოდა, რომ ახლა არაჩრალური გვეჩვენება.

დ ე ლ ი ა. ეს მამაკაცებს მოსიბთ ასე, ქალებს — არა.

ქ ტ ლ ი. მშინს ქალებმა უნდა იღონონ ყველაფერი იმისათვის, რომ მამაკაცებს აქ დაქარსოდეს მოუფეროს. ადრე უნდა მოსციენ არ-ისა საშუალება (ლიმილით შესქეპრის დელიას). როდის მივე-გზარებებით, დელია? ან სალამო?

დ ე ლ ი ა (გაყურებებით შექურდებს). მამეგზავრებით? საით?

ქ ტ ლ ი. რა ვიცი. საითაც გინდა. ოღონდ კი გავეგზავრო.

დ ე ლ ი ა. ჰო, მაგრამ... რატომ უნდა გვეგზავროთ, ძვიარფსო?

ქ ტ ლ ი (გაყურებულა). როგორ?.. როგორ?.. ხომ არ გგონია, რომ აქ დავრჩები? მე შეგინა, თავადწვე იცოდი, რომ აქ გადნა წასვლას ვაპირებდი!

დ ე ლ ი ა. იდით მართლაც ასე ვერკობოდი.

ქ ტ ლ ი. მერე?.. რა შეიცვალა მას შემდეგ?..

დ ე ლ ი ა (შეაწყვეტინებს. ღიმილით). შე შეიცვალე. ჩვენ შევიც-ვალეთ.

ქ ტ ლ ი (წამოადგება. ოთახში დადის). შენ? ჩვენ? ჰო, რა თქმა უნდა... მაგრამ კიდევ გიუბრებ: ბანკის გავგონებ ადარ მინ-და, ადარც აქ ქალქისა... და სხვა ამნარი ქალქისაც... ადარც ამნარი ცხოვრებისა..

დ ე ლ ი ა. ახლა რაღა მნიშვნელობა აქვს ამას? განა არ მეჭინ-ბენი... მე თვითონვე ასე ვიყავი... მაგრამ ახლა ჩვენ შეგვეგზავროს...

ლ ი ა სახელად ავიგლოცო... ავი სულ შეიცვალა ყველაფერი.

ქ ტ ლ ი. ჩემთვის ყველაფერი არ შეცვლილა.

დ ე ლ ი ა. მეც იგი, ჩემი სიყვარული არ გამკაცრებულა? მე კი უნდა მსაყვარელებს შენი სიყვარული, არა?

ქ ტ ლ ი. ეს უსამართლო შეთხობაა.

დ ე ლ ი ა (მოუბრუნდა). ო... ოღონდ ბენარის ნუ დავმგავსებო!

ქ ტ ლ ი. მეც მაგას ვცდილობ — როგორმე ბენარის არ დავმგ-ვავსო! მაგრამ რას მოითხოვ ჩემგან — დილიდან საღამომდე ვითვალთქვეც?

დ ე ლ ი ა. ქალები იძულებული ვართ სულ ვითვალთქვეცო — დილიდან საღამომდე და მერე ნაცვარი დაქვე.

ქ ტ ლ ი. მე კი შეგინა, შენ უკვე მოგზურად ასეთი ქალბა.

დ ე ლ ი ა (წამოადგება). მე არ მიქვავს, არ მომზურადამოქტი. მაგრამ ვცდილობ კეთილგონიერება შეგინარჩუნო — ჩვენი საერთო ინტერესებისათვის.

ქ ტ ლ ი (გაბრაზებით). ჩემთვის ნუ შეიწუხებ თავს. მოგინა და გავათავე — ადარაფრად მჭირდება ეს შენი კეთილგონიერება.

დ ე ლ ი ა (ეცულიც გახმარებულ ტონს არ ამჩნევს, მუდართი მი-მარაობა). ამ დღით რომ დაჯარე კეთილგონიერება, ნამდვი-ლად კარგა ქმენი. სწორედ ამიტომ შემიყვარდა. მაგრამ ერთ-ერთს მაინც უნდა შეგვჩვენს ქუეა. გავეგზავროთო, დაგიო-ნი... და თვითონვე არ იცი, საით გზურს წასვლა. ან რა საქ-მეს უნდა მოქვალ ხელა.

ქ ტ ლ ი (გაბრაზებით). ამას უნდა შემიშველილბა ადარ აქვს.

დ ე ლ ი ა (მძულარე). როგორ არა აქვს! ჩვენ ხომ ბავშვებით არა ვართ. ეცე უნდა იზრუნოს ჩვენზე. წინასწარ უნდა ავიწინ-დავიწინოთ ყველაფერი.

ქ ტ ლ ი (ვიტყობ). კიდევ გიუბრებ, დელია — ახლა ეს არის მთა-ვარი: შენც ჩემთან ერთად მოდიხარ, თუ... მარტოცა მივდი-ვარ მე? (მტკიცედ იმტომ). რომ არასიადლებით ადარ გავჩერ-დები აქ ქალქში. თუქცა და გავათავე.

დ ე ლ ი ა (გზუნბარედ). მამ, ვერც მე დაჯავებ!

ქ ტ ლ ი (გზუნბარედ). ჩემს დღეში არ ვიფიქრებდი, აქ დარჩენას თუ მოახსენებდი.

დ ე ლ ი ა. რა უნდა ვკითხო უცხო ქალქში? მზარებელი და ბარ-მენის ადგილი ვეძიოთ სადმე მესამე ხარისხიან სასტუმროში?

ქ ტ ლ ი (გაბრაზებით). სადმე მეზუთე ხარისხიან სასტუმროში ბარმენობა მირჩენია ბარმენობა ბანკის მმართველობას და სხვის ცოლთან დროსტარებას. მუდამ ისეთი გრძნობა მქონდა, თითქოს გარეწარი ყოველიყავი... და გავხდებოდი კიდევ გარე-წარი. ევლარა გენობს, დელია რაღას ჩაიცი ეს ობერი ტანსა-ცემლი — ამან შეგცვალა.

დ ე ლ ი ა (გაუფიქრებ). ნუღარ ვაგახსენებ, რომ ამ დღიას შენთვის ვაგინახებ ეს უსტუმრო.

ქ ტ ლ ი (გაბრაზებით). მე კი... მე სამუდამოდ გამოვეფიქრე ჩემს „შე სტუმროს, ზოლებიან შერაღს, გახამებულ საყულოც

დ ე ლ ი ა (გაბრაზებით მოქმედებს). ეტუბობა გახამებულ საყულოდაც აღარა ვიღრვავ?

(ამ დღიას გამოსის კარზე ხარის რუქა და ბრახენი). ოი, დელა-ხეროსს... კიდევ მოვიდა ვიღაც!

(მარჯვნიდან შემოუღებს საჯარქლოან)

ქ ტ ლ ი. ისეც უნდა ჩავეყვება კარი (კარსიკენ გაემართება).

(კარზე გამწარებული კაცენი, შემოდან სტრიტი და პარქიერი).

ს ტ რ ი ტ (კარს მიექეტას. გულიადრედ). შეგპირდით და, აბა, მო-ველა კიდევ.

ქ ტ ლ ი. უსაყვე მიზრძანდით.

პ არ დ ე ი კ რ ი (ორახზოვნად). მგინი თქვენი ქმარი შემოგვცხდა ახლა, მისის მუც, მანქანაში იჯდა.

დ ე ლ ი ა. ან წუთში აქ იყო. ასე რომ ტყუილებსარლოდ თავს ნუ შეიწუხებთ.

ქ ტ ლ ი. მართლაც, თავს ნულარაფრებ შეიწუხებო, ოღდრამან მარდიერს, გობს, მიზრძანდით.

ს ტ რ ი ტ. აბა, აბა, აბა, მისტერ კეტლ...

პ არ დ ე ი კ რ ი (გაგულიბებით). სანამ ან გუტყუო, რის სათქმე-ლადაც მოვედი, ფებს ან მოვიცედი. თქვენს გარდა ან თქვენს ბანქში არავის არ შეუძლია, გრძელვადიანი სესხა ვაიჭიროზოს.

ქ ე ტ ლ ი (შეზარდა ტექსტო, თავის შეკავებას ცდილობს). მე ჩემი ცხოვრების ყველაზე უფრო მნიშვნელოვანსა და საჭიროდ ჩივირს საკითხზე ვფიქრობ, თქვენ კი... (ველარ ახერხებს თავის შეკავებას) მოსწონდათ და გრძელადიან სისხზე შევალქებთო... დაპირებულ აქვდა!

მ ა რ დ ე ი კ რ ი (მხაბულა, გაბრაზებით). იქნებ ძალიან ჭკვიან და მისტიკურად კაცად მოგჩვენოთ თავი, კეტლ, მაგრამ მამონე გიყვინთ, როგორც კი დაჩრდეთ ამ დილით და მოთხარით, ცხოვრება დიდებული რამ არისო?! ახლა კი რას გეტყვით, კეტლ — მე ტელეფონით დაუკავშირდით თქვენს საოქრო ვანოფილიანს, და ეს-ესა ბრძოლით თქვენი მოთხარ ინსექტორი მისტერ კლინტონს ჩამოვიდა... სავარგებოდ ჩამოვიდა, რაოა თქვენ მოგელაპარაკოთ. რას იტყვით — ისეც დიდებული არ არის?!...

ს ტ რ ი ტ ი. სრული ნიჰარილდა და მესც იმას საოქროლად მოვიდო...

მ ა რ დ ე ი კ რ ი. და რაჟი ამ კაცის გამოხატებას მე უნდა მიმადლოდეთ, გადაწყვიტეთ თვითონვე შეცნობებანა თქვენთვის, სხვისთვის არ დაემოთ ეს სიამოვნება.

ქ ე ტ ლ ი (პარდიერისა და სტრიტს ადარკ კი აქცევს ყურადღებას, დღიასთან მიდის). ახლა... ხედავთ, რასა მოხივო?

დ ე ლ ი ა. ეს ხალხი რა შუაშია? (მე ხომ ჩემთვის ვიხოვებ).

ქ ე ტ ლ ი. არა, მე რომ დღიას ვიცნობ, ის ამას არა მოხივდა.

დ ე ლ ი ა. მაშვერა გცნობავარ!

მ ა რ დ ე ი კ რ ი (დვარძლიანად). მალე თავიხვე უფროსს მისტერ კლინტონს გიცნობს, და მისტერ კლინტონს მოსთხოვს განმარტებას — ეს თამაში მოიციონ აქ დღით.

დ ე ლ ი ა (მკვებელ). კარგი ერთი, გული ნუ გაწყალით თქვენი მისტერ კლინტონისო!

მ ა რ დ ე ი კ რ ი (ვესლიანად). ნეტა გამავებინა, თქვენ რას აკეთებთ აქ?! მე რომ მენრი შუნი ვიყო...

ქ ე ტ ლ ი (შეჭარბით პარდიერის). მიზრძანდით აქედან!

მ ა რ დ ე ი კ რ ი. კარგი, მივიდვარ (ვესლიანად გავმართება, მაგრამ ისევ მიბრუნდება). მაგრამ ჩვენ კიდევ შევხვდებით ერთმანეთს.

დ ე ლ ი ა (ხიზლად). ჰო... რადა თქმა უნდა.

მ ა რ დ ე ი კ რ ი. ნახავდის, ინსექტორი (კარს გაიჯახუნებს და გაისის).

ს ტ რ ი ტ ი (თავს გააქნევს, სავარძელზე დაჯდება). ოლდერმან პარდიერი ცოტა არ იყოს ფიცხი და თავშეკავებულად კაცია. მაგრამ თქვენ ეს ნუ შეგაწუხებთ, მისის შუნ. ჩემი აქ ყოფნაც ნუ შეგაწუხებთ. თქვენი საქმე განაგრძეთ — გასაბრკავეთ.

ქ ე ტ ლ ი (დღიასთან თავი შეიკავებს) თქვენ თვითონვე შენიშნეთ დღითი, ინსექტორი, რომ მე, ცოტა არ იყოს, ახირებულად კაცია ვარ. იქნებ უნდაურად მოგჩვენოთ, მაგრამ ეს ახირებულად კაცია იმისავე აწიხიხატება, რომ არაფერია არ შემოიძალა ქალსთან დაპარაკი (ველარ ერევა თავს, გაიკოვებით)... პოლიციის ინსექტორის თანდასწრებით!

ს ტ რ ი ტ ი. ძალიან კი ვწუხვარ, მისტერ კეტლ, მაგრამ მისტერ კლინტონს შეუვთახანდი, სწორედ აქ შეხვედრადო.

დ ე ლ ი ა (ვეტლანდ მივა, ჩეხად). კარგ, ინსექტორ სტრატს კარგად იცნობთ?

ქ ე ტ ლ ი. არა, არ ვიცნობ კარგად. რატომ შეითხოვთ?

დ ე ლ ი ა (დინჯარსთან მივა და ხალხთან ატყებს). რაცა ჩანს, იმავე გაიცოცხლებ უფრო ეშმაკი და სასიზოა. ასე რომ, ფრთხილად იყავი.

ს ტ რ ი ტ ი. რისი უნდა ემოიღვებ?!

დ ე ლ ი ა (ვეტლანდ მივა). სტრატის სიტყვები თითქმის არც გავცინავს. რომ შეხვდა, თითქმის შიშობივ კაცია. მაგრამ რა ბრძანებაა, არ მომწონს ეს გაიფრთხილ კრუტუნი — თითქმის კატა თავს ციამაშუბავი. ფხიზლად იყავი (მარჯვენე გემატრება).

ს ტ რ ი ტ ი (ვესლიანად). მანდით არ არის გაასჯელული, მისის შუნ.

დ ე ლ ი ა (დასაუბრად ხმით). სახაზანოში უნდა შევიდო... თუნებას მომეცით (ხალხს გაიგანს და გაისის).

(ვეტლანდ თვალს გაყოლებს, მერე შემობრუნდება და ზოლით შეუტურებს სტრატს, რომელსაც სახეზე ღლილი ვედაკვევინა. მომდევნო დილაღის დროს კეტლი გალიზიანებულ დიდის სტრატს).

ს ტ რ ი ტ ი. საოცარია, როგორც ხელად გამწინარდებიან ხოლმე ქალები, სადაც არ უნდა მოხდნენ. ასე არ არის, მისტერ კეტლ?

ქ ე ტ ლ ი. არ შეგიძლიათ, თქვენ საქმეს მიხედოთ და სხვის საქმეში არ ჩაეროთ!

ს ტ რ ი ტ ი. მართალი თუ გნებავთ, ისეთ რაზეც ვერ დასახელებთ, ჩემნი საქმე არ იყოს. კანონიერების დარღვევის იმდენი შესაძლებლობა გინდა...

ქ ე ტ ლ ი. ძალიან ბევრი შესაძლებლობაა... და კანონიერ ბლომადა.

ს ტ რ ი ტ ი (ვესლიანად). თქვენ არ გაწუხებთ, მისტერ კეტლ! შევინ, სიტუაცია არ გაიტეხება: შენთან არ გასულხარ, ხომ?

ქ ე ტ ლ ი (მკვებელ). არა, არ ვაგწუხდვარ.

ს ტ რ ი ტ ი. იმედ მაქვს მართლაც არ გაგვრძნავთ.

ქ ე ტ ლ ი (მკვებელ). არც ახლა ვგრძნობ, მაგლობელი ვარ, რომ მიზიზიხებული. შევიღობოთ ბრძანდებოდეთ.

ს ტ რ ი ტ ი. პოლიციის ბევრ რაზეც ვწავლობ — ადამიანის ბუნება გადსმული ვაგვს და თვალსაჩინოდ ვხრდებით.

ქ ე ტ ლ ი. ძალიან საინტერესოა, მაგრამ სხვა დროს მიპოვებ.

ს ტ რ ი ტ ი (მგზნებარედ). რამდენჯერ შენიშნავს: საქარისია კაცი ვნასკადს, აქ ცოტათი აურთის და ხელდავდ მიზიზიხავს ხოლმე გზიდან ისეთ ქალსაც კი, რომელიც ამ დრომდე გუგულებით წინარი გვიწინა. ამ გატაცებას, რაღა თქმა უნდა, დიდი დღე არ უშწირა — მალევე იმდავარებს გონიერება — მაგრამ თავდაპირველად ცოტუნებს ვერ აღუდგებან.

ქ ე ტ ლ ი. თქვენ, ეტობა, ბევრი თავისუფალი დრო გავთ.

ს ტ რ ი ტ ი. ჩემს ურდებს რომ მივლენს კაცი პოლიციის, მისტერ კეტლ. იმას მართკ მომხარის უბედურების გამოწერებას კი არ მოუთხოვია, არამედ ნუნანსარი გონიერებას მიღება — ყოველგვარი უსიამოვნების თვიდან ასაზოგებლად. დავკარებებიარო, რა იშვიათად ხდება ჩვენთან — ბრძოლიში — უბედური და უსიამოვნო შემთხვევები?

ქ ე ტ ლ ი. მენდობის სასაფლაოს მახლობლად ცხოვრობობ. იქც ძალიან იშვიათად ხდებოდა უბედური შემთხვევები.

ს ტ რ ი ტ ი. ვინა, ვინა, მისტერ კეტლ. ჩემი საოქროლი დამთავრებინეთ. მთარას პროფილაქტიკური ღონისძიებით. მართალია, ჭერ არაფერი უყვანიდა არ ჩაგდებოდა. რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია... მაგრამ ნორმალური კაცი რომ უტყებ გზას აცდებდა, როგორ შემოიღობ ამ კაცის საქციელთ არ დავინტერესდ.

ქ ე ტ ლ ი. როცა ბრკველმა ჰიანველათ დაიწყო უბლის გაკეთება, აღბათ მისი საქციელიც ასე უნდაურად მოიგვენით დაჩარხნე ჰიანველდებ.

ს ტ რ ი ტ ი (თავს გადიქნევს). ძალიან შორს გაკეთეთ, მისტერ კეტლ, სად ჰიანველდებ და ხაც ეს ამბავი!

ქ ე ტ ლ ი. დიდდენ სულ სად შორს უნდა გავუვითო ხოლმე, ინსექტორი — ახირებული და ცუნდრუკა უნდა გავხედ.

ს ტ რ ი ტ ი. შავს ნამვილიად არ ისურვებდით, თქვენც რომ გენახათ ის, რაც მე ნინახავს: აოთობი მაგისთან ურჩი გამოიმჩნე.

ყვედვია ურდებლბე გაყარლ საყენებო.

(სადანაგობო კარზე რუენი).

ეს აღბათ თქვენი შეფთა — მისტერ კლინტონი.

ქ ე ტ ლ ი (კარსივეც გასწევს). ამგერად მე თვითონ გავაღებ და ვნახავ, ვინ არის. თქვენ აქ დიჯავდეთ.

(სტრიტი წამოდგება. კეტლი ვაღის. შემოღიან მისტერ კლინტონი და კეტლი. კლინტონს სამოკამედ წლის კაცია, კონტრ ჩაქმული, ალუისთან და მამობრივი სინანით ეყვრობა ყველას, სასიში ტიპია).

ქ ე ტ ლ ი. ა... ისევ შეგვხვდით. ინსექტორი!

ს ტ რ ი ტ ი. დაახ, მისტერ კლინტონ. თქვენი მეგობარი ექიმო სადღაა?

ქ ე ტ ლ ი. ი. თხოვებ წუთში იმეც აქ იქნება.

ქ ე ტ ლ ი. რას მიპირებთ — სიტყე უნდა გამოიპოვო?

ქ ე ტ ლ ი. ი. (მისტერ მიუხალოდება). როგორც თქვენი სურვალი იქნება, ინსექტორ კეტლ. მე ხომ ისე ვესტუმრებო, როგორც კიდეც. მეც მოღონდინსა და ნორის მიღდენდის ბანკში ვმუშაობ.

დარწმუნებულად ვარ, ჩემს მეგობარს პარდიერის ჰგონია, ახლა მე თქვენ გუფირებ და ათანარის სასტელი გეწუტებოთ. ეტობი.

რასა მოხდა მეტი? სულაც არ მინახვებია მართალი თუ გინდავთ, მე თქვენი ამბავი უფრო მარწუხს. კარგი მგასაფრედ მდიდარ კლიენტს გვიჩვენია. ხომ ხედავთ, როგორც მგასაფრედ ლად გელაპარაკებთ, კეტლ!

ს ტ რ ი ტ ი. თუ ნებას მომცემთ, პირდაპირ უნდა მოგახსენიოთ, მისტერ კლინტონ, რომ თქვენი მოსმენა შეიძლება მოხდეს...

კ ე ტ ლ ი. რაღა თქმა უნდა. და გეტყვით კიდევ, რატომ: ერთი ამქარის ხალხი ბრძანდება, ოღონდ ეს უფრო გამოყველია და შორს წავა. (საწოლი ოთახიდან გამოსის დღლია. ქედი დაუხუროს, ამკარად ეტყობა ვინაა და ვინაა მისი მსგავსი.)

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი (გაყვირებით). ო... საღამო შევიდობისა, მისის კეტლ. დელია (ცუდად). მე მისის კეტლ არ გახალავარო.

კ ე ტ ლ ი (კლინტონს მიუხალვდება. ამკარებით). მისტერ კლინტონი—მისის მუნი.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. გამარჯობათ.

დ ე ლ ი ა. გამარჯობათ (კეტლს შეხედავს). მე ახლავ უნდა წავიდე.

კ ე ტ ლ ი. მისტერ კლინტონი თქვენი თანამოაზრეა. გირჩევთ, დარჩეთ და მოისმინეთ — ან ის რას მტყუვს, ან მე რას ვტყუვ. თქვენ ხომ არ იქნებოთ ამის წინააღმდეგი, მისტერ კლინტონ?

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი (ორკუფულად). ე-ერთგვარად წყნების დარდვევა გამოგვივა...

დ ე ლ ი ა. ოჰ. წყნების დარდვევა თუა, დარჩები და მოვისმინეთ. ოღონდ ბავშვივით ნულარ მოიქცევი, ჭარჯ.

ს ტ რ ი ტ ი. ხავსებით სწორი ბრძანდებით, მისის მუნი.

დ ე ლ ი ა. თქვენ ნუ დაძიარავთ კერას, თორემ ვიფიქრებ, რადაც შემეშალა-შეიქო.

კ ე ტ ლ ი. მართლაც შეგეშალა, დელია. (კლინტონი საკარძელთან მივა და დაქედება. დელია საკარძლის მარცხენოვ დგას.)

გისმინეთ, მისტერ კლინტონ.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. თქვენ ბანკო მუშაობის დიდი სტაფი კავთ, დიდი გავიყდილება. გიცნობთ როგორც განყოფილების შესანიშნავ მმართველებს... ისეთ კაცს, რომელსაც ვამუ მორიგი დაწინაურებელია.

დ ე ლ ი ა (ეს სიტყვები არ ეცნობოვნება და უნებურად წამოდდება). აჰ, არა!

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. რა ბრძანებთ?

დ ე ლ ი ა (საკარძელზე დაქედება) აფაფრი, განავრტემ! (კეტლი საკარძელზე დაქედება, მარცხენა მხარეს.)

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. თქვენ ჩვენივით ფანდამდეგილი ხართ, კეტლ. საჭირო კაცი ხართ, ჩემო ძვირფასო მეგობარო. ეს ცხადზე უცხადებია.

კ ე ტ ლ ი. ვთქვით, მართლაც ასეა — ვთქვით, მართლაც ვჭირდები ბანკს... მაგრამ მე თუ შიკრიდება ეს თქვენი ბანკი?

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. მანდადევი მიაღ. თქვენ ერთი დღით დასვენება გადაწყვიტეთ. კი, ბატონო. მოილო კვირა დაისვენეთ. ერთი თვე დაისვენეთ... ექიმის ცნობას თუკი წარმოგიყვანდით. ოღონდ თქვენს მეგობრება იფუთ ბანკი.

კ ე ტ ლ ი. სულაც არ შეიტყუებება ბანკის მეგობრობა. ყელში ამომივიდა ეს თქვენი ბანკი.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. თქვენ, უბრალოდ, სულის ამოთქმა მოვიინათ. დიაბუთო.

კ ე ტ ლ ი. დაჰ, დავიხუთ. და უნდა დაიხსენოთ, გაგხალსდევ. რათა მერე ისევ დავიხუთო. და ალბათ საუბარადღაც დავიხუთო...

თუ ვაჭიარებ, მისის მუნი?

დ ე ლ ი ა. არა... ცუდდ დრო შერჩაივთ პოეტურობისათვის.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი (წამოდდება). ოც წელზე მეტი გიმსახურათ ჩვენთან. ხუტუნობს რატომ უნდა ასევეთ და ყველაფერი წააღლი გადაძიაროთ!

კ ე ტ ლ ი. მამ, ბანკის გულისთვის, დარჩებილი სიცოცხლე გავატარო წააღლი?

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. ცხოვრების სახარო ხომ გჭირდებათ?

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. შესაშურ მდგომარეობას შეგიქმნით, ჩემო ძვირფასო კეტლ. ყველაფერი უზრუნველყოფილი იქნებოთ... ყველაფერი...

კ ე ტ ლ ი. ძალიანაც ცდივანა, ამას რომ ოცნებობენ.

ს ტ რ ი ტ ი. დანაშაულებლობა ნანგვარი მაგისთვის ხდება.

კ ე ტ ლ ი. ალბათ ყველა დანაშაულებაც მაგისთვის ხდება... და ჩვენი შეუძლია ცრ არის.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. ძალიან ცოტა ვინმე თუ გაიზარებს თქვენს მოსახრებას.

კ ე ტ ლ ი (წამოდდება და საკარძელთან მივა). სწორედ მაგისთანა ცეკი მინდა გახდეს... ძალიან ცოტა ვინმე რომ გაიზაროს ჩემი მოსახრება. მთელი ჩემი დღე და მოსწრება სულ სხვის აზრს ვიზარებდ.

ს ტ რ ი ტ ი (მტკიცებით). მატერიალური უზრუნველყოფა — დიდი საქვეა. ანგარიშგასაწევია.

კ ე ტ ლ ი. დადგება დრო და აღარ იქნება ანგარიშგასაწევი. მეც მივალე მატერიალურ კეთილდღეობას. ახლა უშავისობაც უნდა გამოვიცალო. ერთ კვირას ასე იქნებოთ, მეორე კვირას — ისე. დღეს ერთი ჭიკა ჩაი და შავი პურის ნატები, ხვალ — შებოლია ზუთხი და შვანაური.

ს ტ რ ი ტ ი. ბავშვის ტიტინს ჭავს.

კ ე ტ ლ ი (მისკენ გადაღვამს ნახიეს). მერე? არ გინდა, ბავშვი იყო?

ს ტ რ ი ტ ი. ვიავი და გავიზარდ. სრულწლოვანი ვავხი. სრულწლოვანი ადამიანის დავიწყე ფაფი და ცხოვრება.

კ ე ტ ლ ი. მერე ეს განა იმას ნიშნავს, რაც კი რამ ბავშვური შემოგვრჩენია, ყველაფერს კისერი მოვეგრახობო!

ს ტ რ ი ტ ი. ალბათ ასე უნდა.

კ ე ტ ლ ი. წარსულ კვირას ადამიანად კი არ მომჩინდ თავი. დღეს ადამიანი ვარ, სკრის კიდეც — სრულწლოვანი იყო და ბავშვიც.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. გონიერი ბავშვი და, სასუბისკვებლობის გრძნობა რომ აქვს, ისეთი სრულწლოვანი. ცხოვრებას უირახე ხომ არ დავაყენებო!

კ ე ტ ლ ი. ცხოვრებასაც გაანია. რა ცხოვრებასაც ვეტრფით — ილიაც არა. მაგრამ სხვაგვარი ცხოვრებაცაა.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. ცხოვრება ყველაფრის ერთნაირია და მას უნდა დავემორჩილოთ.

კ ე ტ ლ ი. არა მგონია. თუმცა ვიცი, რისი თქმაც გინათ. „ყველაში ერთბაშად რომ... სიქეთი, დამათვარე.“

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. კარგი. ვიტყვი. რა მოხდება, ყველამ რომ ერთბაშად დანებოს სამსახურს თავი, როგორც თქვენ ამ დილით?

კ ე ტ ლ ი. ამ დილით აქ რით ჩამოხვდით?

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. თორმეტი საათის მატარებელს გამოვეყვი ბირმინგემშივინ.

კ ე ტ ლ ი. ვთქვით, ბირმინგემის ყველა მცხოვრებელი ერთბაშად გადაწყვიტა ბირმინგემი ჩამოსვლა სწორედ თორმეტი საათის მატარებელით. მშენ...!

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი (შეესტყუება). მომიზინეთ ერთი წუთით... ს ტ რ ი ტ ი (შეაყვიტინებს). თქვენ აქ რადაც მახეს აგებთ.

დ ე ლ ი ა. ასე გგონათ?

კ ე ტ ლ ი (დელიას მიუბრუნდება). არც იმენდა საშუ მახეს, დელია, რაც ამ სიტყვებს იქით იმალბა: „ვთქვით ყველამ ერთბაშად...“ სწორედ ეს არგუმენტი გუთმუფილებს და გვიუბრმებებს, ხას ლის მოსაწევნს ჩვენს ცხოვრებას. განაღბას რაც მოხდება, ყველა რომ ასე მოიქცეს... რატომ არ ვუფიქრებდით იმას, რომ ადამიანები ერთმანეთსგან განსხვავდებოან. ჩვენს დროშიაც (შეხვედები ხალხს, რომლებიც სხვებს არა ჰგვანან.

კ ლ ი ნ ტ ო ნ ი. მაგან ბრძინილის განყოფილების ყველა თანამშრომელმა რომ ერთბაშად თქვენსავით დაანებოს სამსახურს თავი...!

კ ე ტ ლ ი (შეაყვიტინებს). რა საჭიროა ასეთი ვარაულები? ახალ-გაზრდა მოგზანი, მავალითად, ისე გამწარებით ესწრაფვის ბანკის მმართველობას, როგორც მე იქიდან თავის დაღწევას ვის-

იქვე, საღამო ხანა. მეორე და მესამე მოქმედებათა შორის ხუთი წუთი გავიდა. სტრეტი ოთაშში დადის. კვლავ კვლავ უგრძობლად გღაა იატაკზე. მინჯა დღეაწუ ზას, მარჯენა მხარეს.

სტრეტი (დამცინავი სიმკაცრით). იატაკს რტყვა გუყვარს?

მონიკა. არა.

სტრეტი. სულ ერთია, მაინც მოგაწეხს მალე.

მონიკა. ვინ თქვა?

სტრეტი (გაბრაზებით). შე ვაპობ. მოსაზარტლევ ამას გიტყვის. ციბის უფროსიც ამას გიტყვის. ზედამხედველიც ამავე გიტყვის.

მონიკა. სამეფო ამოია და ფლტორ რაღას მტყუნიან?

(შემოღანი ექიმი გრუნოეი და კლიენტები. ექიმი — ორმოცამდე წლის ჩასკევილი კაცია, შუქი კოსტიუმო აცვია. სხვა ექიმებისაგან განსხვავებით, ხელში პატარა ჩემოდანი არ უქირავს, სტრეტი მათ შესვლებელად გაემარაგება. მინჯა წამოდგება.)
კლენტონი (წარუდგენს). ინსექტორი სტრეტი — ექიმი გრუნოეი.

ექიმი. გამარჯობათ. მომიტყევეთ (ერთს დახედვას ეკტს და ზედვე შეუტყობა, რომ, რაც ნახა, იბიოი ცნაყოფილია). დეაფურად ხასკებით ჩაწმოდელი ჩანს... დახმდირად. (ციფვე დასტორებს რადიცი თქმას, მაგრამ ამ დროს მინჯას შეწინავეს) ეს ვინაა?

სტრეტი. მგავს უფრადლებასაც ნუ მიაკვეთ, ექიმო. დაპატონებული მუეფს, პოლიციის ინსექტორისათვის წინააღმდეგობის გაწევის ვაჟო.

მონიკა (ცნაყოფილებით). გასტუბეს გადაკრებლებს: „დაპაზი გოგონა პოლიციის ბრძანებს“ (ღვიწას მიუხასლოდებდა).

სტრეტი. ჩუმად იყავი. მამ, გამოგადგებთ, ექიმო, ასეთ დღეში მყოფი?

ექიმი. მამინე თუ შეეუდლები საქმეს, როგორც კი გამოფხახლებას დაიწყებს. გარძობაზე რომ იყოფს, აღბათ არ დაგვენებდე და პინჯონის გაყუტებას.

სტრეტი. ახლოსაც არ გაგვიარებდათ. მევაპობე ვახლა, ხომ ხედავთ?

მონიკა. ღმერთმა ხელი მოუწართოს!

ექიმი. ვაგუბლებული მოვლენაა. დღი ხნიდან მიჩქალებული ქვეცნობიერი „მე“ ერთბაშად იფეთება ხოლმე. პაროცენების გაორების მუსტუბი ფორმას. მინჟე იბაბოც არ არის, რომ ტუტობა, ცნობიერი „მე“ ჯერ ისე მღაღარობს. ასე რომ არ იყოფს, ხასკებით აუტანელი იქნებოდა სასოფლიდებო. ჯერ არ უნდა იყოფს ასეთი აუტანელი, არა?

სტრეტი. დიას, ხასკებით ნორმალური მოქალაქე იყო... ყველა პატავსა სცემდა... არავის არტებს უშავებდა.

კლენტონი. ბანკშიაც შესწინავედა მუშაობდა.

ექიმი. ვახებია: არ ვიამბო, ამ დღილია არ მოყოლიდა?

სტრეტი. გვიამბო, როგორ არა. ხმა ჩაქმსჟო. ეს ყველაფერი ნეტარაშე გებრტებაო.

მონიკა (ცნაყოფილებით). მეც მომიხმენია ეს ხმა... მაგრამ პასუხი არა და არ არის.

სტრეტი (ღრიალებს). ენა ჩაიქმინდე, თორემ ისეთი სილა ბტკი-ყო, იმისხა სხარე ვაგუბრებს!

(ექიმი თითქმის არც გავეანოს ეს ღრიალი, სტრეტი მიუხასლოდებდა.)
ექიმი. ხმამ, არა? მო, მო, მო... მო... ჩვეულებრივი მოვლენა... პინჯონის პატარა სანისი ხასკებით ვაგუბრნავს, ოღონდ მთავარა გონს მოხვლის მომენტია არ ვაშოქებას. ხელსადევე ავუ-უდენ ამ მთავარ, ცნობიერ პირველად „მეს“, რომელიც ხასკებით დაიბრუნებს ამბობებულ ქვეცნობიერ, მეორად „მეს“. (მინჯა უკან დაიხუცეს.)

მეტიც დაგარტებებს, რომ რაღაც უბედურება შემეხება.

მონიკა. ღე ხომ შეეძლება.

ექიმი. ჩაქ! (მინჯა ღვიწასკენ წევა) ხანტერტობ შეთხებვავა. რაც უფრო მეტად იბაბება თანხედროვე ცხოვრების ტემპი, მით უფრო მეტად კარგავს აღმანიან დამყოფლებს გარძობას... მოდი, ღლიგონი ჩავაწერო, მამ... (სტრეტიც ანიშნებს).

(სტრეტი მთავა და ფხვებს აუწეეს კერტს, ექიმი მხრებს აკრძალებული უწყეს) ახას... (საწოლ ოთახში გაიკვეთ ნელა კეტობა. მისამე მომადიდება...)
...ხუტნებრივი გარძობის დამყოფლებს გარდაუვალო დარკვევისა და დამყოფილებლობის ქვეცნობიერი გარძობის თანდათანობითი განთორბების დროს პაროცენას ნაწილობრივი გაორების შემხმებები სავაპობე ხზარია. დროულად თუ შეეცნობიერ, მაშინ, ამნიარა შოვის შემდეგ მუსტუბი პინჯონის სხანსები დღებულ შედეგებს ვაძალებს. პინჯონი ქვეცნობიერის მეოდი სულ უფრო და უფრო ფართოდ უნდა დაინტრგოს. (ექიმი და სტრეტი კეტლი საწოლ ოთახში გასეუთ. მინჯა მათ გასეუტებს. ღვიწას მარჯენე ჩამოყვება. კლიენტნი სავარტ მთავრსთან მთავა, ტელეფონის წიგნს ფურტულებს, მილს აიღებს, ნიგბის აკრუტს. სასმარტულად ამქარტობი გაიღობს მისის ტუბი, მინჯას რომ დანახავს, ხასტად დარჩება.)

მისის ტვიტვი. მონიკა, აქ რას აკეთებ?

კლენტონი (მისის ტვიტვი). ერთი წუთით, თუ შეიძლებოდა.

მისის ტვიტვი. ო-ო... მამაიტო.

კლენტონი (ტელეფონში). ცნობათა ბიუროა? პარინაგემისკენ რომელ საათზე გადას შეიძლება მტარებელი?.. არა, ეს ძალიან ადრეა. შემდეგი? მფალობო. (მილს დაღებდა.)

მისის ტვიტვი (გაბოლოდება). ბოდიშო, სტრ, მაგრამ ეს ჩემი ქალმთავალია და... ვერ მივხმდარებ, აქ რას აკეთებს.

მონიკა (ცნაყოფილებით). დაპატონებული ვარ.

მისის ტვიტვი (გაგონებულა). დაპატონებული? ღმერთო, მამ. ვეული ახლარა დაავავე?

მონიკა. „ახლა“ რას ნიშნავს? ჩემს დღეში არ ყოფილა დამატონტებული.

მისის ტვიტვი. ეცად მაკლიას...

მონიკა. ავადლო შესაძლებელია გასტუბეშიაც გამოქვიონ.

მისის ტვიტვი (შეპრწყუნება) დედაშენ ფლორისას რას თუბნები მზე? აღარ უნდა მოეღოს ბოლო? (კლიენტონს) ამ ბოლო დროს ვეღარც კი ვატუბ, როდის ხუტრობს და როდის ამბობს მარაღას. რა მოხდა, სტრ?

კლენტონი. ახლავე ინსექტორი სტრეტი გამოვა. მე მგონი, ისეთი არტური უნდა იყოს.

მისის ტვიტვი. მისტერ კელბი სალდა?

კლენტონი. ღლიგონი წეხს. ექიმი კლიას თავზე.

მისის ტვიტვი (დამარტულებული კლითი). ახა რას გუბნებოდი, მინჯა ტუბი იმვე წუთში შევაბე, რომ კარგად ვერ იყო.

მონიკა. შენც ერთი ინსექტორაა გაიტყვა და წაქიათა, ახლა კი იმას უეუტებ... რა მჭკია, ღმერთო ჩემო... პინჯონს. ცინიონი სტრ მინახავს...

მისის ტვიტვი (ღმუთუბით). ვაჩნული, მინჯა! ცოც უფრო ნაკლებს რომ დადიოდე ცინიონი და იმ ცინიონურადლებსაც უფრო იმეიათად კიბხობოდე, ანდელი სხსულებით აღარ გამოგებებოდა თავი. სულ სქესი, სქესი და სიყვარული... მეტიც აღარაფერია ცინიონს.

კლენტონი (მიხასლოდება). სტრული სიზარტება.

მონიკა. დაიწყებენ ახლად თითქმის ჩვენი მოგონილი იყოს! ჩვე-მტევე არ არსებობდა? მამ?

მისის ტვიტვი. არა. უწინ სულ სხვაგვარად იყო. შენ რომ გაითბოს ცაცხა, მეტი აღარაფერი არსებობს ქვეყანაზე. გაიხსენებ ერთი, სანყალ მისტერ კელტზე რა თქვი, მე რომ გიბარაო, სიყვარული სულაც არ ანტერტებს-მეთქი!

მონიკა. შენ ის დღებული ხალათი უნდა გენახა, იმ ქალმა მისტერ კელტის გულისთვის რომ იყიდა, თან როგორ უფურტობდა, ლამის თვალმით ქაშად, როგორც ცოც უფურტებს ხოლმე ნაღებ... მამინ აღარ ტყულობ ასე.

მისის ტვიტვი (გაბრაზდება). შენ გერყენება ასე! ამისთანა თავს-ხმამა და ისიც ორშაბათი დღიას რომელ ქვათაყოფულს მოუფა თავში...

სტრეტი (საწოლ ოთახიდან გამოდის). რა არ მოუვა თამეშ?

მონიკა. სიყვარული!

სტრეტი (არ მოუწონებს). აჰ, უკვე სიყვარულზე ავქაყკადით! ჯერ სკოლის მერხს არ მომტრებია და, შეხედე ერთი, სიყვარულზე არ ვაბნას დასარკია!

მონიკა. სკოლა ხალაწი წინათ დავამთავრე.

მისის ტვიტვი. უფრსაც ნუ ათხოვებთ, ინსექტორი. თეიმონაც არ იცი, რას ამბობს.

მონიკა. ძალიან კარგად ვიცი, მაგას ჩემზე მოსის გული, რატომ ერთ სამსახურში ვერ გაჩერდა?
 სტრატო. ვითომ რატომ ვერ გაჩერდა?
 მისის ტვიგი (გულუბნაველად). სწორედ მაგ სიყვარულს გამო...

სტრატო. დაიწყო?
 მისის ტვიგი. მისტერ კეტლსოვის უნდა შეიქცა, საუწუხ ხომ არ შიშობა? რატომ შიშობა? იმისთანა უნდა შეიქცეოდეს მოვეშაადებ, რომ...

მონიკა. და აქვებ კიდევ, მანამ აქ არის.
 სტრატო. მერე შემოიარეთ, მისის ტვიგი, მოგვინებთ, ახლა ხელს ვაწყოლით. ეს თქვენი გოგაც თან წაიყვანეთ.

მონიკა (წინააღმდეგა, წყენით). მაშ, დაპატივებული არა ვყოფილვარ!

სტრატო. ამჯერად არა.
 მონიკა (აღშფოთებით). რატომ მერე?.. უკვე გადათქვი ორიოდე წუთის წინ ნაქვამია?!

სტრატო. (დაუღლიალებს). აქედან გათვითი! (მისის ტვიგი ფეხაფეხებით ვაჯვლებს მონიკას სამსახურულში). (საიდუმლოდ) მარტოკა დატოვებ ექპო. მცოდნე კაცო ჩანს, იცის თავისი საქვე...

კლინტონი. ახა ბრძანება! რამდენჯერ დავებმარებო. ჩვენი საქვე ისეთია, უკველ ფეხის ნახავე შეგვხვდება ნერვების ომსილობობა.

სტრატო. გული მეუბნება, რომ უკვლავი კარგად დალაგდება. კლინტონი. თქვენი მაღლობელი უნდა ვყოფ, ინსექტორო, ამ დაშპრებისათვის.

სტრატო. რასა ბრძანებთ, მისტერ კლინტონ, სასიამოვნო იყო.
 კლინტონი. ისე უნდა გამოვრტყდეთ, გაუგებარი რჩება, რატომ დანერტყდეთ, ინსექტორო. ეს ხომ თქვენ მიანდამაინც არ გეგებთ!

სტრატო. დახ. მაგრამ დღით რომ წავიდე და მარტოკა დატოვებ, მითარული, უსრუნველი, ღებროო შეგკოდე, იმ საბავშვო სათანაშომ ცოტათი მეც ვაჩახალსა, თანსა ფაქტმა, რომ ამ კაცს არაფერი არ აწუხებს-შეთქი, მართალი თუ გინდათ, ვაგანბნა. თუკი მე მიადღიარ სამსახურში, ეს კაცო რადომლა არ უნდა წავადის-შეთქი! ექვითა, უკველმ ვერბახსაღლ...

კლინტონი (შეაწვეუტებებს. რბილად). მართალი ხართ. მეც მაგას არ ვაგებო!

სტრატო. (აღშფოთებით). თანც! მოდებდა და რეებს ამ გეგახას—ნაყრისებო ვიროგებებო! (ტელეფონი რეკავს).

(მისს აიღებს). დაახ.. ოლდერმანი მარდვიარი? ინსექტორი სტრატო ველაპარაკებთო.. დახ, მგონი უკვლავთა ზოგაწეპროგეთ.. დახ, მისტერ კლინტონ ისევე აქ არის.. მომრძანდით და საკუთარი ივალთი ნახეთ. (მისს დაღებს). ძალიან ადლებეზული ჩანს ოლდერმანი მარდვიარი.. პრესის საქვე უნდა იყოს..

კლინტონი (შეაწვეუტებებს). არაფერი სპირიო არ არის ამ საქმეში გაჭუტების ჩარევა.

სტრატო. მეც ასე ვფიქრობ. თვეწ თვითონვე დააშოშინებთ, მისტერ კლინტონ. საცაა შოვა. (სადაღმბახო კარზე ზარის ხმა).

არა, ეს არ იქნება. ასე მაღლ მარდვიარიც კი ვერ მოფრინდებოდა. (შეშინებ კარზე აკაკუნებენ).

შემოდით! (შემოდის მისტერ მუნი).

ო, აქლო, მისტერ მუნი.

მუნი. როგორ გაითხოთ, ინსექტორო?

სტრატო. დადებულად მასტერ ჰენრი მუნი გახლავთ—შტრავ ქონებათა ერთ-ერთი უკვლავი ცნობილა აგნეტი ჩვენს ქალაქში. მისტერ კლინტონი — ლონდონისა და ნორთ მილდენდის ბანკის საოლქო განყოფილების მმართველი.

მუნი (კლინტონთან მივა და ხელს ჩამოართმებს). ძალიან სახსია-

მოვინა თქვენი გაცნობა, მისტერ კლინტონ. წესრიგის დასაყარებლად ჩამობრძანდით? სწორედ რომ დროულია. ამდროული ჩამობრძანებით (ერთი წამით შეშუქმანდება). მართლა, ჩემი ცოლი ხომ არ არის აქ?

სტრატო. (მუნისკენ ვაღადავებს ნაიჭს). იყო და წავიდა. მერე დარკეთა კიდევ, და ასე მგონია, მალევე უნდა მომბრუნდეს. ნახვა თუ გნებავთ, ჯობს დაიცადით.

მუნი. ძალიან კარგი, დავდივ. კეტლს რა მოუვლდა?

სტრატო. კეტლს აქ არის.

მუნი (გამარჯვებულის კილოთი). რაღაც სადავო საქმე მაქვს ვადასაწვევტო.

სტრატო. დედამ მოგაწვევტ. (საწლო ოთახზე ახვეწებს) ექიმი შეავს — ეგნეტი დედამდ ერთ სადავო საქმეს წყვეტენ. მაგრამ, მგონი, დღი ლოდინა აღარ დაგპირდებთ.

მუნი. ავად არის კეტლა, მა?

სტრატო. ახე ითქვინ.

კლინტონი (სტრობულად). ნერვების მოშლლობა აქვს, მისტერ მუნი, იმდ ფორმებში.

მუნი (ღღის ამბით). ხელუცი არ მივცივს. სულაც არ მიცივარს. დღეს დღით ვიყო აქ. ვნახე და მამინე ვეზობარი ჩემს თავს: „ჩვენრა, ცოტა ფრხიხილდა, თავი შეიკავე, ჩემო შოვა, ავადმყოფთან გეკვს საქვე...“ წონასწორობა დასაგულ აღამაინაწ. მიუღლი და სამსახურში მირეკვდა. ათანინარ სისულენის რომდებ. ჩემი თანაშეწე, მას კარსონი მოთმინებლად გამოიყვანა (კლინტონს, შთოლა სტრობულბობით). საქმეები როგორ მიღის, მისტერ კლინტონ, რა პრესპექტივები ჩანს?

კლინტონი (ღღის ამბით). სავროდ კარგად, მისტერ მუნი.. ძალიან კარგად.

მუნი. სასიამოვნოა, რომ თქვენგან მესმის ეს, მისტერ კლინტონ. აქვს არა ღელაპარაკება დავაშთავრთ რაღაც თანაშეწე, ერთი ძელი ფერკა გახლავთ მარჩისონში... თვეწ თუ უნდა ივიღებთ, ინსექტორო.

სტრატო. (ტელეფონი). როგორ არა, ძალიან კარგად ვიცი. (მუნი (თვითმყოფილებით). დღი საბრძანო საქვე ჩანს — ექვს-წინსა რიხებე ვაგოვლა. ჩვეწ შორის, რაღაც თანაშეწე უნდა.

სტრატო. ო, ვასაგებია... ჩვენს შორის ბრძანეთ, და მეც მინდა რაღაც ვაგანდო, მისტერ მუნი.. თვეწს ადღისა ჩემი ვიყო, მისის მუნს არ მივეყვდი ამ სახლში ასე დღი წნით ყოფნის ნებას.

კლინტონი. მაგნი მეც ვთანხმები, მისტერ მუნი.

მუნი (ხან ერთს შეხედებს, ხან მოურს). მა, ასე გგონიათ? ასე გგონიათ? მაშ, თქვენის აზრით, როგორ უნდა მივიღო?

სტრატო. (საიდუმლოდ). მე პირადლ ასე გირჩევთ... რღა თქნა უნდა, არაოციტალოდარ... როგორც მეგობარი. მაგრამ უნდა დაუღებთ, მისტერ მუნი.

მუნი. დღი სიმაკრეც არ დაშპირდება. ერთს ვეტყვი და მორჩა... მაგრამ თქვენ... ე-ე... რავე საფუტველი გაქვო, აჰას რომ მეუბნებით?..

კლინტონი (ტაქტიკ). დელაკატური სიტუაცია გახლავთ... ხომ მოგებნებთ, მისტერ მუნი, მამაყვტური საქვე...

მუნი. მესმის, მესმის, როგორ არა... უკვლავთა მესმის.

სტრატო. (საიდუმლოდ). ქალი რომ ჩაერევა, მორჩა, ასავალ-სავალ ვეღარ გაუგებ.

მუნი. ვეღარა, გაიგონია რამდენჯერ შეშინიწხავს!

კლინტონი. ზოგჯერ მიფიქრავ, კარგად მოწყობილ საზოგადოებაში ქალბი რაღაცნაირად იროლიტებული უნდა იქნეს-შეთქი, ბიროტების ჩადენის საშუალება უნდა მოესპოთ. თუ მაინცა-დამიღებ, ერთმანეთს აურ-დაუფრიონ.

მუნი. დადებულად აზრია, ჩემო მტრფოხს. ძალიან კარგი. მე მართლაც... (მაგრამ ვეღარ გაევიდებ, რას აპირებს, რადგან ამ დროს ხმბურით იღება კარი. შემოდის დელი. სამჯგარდლ განწყობილობა. ისეთი ტქში აღარა ჩანს, ისე კი გამწმინდებულა, ენერგითია და მტკელე ვადაწვეუტებულად აღჭურვილი).

დელია. სად არის?

სტრატო. ლოგინში. ექიმი ადგას თავზე.

დელია. სცემოთ?
 კლინტონი (სწრაფად). არა, ფიქრი ნუ გაქვთ.
 სტრიტი. მშვენიერად არის.
 დელია (საწოლი ოთახისკენ გაემართება). ჩემი თვალით უნდა ვნახო! (საწოლი ოთახში შევარდება).
 მუნეი (გამოეხედება. ყვირის). დელია! დელია!
 (სამზე მამაკაცი ქალს გააყურებს. არ იცინა, რა გააკეთონ. ცოტა ხნის შემდეგ საწოლი ოთახიდან გაურკვეველი ხმური გამოვა. დელია და ექიმი ერთმანეთს უყვარხან. მერე ექიმის ხმა გამოაყოფებთ).
 ექიმი (უკლესიანად). ინსპექტორ! ინსპექტორ! (გამოვარდება საწოლი ოთახიდან).
 სტრიტი (ჩემოთენ გაემართება). აჰა ვარ.
 (ექიმი და სტრიტი საწოლი ოთახში შევლენ. იმის ჩხუბის ხმაური. სტრიტის ხმა უკლესიანად: გონს მოიღო, მისხს მუნეი გამოინდებიან ექიმი და სტრიტი. დელია შუაში მოუტყვევით და მოითრევე).
 ექიმი (აღშფოთებით). მაგის უფლებას არ მოგცემო, ქალბატონო, რომ ხელი შევიწყოლო. მართა ჩემი ინტერესები კი არ მალა-პარკები საცენტიანთისაც ასე სჯობა. ცოტას თუ მოითინენ, თავივე თითონვე ნახეთ, როგორ არებეს საყურდს ჩემი შეთო-ლი. ხელს შეუშლას კი ნურც იფუქტებო. თორემ იცოდეთ, ევლარფრის გარანტიას ვერ მოგცემო. ინსპექტორ, ვიხივთ მიიღო წოპები, რომ ხელი ახარ შეგიწყოლო.
 სტრიტი ა. ახლად.
 (ექიმი საწოლი ოთახში შებრუნდება).
 (ხელს გაუშვებს დელიას). ახა, მიბის მუნე...
 (დელია მას შეუბღერს, მერე იქით გაემართება, კლინტონსა და მისტერ მუნეს თითქოს ეერც ამხედვს).
 სტრიტი (მზავლისმეტყველად შეუკურბებს მისტერ მუნეს). მისტერ მუნე!
 მუნეი (დელიასთან მივა. დახნულია). ჰო, ვიცო, ვიცო, მესხის. (გაუბეღავად) დელია... შინ უნდა წახვიდე.
 დელია (მოუთმენლად). ვინ ამბობს მაგას?
 მუნეი (გაუბეღავად). მე გაუბნები...
 დელია. ნუ სულღობ, ჰენრი!
 მუნეი (თითქოს უფრო გაბეღულად). გეგნიც ასე ფაქრობენ.
 დელია (უფრო დაინტერესდება). ვინ გეგნი? ეს რა?
 მუნეი. დელეკატური სიტუაცია შეიქნა... მამაკაცური საქმეა, გენა-ცალკე.
 დელია. ვაჩუმი, თუ ღებრა გწამს, ჰენრი. (მაკრად შეუკურბებს სტრიტსა და კლინტონს). ახლა კი ამისნებო, რა მოხდა აქ? ოღონდ ნუ იცრუებთ, თუ შეიძლებოდა.
 სტრიტი. ჩემს დღეში არ მიცრუო, მისხს მუნე.
 დელია. როგორ არა ახლა არ მოთხარი, ტელეფონში, სადაღ წვაიდაო?
 სტრიტი. მე ის არ მოთქამს, შინდან გავილა-მეჭო. წოვადღ თუ ვისმეღებო, მართლაც არ იყო აქ. ხელი შემოვიკარი და გარწობა დეკარა.
 დელია. რატომ შემოკარით ხელი?
 სტრიტი. იმიტომ, რომ თავს დაესხა.
 დელია. რატომ დაგესხათ თავს?
 სტრიტი. ეტყობა, არ მოეწონა, რაც მე ვუთხარი.
 კლინტონი. ძვირფასო მისხს მუნე, რატომ არ გინდოთ დაიჭროთ, რომ მისტერ კეტლი დღეს დილიდანვე არეულ გუნებაზე იყო...
 სტრიტი. რა არ გვიძახა!
 დელია. რაო, მანე?
 სტრიტი. დიდი ნაცროსტერი ვირთავები ხართო...
 მუნეი. ღმერთო ჩემო! უნდა გამოგატყდეთ, რომ...
 დელია. ვაჩუმი, ჰენრი. მე მალა... (სხვებს მიმართავს). იქნებ მართლაც დღი ვართავებოთ იტყელოთ! ეს მე სულაც არ გამოვირდება. თქვენი ექიმი ხად იყო, როცა ეს მოხდა? ან საე-როოდ როგორ განდა აქ?

კლინტონი. ამ საქმის სპეციალისტი ვახლეთ, ჩვენთან იტყელოთ...
 ბა სამხურთი. საქმე გვირდა აქა და...
 დელია. აქ გვირდა საქმე?
 კლინტონი. დიახ.
 დელია. რა საქმე გვირდაო?
 კლინტონი. მართალი ვიხიხართ, ვერ გამოვიდა, თქვენ რა ვაწუხებთ! მე აქ ბანკის კაშიაზე ვარ.
 დელია. მე კიდევ ჩემს პირად საქმეზე მოვიდე, და ჩემი პირადი საქმე თქვენი ბანკის საქმეზე გაყალბებთ უფრო მნიშვნელოვანია.
 სტრიტი. ნუ დაიჭრებთ, რომ კანონის მიხედვით, თქვენ არც კი ვახლო საფუძველი, ამ ბიზნის იყოთ.
 დელია. ასე თუ წვა საქმე, არც თქვენ გაქვთ რაიმე საფუძველი. დილიდან წრალებთ აქა, თითქოს პოლიციის უნაია იყოს და არა კერძო ბიზნსი. იქნებ თვითონვე მოგწვიათ, და გავთვით კიდევ შეგებოთ?
 სტრიტი. მისტერ მუნე, თუ გავინა ვერ მოვახერხებოთ თქვენი ცოლისა, ვაჩუმი ვინაღ.
 მუნეი (ღივანზე დაქდება, მარჯვენა მხარეს). საოქმელად ძალიან ადილია, ბატონო!
 დელია (ქუჩაზე, ჩამოთლის). ვირთავებია უნახა... ფსაქურად მომლოდინა. სხვებს და ხელად სპეციალისტეც ვანდა... აშკარა სიჭრუდი იყო, რაც ტელეფონში მოთხარიო... აქაც მეტად სე-პეო შეხედვარა მომიწევს... და ამის შემდეგ აქედან წასვლა მთხოვთ? არასადღებოთ! რომელი ქალი დათანხმდება ამას?! ექიმს რა უნდა აქ? რას უფებთ?
 კლინტონი. სპირობა დახარება უნდა აღმოუჩინოს.
 დელია. რა დახარება?
 კლინტონი. ხომ ხედავთ როგორი დამაბული გახდა ცხოვრება! დელია. ვითომ? რატომ მერე?
 კლინტონი (დავიზინებულა). იმიტომ, რომ ვერაფერი საშველი გამოგვიგონა, ძვირფასო ქალბატონო!
 დელია. ვინ გვიამბობს, რომ დახმადი იყოთ?
 კლინტონი. საერთო მდგომარეობა... საერთო მდგომარეობა.
 დელია. ვინ ქმნის მერე ამ მდგომარეობას?
 (სადარდის კარის ბაზუნის ხმა, დაცალკეებით შემოღის პარდები).
 მარდელიკარი (კლინტონისკენ მიემართება). მისტერ კლინტონი უნდა იყოთ პარდელიკარი ვახლავარო... მე დაგირაკეთე დღეს. მადლობელი ვარ, რომ მამივე მიიღო წოპები. ერთადერთი სასხეულო ცისა იყო — წომეხის სასწრაფოდ მიღება. მუდამ ამას ვაგვიძიო — ხელადვე უნდა აღმოვებრას! ის კი არა და, პირდაპირ ბანკის მმართველობაში წინდობდა დამერეკა.
 კლინტონი. კიდევ კარგი, არ დაბრკეოთ მე...
 მარდელიკარი (შეაწყვეტინებს. ტლანქად). თქვენ ალბათ გარწობთ, რა დღეში ჩავარდით ჩემი გრძელვადიანი სესხის კეტლს უნდა გეგვიგონებინა სწორედ პატივი დავდე. შესანიშნავად ვეფერებოთ ერთმანეთში. დღემდე! (საეაქმელი ჩაქდება).
 დიახ, დღემდე!
 სტრიტი. მისტერ კლინტონმა ყველაფერი იცის, ოღდემარა პარდელიკარი...
 მარდელიკარი (შეაწყვეტინებს. ტლანქად). ყველაფერი გეგნებოდა ხოლმე ერთმანეთისა. ერთა გადამბრუნებული სიტყვა არ მახსოვს — დღემდე!
 მუნეი. სულ ცროსა და იმავს იგორებთ, ჩემო ძმაო.
 მარდელიკარი (აღშფოთებით). მერე რა მოხდა? ნეტა თქვენ რას იზამდით ჩემს ადგილზე? იცით, რა თანახმა ღდასაკი?
 მუნეი (აშკარა ცნობისმოყვარეობით). არა. ძალიან სანდერტესოა. ვიხიხართ.
 მარდელიკარი (აღშფოთებით). მაგის თქმას ვნაკარებ, მუნე. მისთვის კიდევ, რომ შეკითხვით. ეს ხომ თქვენი საქმე არ არის, ჩემი კომერციული საქმეა.
 მუნეი. თქვენ თვითონ არა მკითხებთ — იცით, რა თანახმა ღდასაკი? მუნე? ახლა კი წყვიანთ!
 მარდელიკარი (გაბრალებით). მწყინსო? ვინ მოგახსენათ, რომ მწყინსო ნეტა რას ვაგვიძიო საუბარი! აქ რას აკეთებთ, ნეტა კიდევ. რა გეგნებოთ აქა? ან თქვენს ცოლს! ეგ რომ ჩემი ცოლი იყოს...

დელია (შეაწყვეტირებს). ამაზე მე თვითონ მოკცემდიო სულ ცოტა ორმოცდათ სასუს, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, არც ერთი არ გვეპოვებოდით, თანაც, ვა გარაალებოთ?

პარ დეიკარ (ხმაშალა, ტლახაქ). ვინ ღრიალებს შერე?! თანაც, თქვენს ბრძანებებს არ ვუბნელობ.

(საწოლ ოთახიდან შეოდის ექიმი)
ექიმი (დიდს ამბობს). ყურადღება ერთა წუთით!

პარ დეიკარ. თქვენ ვინა ხართ?

ექიმი (ღირსეულად). ექიმი ვალდავართ, ავადმყფოს ვეყურნალობ. და თუ შემოდირდეს, ხმას ნუ აუწევთ ასე. პაციენტს მიწვეუბთო (დღლიან) შემოხვევით, მისის მუნი ხომ არ ბრძანდებით? დელია. დიხა. რა გნებავთ?

ექიმი. ჩემმა პაციენტმა გაეთხოვა, აქ თუ არაიო.

(დელია რამდენიმე ნახევრად ვალდავართ საწოლ ოთახისკენ). ნუ, ნუ, ჩერ ნუ შეხვალთ. მალე შეიგშვებთ. (კლინტონს) მტურნალობს წარბაზებში მაინცაღიანებთ, მისტერ კლინტონ. (საწოლ ოთახში შებრუნდება).

პარ დეიკარ (წყნარად, მაგრამ შთამბეჭდავად). კარგი, ჩემად ვილაპარაკებ. მაგრამ მომისმინეთ, ანას კონცერტულად მოვიტოვებ (კლინტონს მიმართავს უმთავრესად), ახლადე თუ არ შეგბნე კეტლს, ამ ნახევარ საათში... ახლადე თუ არ მომისმობდა ზოილი... და ჩემს საქმეს უწარაღებთ არ მოეკიდია... აფიქსებია მოხდება? ზუსტად ერთი საათის შემდეგ „ბრიტული შერაღდას“ რედაქტორს უნდა შევხედე კლუბში — ჩემი დიდი მეგობარია, და მანამდე თუ არ მომივარაგებთ საქმე, — ექიმი იქნება თუ არ იქნება ექიმი, ეს მე არ ნაინტერესებს — იცოდეთ, ყველაფერს ჩაუკუალავ, ვაგუშო დავაპტიკდებ.

კლინტონი (შეცხება). ოლდერმანო პარდეიკარ... სიტყვას გააღწეო...

პარ დეიკარ. თქვენს სიტყვას რა თანხა ვიხლი. მე კეტლი მჭირდება, ფხაზელა და სადალ მოზრდონე კეტლი. ასეა ეს, და ძალიან ნუ გააქანურებთ... თორემ...

სტრიტი. ძალიან შეკაცდა კი ვაგოვავდათ, არა? პარ დეიკარ. ეს თქვენი საქმე არ არის.

სტრიტი. ანა, ანა, ანა!..

პარ დეიკარ (წყნარად). თითის ქნევას თვია დაინტერესებსა სანბარო მანქანის მოფერი ხომ არ გინტერესავთ?

სტრიტი (გადიხიანდება). მე ვილა გგონივართ? მომართობს მომწინააღმდეგელი უბრალო პოლიციელი?!

მუნი. პარდეიკარ, ჩემი მეგობარო, აქ ყველას გვესმის, რომ დღეს ცუდად წაგვივლია საქმე...

პარ დეიკარ. არა შგონია, თქვენ ძალიან კარგად წავსვლიდეთ... მუნი. მე პირადად დღეს არავითარი უსიამოვნება არ შემხდებოდა.

პარ დეიკარ (ექიმდურად). თქვენ ასე ფიქრობთ?!

მუნი (გადიხიანდება). ჩემს საქმე, მგონი მე უკვე უნდა იცოდეთ! სულჯა ამ ვაპირებ, თქვენმა გციხობთ, კარგად წაგვივლია დღეს საქმე თუ ცუდად!

პარ დეიკარ. გციხობათ გობდა.

მუნი. მაინც რას გულისხმობთ?

დელია (ჩუმად, მაგრამ შთამბეჭდავად). მე მგულახსნობს, მენიკარ.

პარ დეიკარ (სუბარქმულში ჩაყვდება). დიხა, არც თქვენ გამომტოვებიათ, თქვენც ვაგულახსნობდათ.

დელია. ალბათ არ, „ბრიტული შერაღდასი“ გამოტოვებით ფენებში თუ არ ჩაგვიარდთ გორაკ კეტლი, ყველა „შერაღდასი“ მოხვდებოდა, არა? ახლა ისეთ რამეს გეტყვით, რომ გაგიკვირებოდათ. ანა ჩემზე, მართლაც დავიხსახურე, მაშინვე უნდა მტყონოდა.

სტრიტი. ესე აგი, დილითვე.

დელია (მგზნებარად). დილით არა, დღისით! როცა დავიკვირე, რომ შეიძლებოდა ადამიანს ასე გახლომდა საქმე. მაგრამ მე ჩემი დავიხსახურე, ეს თქვენ სულჯა არა გფიქრობდით, ანა კი რაღაცა გეტყვით — და შეძლებათ ესც ბედებულო „შერაღდასი“, ათი-ორმოცდა ცაცი თუ იქნებათ აქ თქვენნაირი — ასეთი გარყვნილი — და სწორად თქვენს ხაზი თვია მიგზნა, რომ არც ერთ ნორმალურ ადამიანს აქ აღარ დავდგომებ. განა ქანწარება და ცვალობა, განა ქუქუანი და ჩაწმენილებული ქიჩრებს ან უხადრევი აღქმებისა და წყაღწყალა უნარბრული

სუსხია თუ გამოხმბარი კატლებების გამო... არა, თქვენს კატებს თქვენ გამო არ დავდგომებო.

პარ დეიკარ (გაბნაზებულად). მკარა ისედა ბევრი მოგისმინეთ მუნი (ხმაშალა). ეს იქნებ მართლაც ვარ იუსი, პარდეიკარ, ჩემი მეგობარო, მაგრამ მაინც...

პარ დეიკარ (შეაწყვეტირებს). ტლახაქ! თქვენ მაინც რაღა გფიქრობთ, მუნი. ცოლს დავუმონებიაჩარა და დავუჩანებიაჩარ...

მუნი (აღშოშოვით). დავუგანებიაჩარ? ანას ვინ მიბედვას?!

(საწოლ ოთახიდან უკაც ექიმი გამოდის)
ექიმი. ბატონო, ერთი წუთით მომისმინეთ... სანამ მისტერ კეტლი გამოსულა. იცვას უნდა და ახლადე გამოვა. თქვენი დახმარება მჭირდება. დღეს დილით ქვეცნობიჭამ „მემო“, რა-რეცულ აქამდე დაორგუნული იყო, იმშაღარა. ამის შედეგი გახლდათ მისტერ კეტლის სიტყვები, რაც თქვენ ძალიან უყნარად მოგჩვენათ.

პარ დეიკარ (ქუშად). მართლაც უცნაური იყო. მე მთვრალი მეგონა.

ექიმი. მისატყვევებლ შეცდომა ძვირფასო სტრ: ალკოჰოლი ბევრ სოციალურ სიმძიმეს გვიმსოვებებს.

პარ დეიკარ (ტლახაქ). ჩემს დღეში არ გვაკარგებოვარ. წვეთი არ ჩამსულა კარში.

დელია (შეაწყვეტირებს). თქვენი პირი არავის არ აინტერესებს. განაგრძეთ, ექიმი.

ექიმი (დიდს ამბობს). უნდა მოგახსენოთ, რომ სენსი წარბაზებით ჩავატარებ და მოვარგებ ცნობიერა, „შე“ აღმუშავებს. ახლა უკვე შეიძლება ითქვას, საყვებელი ჩანამოვლია. მაგრამ მაინც ახლად განყურნებულა და გთხოვთ, ჩამწვლ ხანებში ისევე მოეყნო. როთ, როგორც ამ უბედურ დავადებამდე ეყნობოდით.

პარ დეიკარ. ესე იგი...

ექიმი. არავითარი საუკედურებო, გთხოვთ. თუ დამეხმარებთ, თქვენი აქ ყუნდა სასარგებლო უფრო იქნება, ვიდრე საწოლში. ჩვეულ ატმოსფეროს შეუქმნის. რაღა დავამალით და, დიდებულად ჩავადრე ყველაფერი, მისტერ კლინტონ, დიდებულად.

კლინტონი. ძალიან მობიარია, ექიმი.

ექიმი. ვაძლივლო. დიდი პერსპექტივა აქვს მტურნალობის ამ მეორეს, დიდი, თანაც...

დელია (შეაწყვეტირებს). ერთი წუთით.

ექიმი. (მიხალხლოდება. უკმაყოფილოა, რომ შეაწყვეტირებს). ეს კი ვერ გავიგია — თქვენი ასეთი დანტერესება რაით უნდა ავსხნათ, ქალბატონო?

დელია. მეცინებოდა ინტერესი არ გახლავთ, პირადულა. რა მეოთხელი უტყობნალო?

ექიმი. იცით არა, ქალბატონო, რაც ძალიან გაინტერესებთ... მაინოხი მტურნალობა გახლავთ... ვაგუშო თუ არა შოცნიერ, მაშინვე ვიწყებთ.

დელია. ჩერ სიტყვებს, გრძნობას დაავარგინებენ... მერე, როცა შეაბუთობ, გონს მოიღის, მაინოხს უყვებთ, ისე რომ მისი ნე-ბართვა არც კი გავქო!

ექიმი. ასეთ ვითარებაში, ბუნებრივია, არ შემეძლო წინასწარ ნებართვა მეხოვთა. მაგრამ მისივე საყოფილდელოდ მოხდა ეს, უნდა დავხმარებოდი იმ მეორადი „მეს“ დაორგუნვასა და პირველის აღდგენას.

დელია. მაგრამ საიდან იცით, იმ ორიდან ნამდვილი გორაკ კეტლი რომელია?

ექიმი. სანეკუსე არავითარი. ჩვენი ცნობიერი, პირველი „მე“ კარგად ეგუება გარემოს, სასოვალდებრივ ცხოვრებას, ქვეცნობიერა კი — არა. ვერ ეგუება, ანტისაზოვალდებრივია, ბავშვური, სასუნთქებულობის გრძნობას მოკლულად, კარგოვლი, უნარია არ შესწევს მონაწილეობა მიიღოს თანამედროვე სასოვალდებრივ ცხოვრებაში. ასე რომ, პირველივე ცნობიერი „მეს“ აღდგენა აუცილებელი იყო.

მუნი. ქეშპარტიად, ძალიან საინტერესო ყოფილა, ექიმო! კაცს თვით მოვამარტოებდი დადოქმებს, არა?

დელია (ქუშად). მართლაც უნდა დადიქორი... თანაც სერიოზულად.

ექიმი. მისიას. ე-ე. მუნი, მე თქვენ იპიკო მოკცეთ აქ დაჩარჩევი უფლები, რომ ჩემი პაციენტი რატომაც სულ თქვენზე მეოთხობდა, აქ თუ არისო. თქვენცა გთხოვთ, ხელი შემწეწოთ მისივე ინტერესებისთვის.

დელია (ქეშაღ). ფიქრი ნუ გაქეთ. თუ მართლა დასჭირდა დახმარება, მიიღებს კიდევ.

ექიმი (დაუყოლებლად). ჩნს მოდის. (საწყოლო თოხიდან წელი ნახიჯი გამოდის კეტლი. იგივე შავი სამწეპო კოსტუმში აცოცა, რაც პიესის დასაწყისში ეცვა. ცოტათი გაფიქრებულია. გაუბედავად მოძრაობს, მსიქნელური მანერით აქვს. რადიკალურად განსხვავებული იმისგან, რაც სულ ცოტა წინს წინათ ქონდა. სულულურად დარცხვენით იღიბება, დელა შეძრწუნებული შეხვებებს. მამაკაცები გახარებულნი შესტყობან).

ექიმი (ჩვეულო გულთაძლიან). ახა, მისტერ კეტლ! ახლა ხომ კარგად ხართ, მამ? პირველად რომ მოიგეთ გონს, გაცილებით ცუდად იყოთ, ხო?

კეტლი (მოჩივლად). როცა გავიხსენებ, ექიმო, მკვირს პირდაპირ, რა დავმხრათა! რა საწმენლები იყო! თითქმის ახლა ვხეხუხი, რა საწმენდ რაემებს ვაწმენდი... ეს მელადა არაჩივრით ინსტრუქტორი სტრატო!, ეს მთავარი სამართლებლის გაბრძობი გუდა კლინიკაში!, ეს ილიოტა ბენრა მუნა!, ეს დათხვეული წყურბრაჟი მარდიერო!

მარდიერო (გაბრაზებით). დაიკო... რაო, რა სთქვი? ექიმი (შეაყრებით). დამბრუნდეს კლინიკა. რე, რე, ხელს ნუ შეუშლით... გულს მოაიხსენს და...

დელია (შეაყრებით). შედა დავრჩი. ჩემზე რაღა ფიქრობდით? კეტლი (შეფიქრებით, შეღარიბი). იო... მისის მუნ... ნელარ მკითხავი, თუ დღერთა გწამთ. თითონვე არ გაჩვენებოდა, რას ვამბობდი, რასა ვფიქრობდო...

დელია (ბასანების კილოთი). თქვითი რას ფიქრობდით ჩემზე? კეტლი (ათსგვარ სისულელეს. გულში ვაწმენდი ხოლმე: „სწვენიერი, მომიხილავ დელა მუნა... რა საწმენდარაო, რომ ასეთი შიშინარა აღმოჩნდა“.

დელია (მთავაღივლებს, თან თვალს არ აშორებს. დაეკვებით). კორ კეტლ!

კეტლი (საკოდავად უჩივებს). მისის მუნ, თითონვე არ გაჩვენებოდა, რას ვამბობდი. აჟი ათსგვარ სისულელეს ვაწმენდიდითყო. მამაგიეთ, მისის მუნ... ი, მისტერ კლინიკონ!

კლინიკონ (ხელს ჩამოაშორებს). ძალიან მისიონეა თქვენია ნახვა, მისტერ კეტლ. დღეს ჩამოვედი, და გულში ადარ მოვცა, თქვენს უნახავად გაგზავნულბოლაჟი.

კეტლი (მოჩივლად). დიდი პატივი დამეთ, მისტერ კლინიკონ. ისე ვაწმენდით ვწუხვარ, რომ ბანქნო ვერ დაიხვებით, ასეთი თქვე შეუბრძობა.

კლინიკონ (გულმხურვალად). არც კი დირის ამისი გახსენება, კეტლ. ხელდა ხოლმე. იედა, ახლა უკვე კარგად გრწმობთ თავს!

კეტლი. დიახ, მადლობას მოგახსენებთ, მისტერ კლინიკონ. ისე იფიქრავდ გვესტუმრებით ხოლმე ბრაციმდო... და იმდენ რაემ მაქვს თქვენთვის სათქმელად.

კლინიკონ (გულმხურვალად). მეორედ რომ ჩამოვალ, მამინ ვლიანარაყო... ახლა კი მისტერ მარდიერს აქვს თქვენთან საქმე. (მარდიერი წამოდგება).

კეტლი (მთავაღივლებს და მობოდიშებით მიმართავს). ი, ოლდერან მარდიერი... გრძელვადიანი სესხის თაობაზე, არა?

მარდიერო (ქეშაღ). დიახ, მისტერ კეტლ. მთელი დღე ამაზე დავაყრავ.

ექიმი (სწრაფად ჩაერევა). ფრთხილად, ფრთხილად... კეტლი (მოჩივლად). სწორედ დღეს დღითი მინდობა თქვენთვის მცნობება, ბანკის მთავარი სამართლებლის მივიღეთ წერილი. ოთხშაბათს უნდა განვიხილოთ თქვენი საკითხი ჩემი გაყოფილების სხდომაზე.

მარდიერო (ქეშაღ). როგორც საჭიროა, ისე უნდა მოახსენოთ კეტლ... მარგარ, მთელი სიგარტ-ხიგანით.

კეტლი (მსურველად). შემოდოდა დეგარმუნო, მისტერ მარდიერი, არაფერი დამიკოცა, და ძალიან ვწუხვარ, რომ აშდენი უსაბოგონება შეგახვედრებო.

მარდიერო (სწრაფად). მარდიერი გაემართება. უკეშაღ. სხვა დროს ფრთხილად კეტლ!

კეტლი (საუბრძობლად მივა, მოჩივლად). შეგიძლიათ ყველაფერი მენდოთ, მისტერ მარდიერი!

დელია (თავს ევლარ იკავებს. ზისლით). მღეროთ ჩემო! კეტლი (დელის შეხედვას. თითქმის საყვედროთ). მისის მუნ!

დელია. გისმენ, მისტერ კეტლ. კეტლი (მობოდიშებით). თქვენ ახლად რადიოფიქციის ფონდის საქმე ვაწმენდი.

დელია. სულდა არა! კეტლი. ი!

დელია. თქვენია საქმე მარტუბს! კეტლი. მომადგეთ. დარწმუნებული ვარ... მტრად აღარ განვიფრდება.

დელია. მე ნუ მებოდიშებით, სხვებისთვის დაგპირდებთ ბოდიშს მოხდა. (საწურ მაკლასთან მივა).

მარდიერო. მე წავიდა. სასიამოვნოა, რომ ისე კარგად გხედავთ, კეტლ. (დელა შეუმჩნეველად ამოიღებს მკვირს ცხრილად რეგულერს).

კეტლი (მარდიერისგან წევა). გმადლობო, ოლდერან მარდიერი. (მარდიერი ისე სწრაფად გევა, რომ კეტლი ევლარ მოსაწრებს მისთვის კარს გაღებას).

(სტრატო) ინსპექტორი, ძალიან მზიარა, რომ აქა გხედავთ. თუ გახსენებ, განახლება მაქვს შეუბრძობა, ბანკის უსთუბო მანქანების გაჩრებვის თაობაზე.

სტრატო. სწორედ მაგ საკითხზე შემოგიაგოეთ დღეს დღითი, მისტერ კეტლ.

კეტლი. ი... იმედი მაქვს, ძალიან არ დამიუცხენებართ, ინსპექტორო.

სტრატო. არა. არც თუ ისე. მაგრამ უშოშო, ექიმი აღარ მოგეცნებას ნებისა ან სავანზე ვლიანარაო!

ექიმი. უნდა გამოიტყუდეთ, მართლაც აწობებს, არ ილიანარაო. კეტლი. გმადლობო, ექიმო. მართლაც ვერა ვგრძნობთ თავს კარგად... (გულში მისის).

კლინიკონი (სავანებლს მიუწევა, კეტლი ჩაქედს). ჰო, რა თქმა უნდა. სანქცო არაფერი, კეტლ. თუმცა კარგად ვიცი, რა გულმოდგინეცა ხართ. ექიმი გრეციკი ბანკის ინტერესებიდან გაშობის — ებავ ხომ ჩვენი ოქანის წევაია.

კეტლი (მოჩივლად). მზიარა, ამს რომ ვისწე. და ერთი ამს მინდა ვთქვა. სანამ თქვენ წახილდით მისტერ კლინიკონ. ლონდონისა და ნიორს მიღდენის ბანკი ჩემთვის ჩვეულებრივი დაწმენდებია ხო არაბ, საცა ვამაგის ვაღებ. არა, უფრო დიდი რამ არის — მეგობარია ჩემი!

კლინიკონი. ნამვილად, კეტლ. ნამვილად ასეა! კეტლი (ღიმილით, მობოდიშებით). არ მინდა გადავკარგო, მაგრამ ისე ვარ დავაღებულნი ბანკისაგან, ზოგჯერ მგონია, დედაც ის არის ჩემი და მამაც.

დელია (გაცოფებით). მერე, რატომ არ მხედავთ და არ დავიკითხით? (კეტლ სავანებლს გადასწრებს, ნახვარად მინარევა).

ექიმი. ბატონო, თქვენ ახლამ გეჩვენებთ, მე კი ცოტა ხანს ჩემს საყვედროთ უნდა დავრჩე — უნდა დავარგო დიტაზე, ძილის რეჟიმზე და ამისთანა რაემებზე. (კეტლ შეხედავს).

კლინიკონი (გულთაძლიან). რა თქმა უნდა. დღებდებო ხელისა, ექიმო. (კეტლ შეხედავს და ხმას დაწეწებს). ხომ კარგად არის? ექიმი (კარგე აწმენებს ყველას). ფიქრი ნუ გაქეთ... ჩვეულებრივი ვაქცია...

(კლინიკონი და სტრატო კარისკენ გაემართებიან. მუნ წამოდგება, დელისთან მიდის).

კლინიკონი (მსურველად). მამ, დამე ნებისა, კეტლ. ექიმი (კლინიკონსა და სტრატოს). ცოტათი დილიდა — ჩვეულებრივი რეჟიმია ვაგულად... საშობო არაფერი.

(სტრატო, კლინიკონი და ექიმი გადიან). მუნ. ი. სქობს მინ წახილდე... აა, დელია?

დელია (სავანებლს ჩაქედს, ქეშაღ). არა, კერ არა, ბენრი. შენ წაი.

მუნ (სკენის შუშით ვამოვა). მართალი გითხრა, მაქვს კიდევ საქმე კანტორში. მარჩინისის ფანტიკის საქმე. მელოდებიან.

დელია. ვინ გეუბრებოდა? მისს კარისონი? მუნ. ი (ღარეკლად). მისს კარისონი, როგორც ჩემი თანაშემწე, რა თქმა უნდა, კანტორში დამხვდება.

დელია. მაშინ იჩქარე, ბენრი.
(შეშლის ექიმი).

მის კარსონს ნუ ალაოდნენ.

ექიმი ნახვადის კეტლ.

ქეტლი (ნამძინარეე ხმით). ნახვადის, მუნ.

ექიმი (გართყენ გაემართება ექიმს). ნამდვილი პირველი კლასი
იყო, პირველი კლასის მუერნალობის შევესწარით. ბედნიერი
ვარ, რომ ამისი მოწვევა გავხივ. საოცარია, რა სასწაულებს ახ-
ლდენ დღევანდელი ექიმები!

ექიმი ა. გვამლობა, მისტერ მუნ. აბა, ლაქე შევადობისა.

მუნე. ლაქე შევადობისა (გაღოს).

ექიმი (გაკვირვებულა). რომ დელია ან გაქვია. მისის მუნს..
თქვენ არ მიყვებით ქვას?

დელია. არა, მაგას კანტორასა აქვს საქვე.

ექიმი. პო, მაგარა..

დელია. ახე რომ, მე აქ ვრჩები.

ექიმი. არა მგონია, საქირო იყო...

დელია. მაინც ვრჩები. განაგრძობ.

ექიმი (საყვირით შეხედავს დელიას, მერე სავარძელთან მივა და
ეკვლს შეხედავს). ბევრს აღარ დავადებთ, მისტერ კეტლ...
ახლავე მოხარებო... ოღონდ უფრადლებით მომისმინეთ.

ქეტლი (თვალს გაახლს). განსვენ. ექიმო.

ექიმი. კარგია. ასე. თვალმუხი მიუფრეთ. (ისევ დელიას განხედავს
საყვირით). ყველაზე საშიში ახლა უმცარია რტყადვია და
ამას უნდა ვაზრებოხდეთ. თქვენც ხომ არ ისურვებდით ამას?

ქეტლი. აჰ! რაა ბრძანებთ!

ექიმი. მაშინ, ვთხოვთ კარგად შევასრულოთ ჩემი დარაგება. ისევ
დავბრუნდებით ჩვეულებრივ ცხოვრებას, ოღონდ უფრადვარ
განცდას უნდა ვრჩობო.

ქეტლი. ჩვეულებრივ ცხოვრებას თუ დავბრუნდით, რადა განცდა
შექნება?

ექიმი (თითქმის არ გაუგონია კეტლის სიტყვები). საყვები უბრა-
ლო, მაგრამ უფროაინ უნდა იყო, სასმელს ნუ გაეცარებოთ.
ვიან ნუ დაწვეთთ ერთდეთ ყველაფერს, რასაც კი ნერვული
სისტემის აღზენება შეუძლია გამოიწვიოს. ტელევიზორის ოუ
იყიდეთ, კარგი იქნება. რაკი ცოლიანი არა ბრძანებდით, სქე-
ნირდეს საყვირებს აღარ შევეხებო.

დელია. წაუყურეთო. თითქმის ეს საყიბი საერთოდ არ არსებობ-
დეს და ყველაში — კანტორარეუბნი ვიყო.

ექიმი (დელიასთან მივა. გაბრაზებით). მისის მუნს, არ წაბრძანდით
ან ჩუმად იქებოთ. ნუთუ არ გეხმობ, რომ მიანოხი მუერნა-
ლობის ამ ეტაპზე უფრადვარი ჩარევა საბიფათო შეიძლება
გახდეს.

დელია (წამოდგება და ერთი-ორი ნაბიჯით უკან დაიწევს, ექიმს
დამორღვეო). ეს კიდევ უფრო საბიფათო შეიძლება იყოს!
(რეველუერის დაუმინებს).

ექიმი (შეზინებულა). როგორ ბედავთ! ახლავე მომამართო ეს
რეველუერი.

დელია (გეკრება დაქეთით)

(ექიმი იძულებულა დივანზე დაქვია).

ჭარის ის უნდა მოახსენიო, რომ ცუდი მსროლელი არ გახლავ-
ართ. მოსკლით, რა თქმა უნდა, არ მოგვლავთ, მუხუმი გეყე-
რით და რამდენიმე თვით ლღვანი ჩაგაგებთ. თუ არ დავე-
მორჩილებით, რადა თქმა უნდა.

დელია. რა სისულელაა! რატომ უნდა დავემორჩილიო? რას ნიშ-
ნავს ეს უკვლავი?

დელია. ნუთუ თქვენთვის არავის უთქვამს, ექიმო, რა შეუძლია
ქალს თუ ჭრ მხოლოდ ის იყო, რომ ჩვენ — სუსტი, გაუ-
ბედავი არსებნი ვართ. ადვილად ემორჩილებით თქვენს ნე-
ბას, რა სისულელეც არ უნდა გვიხმობა, მაშინვე დაგირებთ,
უკვლავარ თქვენს იდიოტურ კანონებს ხმის ამოვრებალად
შევასრულებთ... მაგრამ არის გრძნობა, რაც ჩვენ გავაყენებებს,
შეუპოვარსა გვიღის, ყველაფერს გაგაგებდნენ. ეს არის სე-
ყურული, ექიმო.

ექიმი (ღაბნეულად). მეც ვიცი, რადა თქმა უნდა, რომ სქე-
ნობრივ ინსტიტუტები მოგერგონ...

დელია (შეაწუხებინებს). ხმა!

ექიმი (წამოდგება. აღმფითებით). თქვენ თუ გგონიათ...

დელია (რეველუერის მიუყვარს). დაქეთით
(ექიმი იძულებულა დაქვია).

სამოყენებელი გერმოდით ახლა... საცოდავო კაცუნა რამდენი
ხანია ველო, როდის შეუვივარებ, ან როდის შევივარებენ-
მეოც. დღეს ამართლდა ახლენ ხნის ნაფთა როგორც იქნა,
მოყვებდეთ ერთმანეთ. ისეთი ბედნიერობა ვიყავით მერე კი
სისულელეც ენამბედა, სლარეე გამოვინივ: ვავიკეთო, შემოი-
თავასა, და უფარა ვუთხარია. ბოლო რაც მოვბრუნდებ მტაკე
დავწყუბდებო, რომ თუ გავულოლო, თქვენ დაზმდით აქა.
კვლავ იმ თვალმუხივ და უნაბრეტყ ტყინად გიტყვიანი შეუ-
ვალა. ცოცხალი ადამიანი გახდა — და თქვენ კვლავ საცოდავ
ტყინად აქვითი ასარგებლეთ, რომ უგრძობლად ეცლო. გაი-
ღვიძა და ეკვლა ჩააგებ ბურანში, რამაც თქვენ ყველანი
ხართ გაგებულნი...

ექიმი (წამოდგება). მისის მუნ. დამერწმუნეთ, რომ ეს მხოლოდ...
დელია (გააფრთხილები). დამიბრუნეთ... ოთრემ ჩახხახს ფეხს გა-
მოუხდელი... ვფრცავ...

ექიმი (დაფრთხილებული). კეტლ... თქვენ მოგმართათ. როგორც
კანონების დამცველ, პატრონს მოქლავს...

ქეტლი. არა, ექიმო! ეს საღებო თვითონვე გადაწყვეტო, თქვენ
რობა.

დელია (გააფრთხილები). ჩქარა. ყველაფერი ილინეთ, რათა სავესებით
გათავისუფლო.

ექიმი (მორჩილად). ძალიან კარგი. ოღონდ ჭრ კარგად გაითავ-
აწინებო, რას მოითხოვ ჩემგან. ხელში შეგრჩებთ ანტისა-
ზოგადობრივია, უფუხვარი, უსაუხისაგებელი ადამიანი, რომელ-
საც უნარია აღარ ექნება რაიმე რელი თიამპობის თანამედროვე
საზოგადობრივ ცხოვრებაში.

დელია (გეზინებალად). ეს ვიცი.

ექიმი (გეკრება). აშკარად დაქარგავს ცხოვრებასთან შეგუების
უნარს, თავმჯდომელი, ავბორცი და ლობი გახდება...

დელია (გეკრებალად). ვიცი... ვიცი!

ექიმი (ძალან მგეკრება). მერე კი ალბათ თქვენც ასეთივე მან-
კური გახდებით.

დელია (საყვირით). მაგის იმედითა ვარ.

ექიმი (გეკრებალად). გაკვირდით. გაყვირდით დელიაკაც!
დელია. ვუყო გაყვირდით, არ ვნაღვლებო (რეველუერის დაუმინ-
ებს). უჩანსკენლად გაფრთხილებო — ერთი... ორი...

ექიმი (დაფრთხილებული). შეჩერდით! შეჩერდით! თვალ...
(ეტრსულეე მტრიალდება) აბა, კეტლ, ყველაფერი მიუფრეთ,
გეთვალა.

ქეტლი (წამოდგება, ცეკვად). არა, ექიმო. მომხმარდა თქვენი
თვალმუხი. (ფანქრადიდ უფრო და უფრო შემოდის სინალივ; ცე
გაღაწინდება, წემა შეწყდა).

დელია (გაკვირვებით). გორაკ!

ქეტლი (დელიასთან მივა და მოუხედავს). ახლა რადას იტყვი, დელია,
ჩემი ძვირფასო? ხომ ნახე, რას ადევმავგავსები, ამ ქალქში თუ
დავარჩი... მოხმარია, როდის გავემგზავრო?

დელია (სიბავრად). დღესვე ახლავთ ამ წუთში მე ეს უკვე
შეიტყვედ მქონდა გადაწყვეტილი. დაიჭირე კიდევ!

ქეტლი. ეგ არ ვიცოდი. მინდოდა შენ თვითონვე დარწმუნებულე-
ვაყი.

ექიმი (ხელს მოუთათუნებს მკვლავე ეტლს). მერე ჩემი პიანოზი?
ქეტლი. ემ, ჩემი ძვირფასო, თქვენ უკრდლდის ბაიასაც კი ვერ
გაუყვებთ პიანოსს (დელიას რეველუერის გამოართმევს). სხვა-
თა შორის, გატენილი არ გგონიოთ (საყარტლში მოისყრის).
ასე რომ, გირჩევთ, ხმარდს ნუ ატებო.

ექიმი. არც ვაიბებ, ოღონდ იმ პიანოზი, რომ თქვენც არაფერს
ტყვითო მისტერ კლდინგონს.

ქეტლი. კლიდინგონს! ღმერთმა ნუ წახს, კიდევ ვნახო კლიდინგონი!
ექიმი (საიდუმლოდ) ჩვენ შორის დარჩენი... დღედ ხანი არ არის,
რაც სტეკოვლანა შევიცავდეთ. თავიდან კი არ ვუფრადვარ ფსი-
ქიატრი, ყველაფერს ექიმი ვიყავი.

ქეტლი. რას იტყვით — როგორია ყელი, ცხვირი და უფრო მაქვს?
ექიმი (სტრიალდება). სავესებით სლდი და განმრთელი — კარგად
გავისწენეთ.

ქ რ ო ნ ი კ ა

ქობლი (კართან მიაცილებს ექიმს). გმადლობთ, ექიმო, აღარ დაგაუკუნებთ... კარგად ბრძანდებოდეთ.

ექიმი ი. თქვენც კარგად უფნავს გისრუვებთ.

დელია ა. (გასახეებს). ნახვამდის, ექიმო.

(ექიმი ვაღის).

ჩემი მანქანი წავიდეთ. ორი ჩემოდანი მომაქვს. მანქანაში მიწვევა. შენ ბარემ ტანსაცმელი გამოიცავლე, მანამდე მე ნივთებს ჩავილაგებ.

ქობლი (გაეკრებებელია). გამოვცვადო? რატომ? (კოსტიუმზე დაიხედეს. ზოხლი). აჰ, მართლაც ის სისამაგლე მაცია! (საქონძეს ჩაიფხრეწეს, სერთეს გაიხილა).

(დელია საწოლ ოთახში გადის. კეტლი რადიოლასთან მივა და ჩართავს. საწარეულოდან გამოდის მისის ტივი. პალტო აცვია. ხელში ერაბრეცხიანი თუფში ჰქონდა).

მისის ტივი (ყვირს). მისტერ კეტლ, ერაბრეცხი მომაქვს.

ქობლი. მადლობელი ვარ. მაგრამ თქვენ ავითონვე მოგიწევთ შეშმა. ჩვენ უკვე მივემგზავრებით. წერაღს მოგწერთ. მოხივას ჩემი საღვინე (შემოდის მონიკა, საწუიშია აცვია)

მონიკა. ბარემ პირადად მითხარო ეგ საღვინე, მართლა მივემგზავრებო?

ქობლი. ჰო, ნივთებს ჩავაღვებთ და წავალთ კიდევ. (საწოლ ოთახიდან დელია გამოდის. ხელში ჩემოდანი, კეტლის საშინაო კოსტიუმი და კიდევ რაღაც ნივთები უჭირავს).

დელია ა. აჰ, ჩემო ჰიერფასო (შენიშნავს მისის ტივისა და მონიკას). ი! (კეტლ გადსკვამს თავის საშინაო კოსტიუმს, ჩემოდანს იატაკზე დადამს, ჩაიწოქებს და ნივთების ჩალაგებას იწყებს).

მონიკა. თქვენ თუ მიღებართ, მეც წაიყვანეთ.

ქობლი. არა, მონიკა... ჩვენ...

მონიკა. ნუ გეუბრებო, ყველაფერი ვიცი. ხელს არ შევიშლით. მაგრამ ხომ ნახეთ, რა გუნებაზე წავიდა ინსექტორი, რაღა ხეირს დამაყრას.

მისის ტივი ა. ამაჰ კი მართლს ამბობს. ზეც დაგშვიდებდებოდი, თან რომ წაიყვანდით. მართალი თუ გინდა, დღიად ვერ ეწინააღმდეგებოდა საბრაო მანქანის შოფრებს.

ქობლი. კარგი, ასე იყოს, მისის ტივი. (კეტლი საწოლ ოთახში შევა. მონიკა დელიას გვერდით დაიჩოქებს და ჩალაგებას შედის).

მონიკა. რა იქნება მოსამსახურედ რომ ამიყვანათ ერთა-ორი კვირით?

დელია. არა, მონიკა. ალბათ ვერ მოვახერხებ, სათანადოდ დავაფასო შენი სცენური ნიჭი. იხე, თუ გინდა, ჩემს დასთან მიგეყვან ერთ-ორი დღით... ბირმინგემის მახლობლად ცხოვრობს.

მონიკა (დაეკვივით). თქვენა და, მგონი ბავშვებთან არის დახუნძლული და მოსამსახურე კი არა მკავს!

დელია. ქვარე მკავს ტილ-სტუდიას რეჟისორი!

მონიკა (აღტკბობს). მაჰ, გაცემურითი წაივითი! (რადიოლას ხმამაღლა უქრავს. საწოლ ოთახიდან გამოდის კეტლი. კვალ საშინაო კოსტიუმი აცვია. მისის ტივი თვალებს მოუტუტავს და შეხედავს, გაეკრებებასაგან პირს დაადებს).

მისის ტივი ა. (ყვირობს). შეხედეთ, წვიმა გადაილი არ გემსით, წვიმა გადაილი-მეთქი!

(ფარდა სწრაფად ეშვება).

● 18 ივნისს შედგა საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის გამგეობისა და კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ სახსატერო საბჭოს გაერთიანებულ სხდომა საქართველოს მწერლობა კავშირის მონაწილეობით. სხდომაზე ვანიხილეს კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ 1978 წლის პროდუქცია „იდილოგიური და პოლიტიკური აღმზრდელიობით მუშაობის შემდგომი გაუმჯობესების შესახებ“ სკკ ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას შუქზე.

სხდომა შესავალი სიტყვით გახსნა საქართველოს სსრ სახალხო არტიისა, კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ დირექტორმა რ. ჩხეიძემ.

მოსწესებელი გამოვიდა ფილისტოფი მეცნიერებითა კანდიდატი ვ. კელიძე. კამათში მონაწილეობა მიიღეს კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ მთავარმა რედაქტორმა გ. დავალოვილმა, საქართველოს მწერლობა კავშირის გამგეობის მდიანა ვ. ციციშვილმა, კინოსტუდია „ქართული

ფილმის“ მთავარმა ორგანიზატორმა ლ. შაატაშვილმა, კინოფორმების ო. თაყაყაშვილმა, ი. კუჭუხიძემ, ტ. ვაღარკელიძემ, კინორეჟისორმა ლ. დოლიძემ, სოციოლოგიური შრომის მხარის მდიანის ფილმის თუჩანამოსხმელი ქარხნის პირადირმა გ. კურბანაძემ, მუსიკოსადენ მ. კავთარაძემ, მწერალმა ვ. ახრეციანმა, მოსკოვებულ კინო-მცოდნეებმა ი. შილოვამ და ბ. ბრინმა, გამომცემლობა „ხელოვნების“ დირექტორმა ი. ივანიშვილმა, საქართველოს კინემატოგრაფისტთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარემ ე. შენგელიამ.

სხდომაზე სიტყვა წარიმოსთქვა სკკ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტიბუროს წევრობის კანდიდატმა, საქართველოს კამარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდიანამ ე. შევარდნაძემ.

სხდომის მუშაობაში მონაწილეობდა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის კულტურის განყოფილების გამგე ა. ალექსიძე.

● რუსთაველის თეატრის მცირე დარბაზში გამართა თბილისის თეატრალური ინსტიტუტის სტუდენტთა შემოქმედებითი საღაპო, რომელიც ვ. სარაჯიშვილის დახადების 100 წლისთავს მიეძღვნა.

საღაპო გახსნა მუსიკალური დისკომიუნების კათედრის გამგემ, საბჭოთა კავშირის სახალხო არტიტმა ნ. ანკაფრაძემ. საღამოზე სიტყვებით გამოვიდნენ სტუდენტები, რომლებმაც ილაპარაკეს ვ. სარაჯიშვილის ცხოვრებასა და შემოქმედებაზე. შეას-

რულეს რომანსები და სიმღერები, წაიკითხეს მომღერალსაგან მიმდინელი ლექსები, შედგენ დამსწრეთ თავიანთი ოსტატობა უჩვენეს მუსიკალური ფაკულტეტის პედაგოგებმა—უფროსმა მასწავლებლებმა ე. ებრაძემ, საქართველოს სსრ სახალხო არტიტმა ნ. ტულუშმა და საქართველოს სსრ დამსახურებულმა არტიტმა ვ. კანდელიამ.

დროდარყო ისმადი ვანი სარაჯიშვილის სიმღერების ჩანაწერები.